

Επίσημη Εφημερίδα C 252

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

56ο έτος
31 Αυγούστου 2013

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2013/C 252/01	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> ΕΕ C 245 της 24.8.2013	1
---------------	---	---

Δικαστήριο

2013/C 252/02	Ορκωμοσία νέου μέλους του Δικαστηρίου	2
2013/C 252/03	Αποφάσεις που έλαβε το Δικαστήριο κατά τη σύσκεψή του επί γενικών ζητημάτων, της 9ης Ιουλίου 2013	2
2013/C 252/04	Πίνακες που χρησιμεύουν για τον προσδιορισμό της συνθέσεως των δικαστικών σχηματισμών	2

Γενικό Δικαστήριο

2013/C 252/05	Ορκωμοσία νέου δικαστή του Γενικού Δικαστηρίου	4
---------------	--	---

Τιμή: 4 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

EL

Για λόγους προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και/ή εμπιστευτικότητας, μερικές από τις πληροφορίες που περιέχονται στο παρόν τεύχος δεν μπορούν πλέον να κοινολογηθούν, και συνεπώς μία νέα αυθεντική έκδοση έχει δημοσιευθεί.

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2013/C 252/06	Υπόθεση C-545/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Μεταφορές — Οδηγία 91/440/ΕΟΚ — Ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων — Άρθρο 10, παράγραφος 7 — Ρυθμιστικός φορέας — Αρμοδιότητες — Οδηγία 2001/14/ΕΚ — Κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Πλαίσιο χρεώσεως — Άρθρο 6, παράγραφος 2 — Παροχή κινήτρων στον διαχειριστή υποδομής για τη μείωση του κόστους παροχής της υποδομής και του ύψους των τελών προσβάσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3 — Καθορισμός των τελών που εισπράττονται για τη δέσμη των ελάχιστων παροχών και την τροχαία πρόσβαση σε εγκαταστάσεις υπηρεσιών — Κόστος άμεσα συναρτώμενο με την παροχή σιδηροδρομικών υπηρεσιών — Άρθρο 11 — Σύστημα βελτιώσεως των επιδόσεων — Άρθρο 30, παράγραφος 5 — Ρυθμιστικός φορέας έχων δικαιοδοσία ελέγχου — Αρμοδιότητες — Διοικητική προσφυγή κατά των αποφάσεων του ρυθμιστικού φορέα) 5	5
2013/C 252/07	Υπόθεση C-576/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ολλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Κατά χρόνο πεδίο εφαρμογής — Σύμβαση παραχωρήσεως δημοσίου έργου — Πώληση εκτάσεως γης από δημόσιο οργανισμό — Πρόγραμμα ανεγέρσεως κτιρίων και αναπλάσεως κοινόχρηστων χώρων που έχει καθοριστεί από τον οργανισμό αυτό) 5	5
2013/C 252/08	Υπόθεση C-627/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας (Παράβαση κράτους μέλους — Μεταφορές — Οδηγία 91/440/ΕΟΚ — Ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων — Οδηγία 2001/14/ΕΚ — Κατανομή της χωρητικότητας της σιδηροδρομικής υποδομής — Άρθρο 6, παράγραφος 3, και παράρτημα II της οδηγίας 91/440 — Άρθρο 14, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/14 — Διαχειριστής της υποδομής — Συμμετοχή στην κατάρτιση του πίνακα δρομολογίων — Διαχείριση της κυκλοφορίας των συρμών — Άρθρο 6, παράγραφοι 2 έως 5, της οδηγίας 2001/14 — Μη ύπαρξη μέτρων που να παρέχουν κίνητρα για την εκ μέρους των διαχειριστών της υποδομής μείωση του κόστους παροχής της υποδομής και του επιπέδου των τελών πρόσβασης — Άρθρα 7, παράγραφος 3, και 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/14 — Κόστος που προκύπτει άμεσα ως αποτέλεσμα της εκτέλεσης των σιδηροδρομικών υπηρεσιών — Άρθρο 11 της οδηγίας 2001/14 — Σύστημα βελτίωσης των επιδόσεων) 6	6
2013/C 252/09	Υπόθεση C-409/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 [αίτηση του Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gábor Csonka, Tibor Isztl, Dávid Juhász, János Kiss, Csaba Szontág κατά Magyar Állam (Κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων — Ασφάλιση αστικής ευθύνης — Οδηγία 72/166/ΕΟΚ — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Οδηγία 84/5/ΕΟΚ — Άρθρο 1, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο — Αφερεγγυότητα του ασφαλιστή — Απουσία παρεμβάσεως του οργανισμού αποζημιώσεως) 7	7
2013/C 252/10	Υπόθεση C-412/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (Παράβαση κράτους μέλους — Μεταφορές — Ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων — Οδηγία 91/440/ΕΟΚ — Άρθρο 6, παράγραφος 3, και παράρτημα II — Οδηγία 2001/14/ΕΚ — Άρθρο 14, παράγραφος 2 — Ανεξαρτησία του φορέα στον οποίο έχει ανατεθεί η άσκηση των βασικών καθηκόντων) 7	7

2013/C 252/11	Υπόθεση C-429/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 — Gosselin Group NV κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Stichting Administratiekantor Portielje [Αίτηση αναιρέσης — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Άρθρα 81 ΕΚ και 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ — Αγορά υπηρεσιών διεθνών μετακομίσεων στο Βέλγιο — Άμεσος και έμμεσος καθορισμός των τιμών, κατανομή της αγοράς και καταστρατήγηση της διαδικασίας υποβολής προσφορών — Χαρακτηρισμός — Εξ αντικειμένου περιορισμός του ανταγωνισμού — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τον επηρεασμό του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών — Νομική ισχύς — Υποχρέωση ορισμού της σχετικής αγοράς — Έκταση — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων (2006) — Ποσοστό επί της αξίας των πωλήσεων — Σοβαρότητα της παράβασης — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 25 — Παραγραφή — Παράβαση κατ' εξακολούθηση] 8
2013/C 252/12	Υπόθεση C-439/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 — Ziegler SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Άρθρα 81 ΕΚ και 53 της συμφωνίας ΕΟΧ — Αγορά υπηρεσιών διεθνών μετακομίσεων στο Βέλγιο — Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τον επηρεασμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών — Δεσμευτική νομική ισχύς — Υποχρέωση ορισμού της σχετικής αγοράς — Περιεχόμενο — Δικαίωμα για δίκαιη δίκη — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Αντικειμενική αμεροληψία της Επιτροπής — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων (2006) — Ποσοστό επί της αξίας των πωλήσεων — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Μείωση του προστίμου λόγω αδυναμίας πληρωμής ή λόγω των ιδιαιτεροτήτων της υποθέσεως — Ίση μεταχείριση] 8
2013/C 252/13	Υπόθεση C-440/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Stichting Administratiekantor Portielje, Gosselin Group NV [Αίτηση αναιρέσης — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Άρθρο 81 ΕΚ και άρθρο 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ — Αγορά υπηρεσιών διεθνών μετακομίσεων στο Βέλγιο — Άμεσος και έμμεσος καθορισμός των τιμών, κατανομή της αγοράς και καταστρατήγηση της διαδικασίας υποβολής προσφορών — Δυνατότητα καταλογισμού της ευθύνης για την παράβαση στο νομικό πρόσωπο που ελέγχει, μέσω των μεριδίων συμμετοχής του, την εταιρία — Έννοια «επιχείρησης» — Τεκμήριο ότι ασκείται στην πράξη αποφασιστική επιρροή — Εξ αντικειμένου περιορισμός του ανταγωνισμού — Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τον επηρεασμό του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων (2006) — Ελαφρυντικές περιστάσεις] 9
2013/C 252/14	Υπόθεση C-444/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 — Team Relocations NV, Amertranseuro International Holdings Ltd, Trans Euro Ltd, Team Relocations Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσης — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Άρθρα 81 ΕΚ και 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ — Αγορά υπηρεσιών διεθνών μετακομίσεων στο Βέλγιο — Άμεσος και έμμεσος καθορισμός των τιμών, κατανομή της αγοράς και καταστρατήγηση της διαδικασίας υποβολής προσφορών — Ενιαία και διαρκής παράβαση — Δυνατότητα καταλογισμού — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων (2006) — Αξία των πωλήσεων — Έννοια — Ποσοστό — Πρόσθετο ποσό — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Δυνατότητα καταλογισμού της παράβασης στη μητρική εταιρία — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 23, παράγραφος 2 — Ανώτατο όριο του 10 % του κύκλου εργασιών — Αναλογικότητα] 9
2013/C 252/15	Υπόθεση C-521/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Amazon.com International Sales Inc., Amazon EU Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon.com GmbH, in Liquidation, Amazon Logistik GmbH κατά Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH (Προσέγγιση των νομοθεσιών — Πνευματική ιδιοκτησία — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Αποκλειστικό δικαίωμα αναπαραγωγής — Οδηγία 2001/29/ΕΚ — Άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β' — Δίκαιη αποζημίωση — Άνευ διακρίσεως επιβολή, με ενδεχόμενο δικαίωμα επιστροφής, τέλους ιδιωτικής αντιγραφής που εισπράττεται για χρηματοδότηση της απόζημιώσεως — Καταβολή των εισπραττομένων εσόδων εν μέρει στους δικαιούχους του δικαιώματος και εν μέρει σε οργανισμούς κοινωνικών και πολιτιστικών σκοπών — Διπλή καταβολή του τέλους ιδιωτικής αντιγραφής στο πλαίσιο διασυνοριακής πράξεως) 10

2013/C 252/16	Υπόθεση C-536/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Ιουνίου 2013 [αίτηση του Oberlandesgericht Wien — (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bundeswettbewerb-sbehörde κατά Donau Chemie AG, Donauechem GmbH, DC Druck-Chemie Süd GmbH & Co KG, Brenntag Austria Holding GmbH, Brenntag CEE GmbH, ASK Chemicals GmbH, πρώην Ashland-Südchemie-Kernfest GmbH, ASK Chemicals Austria GmbH, πρώην Ashland Südchemie Hantos GmbH (Ανταγωνισμός — Πρόσβαση στον φάκελο — Ένδικη διαδικασία σχετική με την επιβολή προστίμων για παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ — Τρίτες επιχειρήσεις οι οποίες προτίθενται να ασκήσουν αγωγή αποζημιώσεως — Εθνική ρύθμιση η οποία εξαρτά την πρόσβαση στη δικογραφία από τη συναίνεση όλων των διαδίκων — Αρχή της αποτελεσματικότητας) 11	11
2013/C 252/17	Υπόθεση C-601/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 — Γαλλική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας [Αίτηση αναιρέσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Προστασία από τις μεταδοτικές σπογγώδεις εγκεφαλοπάθειες — Κανονισμός (ΕΚ) 746/2008 — Κανονισμός ο οποίος επιτρέπει μέτρα εποπτείας και εξαλείψεως λιγότερο δεσμευτικά από εκείνα που είχαν προηγουμένως προβλεφθεί — Αρχή της προφυλάξεως — Επίπεδο προστασίας της υγείας του ανθρώπου — Νέα στοιχεία τα οποία δεν είναι ικανά να μεταβάλουν την αντίληψη του κινδύνου — Έλλειψη αιτιολογίας — Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών — Πλάνη περί το δίκαιο] 11	11
2013/C 252/18	Υπόθεση C-657/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 [αίτηση του Hof van Cassatie van België (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Belgian Electronic Sorting Technology NV κατά Bert Peelaers, Visys NV (Οδηγίες 84/450/ΕΟΚ και 2006/114/ΕΚ — Παραπλανητική και συγκριτική διαφήμιση — Έννοια της διαφήμισεως — Καταχώριση και χρήση ονόματος τομέα — Χρήση μεταετικετών στα μεταδεδομένα ιστοτόπου) 12	12
2013/C 252/19	Υπόθεση C-57/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 [αίτηση του Cour constitutionnelle (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL κατά Commission communautaire commune de Bruxelles-Capitale (Οδηγία 2006/123/ΕΚ — Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής — Υπηρεσίες υγειονομικής περιθαλψέως — Κοινωνικές υπηρεσίες — Κέντρα ημερήσιας και νυχτερινής υποδοχής ηλικιωμένων τα οποία παρέχουν αρωγή και περιθαλψη στα άτομα αυτά) 12	12
2013/C 252/20	Υπόθεση C-273/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières κατά Harry Winston SARL [Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 — Άρθρο 206 — Γένεση τελωνειακής οφειλής — Κλοπή εμπορευμάτων τα οποία έχουν τεθεί υπό καθεστώς τελωνειακής αποταμιεύσεως — Έννοια του όρου «ανεπανόρθωτη απώλεια εμπορευμάτων λόγω ανωτέρας βίας» — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 71 — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Γενεσιουργός αιτία — Απαιτητό του φόρου] 13	13
2013/C 252/21	Υπόθεση C-285/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Μαΐου 2013 η Bimbo, SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 20 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-277/12: Bimbo, SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) 13	13
2013/C 252/22	Υπόθεση C-286/13 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 24 Μαΐου 2013 οι Dole Food Company, Inc., Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα τμήμα) στις 14 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-588/08, Dole Food Company, Inc., Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής 14	14
2013/C 252/23	Υπόθεση C-287/13 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 27 Μαΐου 2013 οι Bilbaína de Alquitranes, SA, Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland Sp. z o.o. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 7 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-93/10: Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA) 15	15

2013/C 252/24	Υπόθεση C-288/13 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 27 Μαΐου 2013 οι Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Bilbaína de Alquitranes, SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 7 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-94/10: Rütgers Germany GmbH κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA)	16
2013/C 252/25	Υπόθεση C-289/13 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 27 Μαΐου 2013 οι Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 7 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-95/10: CINDU Chemicals BV κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA)	17
2013/C 252/26	Υπόθεση C-290/13 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 27 Μαΐου 2013 οι Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 7 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-96/10: Rütgers Germany GmbH κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA)	17
2013/C 252/27	Υπόθεση C-293/13 P P: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Μαΐου 2013 η Fresh Del Monte Produce, Inc. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα τμήμα) στις 14 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-293/13 P, Fresh Del Monte Produce, Inc. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά	18
2013/C 252/28	Υπόθεση C-294/13 P P: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Μαΐου 2013 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα τμήμα) στις 14 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-587/08, Fresh Del Monte Produce, Inc. κατά Επιτροπής	19
2013/C 252/29	Υπόθεση C-303/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 3 Ιουνίου 2013 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 20 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-92/11, Jørgen Andersen κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	19
2013/C 252/30	Υπόθεση C-306/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Βέλγιο) στις 4 Ιουνίου 2013 — LVP NV κατά Belgische Staat	20
2013/C 252/31	Υπόθεση C-311/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) στις 7 Ιουνίου 2013 — O. Tümer κατά Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen	20
2013/C 252/32	Υπόθεση C-315/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen (Βέλγιο) στις 7 Ιουνίου 2013 — Openbaar Ministerie κατά Edgard Jan De Clercq κ.λπ.	21
2013/C 252/33	Υπόθεση C-323/13: Προσφυγή της 13ης Ιουνίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	21
2013/C 252/34	Υπόθεση C-339/13: Προσφυγή της 20ής Ιουνίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	21
2013/C 252/35	Υπόθεση C-346/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το cour d'appel de Mons (Βέλγιο) στις 25 Ιουνίου 2013 — Ville de Mons κατά KPN Group Belgium SA	22
2013/C 252/36	Υπόθεση C-350/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Augstākās tiesas Senāts (Λεττονία) στις 25 Ιουνίου 2013 — Antonio Gramsci Shipping Corp. κ.λπ. κατά Aivars Lembergs	22
2013/C 252/37	Υπόθεση C-354/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Retten i Kolding, Civilretten (Δανία) στις 27 Ιουνίου 2013 — FOA, ενεργούσα για λογαριασμό του Karsten Kaltoft κατά Billund Kommune	22

2013/C 252/38	Υπόθεση C-374/13 P: Αναίρεση που άσκησε την 1η Ιουλίου 2013 η Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 25 Απριλίου 2013 στην υπόθεση T-284/11, Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	23
2013/C 252/39	Υπόθεση C-376/13: Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Βουλγαρίας	23
2013/C 252/40	Υπόθεση C-385/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 4 Ιουλίου 2013 η Ιταλική Δημοκρατία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 19 Απριλίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-99/09 και T-308/09, Ιταλική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	24

Γενικό Δικαστήριο

2013/C 252/41	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-104/07 και 339/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2013 — BVGD κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις και κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Αγορά ακατέργαστων διαμαντιών — Σύστημα διανομής SOC — Απόφαση περί απορρίψεως καταγγελίας — Έλλειψη κοινοτικού ενδιαφέροντος — Νομική βάση — Διαδικαστικά δικαιώματα καταγγέλλοντος — Πρόσβαση σε έγγραφα — Υποχρεώσεις όσον αφορά την εξέταση καταγγελίας — Αποτελέσματα αποκλεισμού από την αγορά — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)	27
2013/C 252/42	Υπόθεση T-108/07 και T-354/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2013 — Spira κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις και κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Αγορά ακατέργαστων διαμαντιών — Σύστημα διανομής SOC — Απόφαση περί απορρίψεως καταγγελίας — Έλλειψη κοινοτικού ενδιαφέροντος — Δικονομικά δικαιώματα του καταγγέλλοντος — Πρόσβαση στα έγγραφα — Υποχρεώσεις όσον αφορά την εξέταση μιας καταγγελίας — Αποτελέσματα αποκλεισμού από την αγορά — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως)	27
2013/C 252/43	Υπόθεση T-459/07: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2013 — Hangzhou Duralamp Electronics κατά Συμβουλίου [Ντάμπινγκ — Εισαγωγές λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα (CFL-i) καταγωγής Κίνας, Βιετνάμ, Πακιστάν και Φιλιππίνων — Λήξη της ισχύος των μέτρων αντιντάμπινγκ — Επανεξέταση — Ομοειδές προϊόν — Στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν για τον προσδιορισμό της ζημίας — Ανάλογη χώρα — Συμφέρον της Κοινότητας — Άρθρο 4, παράγραφος 1, και άρθρο 5, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 [νυν άρθρο 4, παράγραφος 1, και άρθρο 5, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009] — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας]	28
2013/C 252/44	Υπόθεση T-469/07: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2013 — Philips Lighting Poland και Philips Lighting κατά Συμβουλίου [Ντάμπινγκ — Εισαγωγές λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα (CFL-i) καταγωγής Κίνας, Βιετνάμ, Πακιστάν και Φιλιππίνων — Λήξη της ισχύος των μέτρων αντιντάμπινγκ — Επανεξέταση — Άρθρο 4, παράγραφος 1, άρθρο 5, παράγραφος 4, και άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 [νυν άρθρο 4, παράγραφος 1, άρθρο 5, παράγραφος 4, και άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009] — Έννοια της κοινοτικής βιομηχανίας — Καθορισμός της ζημίας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]	28
2013/C 252/45	Υπόθεση T-358/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2013 — Ισπανία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [«Ταμείο συνοχής — Κανονισμός (ΕΚ) 1164/94 — Σχέδιο αποχετευτικών έργων στη Σαραγόσα — Μερική κατάργηση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Δημόσιες συμβάσεις — Άρθρο 14, παράγραφοι 10 και 13, της οδηγίας 93/38/ΕΟΚ — Κατάτμηση συμβάσεων — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Προθεσμία λήψεως αποφάσεως — Καθορισμός των δημοσιονομικών διορθώσεων — Άρθρο Η, παράγραφος 2, του παραρτήματος II του κανονισμού 1164/94 — Αναλογικότητα — Παραγραφή»]	29

2013/C 252/46	Υπόθεση T-321/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2013 — SA.PAR. κατά ΓΕΕΑ — Salini Costruttori (GRUPPO SALINI) [«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Λεκτικό κοινοτικό σήμα GRUPPO SALINI — Κακή πίστη — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»]	29
2013/C 252/47	Υπόθεση T-142/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2013 — Aventis Pharmaceuticals κατά ΓΕΕΑ — Fasel (CULTRA) [«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος CULTRA — Προγενέστερα λεκτικά εθνικά σήματα SCULPTRA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»]	29
2013/C 252/48	Υπόθεση T-197/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2013 — Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones κατά ΓΕΕΑ — MIP Metro (METRO) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος METRO — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα GRUPOMETROPOLIS — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Δικαίωμα για δίκαιη δίκη — Άρθρο 6 της Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών — Άρθρα 75 και 76 του κανονισμού 207/2009]	30
2013/C 252/49	Υπόθεση T-208/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2013 — Think Schuhwerk κατά ΓΕΕΑ (Κόκκινα άκρα κορδονιών υποδημάτων) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος — Κόκκινα άκρα κορδονιών υποδημάτων — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Διαδικασία εκδόσεως ερήμην αποφάσεως]	30
2013/C 252/50	Υπόθεση T-238/11 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιουλίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Επίδομα αναπηρίας — Καταβολή καθυστερουμένων — Τόκοι υπερημερίας — Αίτηση αναίρεσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)	31
2013/C 252/51	Υπόθεση T-322/13: Προσφυγή της 14ης Ιουνίου 2013 — Tsujimoto κατά ΓΕΕΑ — Kenzo (KENZO)	31
2013/C 252/52	Υπόθεση T-323/13: Προσφυγή της 14ης Ιουνίου 2013 — Pure Fishing κατά ΓΕΕΑ — Łabowicz (NANOFIL)	31
2013/C 252/53	Υπόθεση T-324/13: Προσφυγή της 17ης Ιουνίου 2013 — Endoceutics κατά ΓΕΕΑ — Merck (FEMIVIA)	32
2013/C 252/54	Υπόθεση T-327/13: Προσφυγή της 4ης Ιουνίου 2013 — Μαλλής και Μαλλή κατά Επιτροπής και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας	32
2013/C 252/55	Υπόθεση T-328/13: Προσφυγή της 4ης Ιουνίου 2013 — Ταμείο Πρόνοιας Προσωπικού Τραπεζής Κύπρου κατά Επιτροπής και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας	33
2013/C 252/56	Υπόθεση T-329/13: Προσφυγή της 4ης Ιουνίου 2013 — Χατζηθωμά και Χατζηθωμά κατά Επιτροπής και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας	33
2013/C 252/57	Υπόθεση T-330/13: Προσφυγή της 4ης Ιουνίου 2013 — Χατζηγιάννου κατά Επιτροπής και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας	34
2013/C 252/58	Υπόθεση T-331/13: Προσφυγή της 4ης Ιουνίου 2013 — Νικολάου κατά Επιτροπής και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας	35

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2013/C 252/59	Υπόθεση T-332/13: Προσφυγή της 4ης Ιουνίου 2013 — Χριστοδούλου και Σταυρινού κατά Επιτροπής και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας	35
2013/C 252/60	Υπόθεση T-333/13: Προσφυγή της 17ης Ιουνίου 2013 — Westermann Lernspielverlag κατά ΓΕΕΑ — Diset (bambinoLÜK)	36
2013/C 252/61	Υπόθεση T-336/13: Προσφυγή της 24ης Ιουνίου 2013 — Borghezio κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	36
2013/C 252/62	Υπόθεση T-338/13: Προσφυγή της 21ης Ιουνίου 2013 — Energa Power Trading Ανώνυμη Εταιρία Προμήθειας και Εμπορίας Ενέργειας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	37
2013/C 252/63	Υπόθεση T-347/13: Προσφυγή της 1ης Ιουλίου 2013 — Hawe Hydraulik κατά ΓΕΕΑ — HaWi Energietechnik (HAWI)	37
2013/C 252/64	Υπόθεση T-349/13: Προσφυγή-αγωγή της 1ης Ιουλίου 2013 — Orange Business Belgium κατά Επιτροπής	38
2013/C 252/65	Υπόθεση T-350/13: Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2013 — Jordi Nogues κατά ΓΕΕΑ — Grupo Osborne (BADTORO)	38
2013/C 252/66	Υπόθεση T-351/13: Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2013 — Crown Equipment (Suzhou) και Crown Gabelstapler κατά Συμβουλίου	39
2013/C 252/67	Υπόθεση T-352/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 2 Ιουλίου 2013 ο ΒΧ κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 24 Απριλίου 2013 στην υπόθεση F-88/11, ΒΧ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	39
2013/C 252/68	Υπόθεση T-358/13: Προσφυγή της 9ης Ιουλίου 2013 — Ιταλία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	40
2013/C 252/69	Υπόθεση T-359/13: Προσφυγή της 11ης Ιουλίου 2013 — Spain Doce 13 κατά ΓΕΕΑ — Ovejero Jiménez και Becerra Guibert (VICTORIA DELEF)	41
2013/C 252/70	Υπόθεση T-366/13: Προσφυγή της 12ης Ιουλίου 2013 — Γαλλική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	42

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2013/C 252/71	Υπόθεση F-78/11: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 26ης Ιουνίου 2013 — BM κατά ΕΚΤ (Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της ΕΚΤ — Αναδρομική παράταση δοκιμαστικής περιόδου — Απόφαση περί καταγγελίας της συμβάσεως κατά τη δοκιμαστική περίοδο — Πειθαρχική διαδικασία)	43
2013/C 252/72	Υπόθεση F-81/11: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2013 — BY κατά EASA («Προσωπικό του EASA — Έκτακτος υπάλληλος — Παραδεκτό — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Δυσμενής έκθεση αξιολογήσεως — Τοποθέτηση σε νέα θέση — Ηθική παρενόχληση — Κατάχρηση εξουσίας»)	43
2013/C 252/73	Υπόθεση F-89/11: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2013 — Goetz κατά Επιτροπής των Περιφερειών (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Εξωσυμβατική ευθύνη — Αγωγή αποζημιώσεως — Παραδεκτό — Έναρξη προθεσμίας για την κίνηση διαδικασίας — Έρευνα της OLAF — Διοικητική έρευνα — Πειθαρχική διαδικασία ενώπιον του πειθαρχικού συμβουλίου — Υποχρέωση της διοικήσεως να ενεργεί επιμελώς — Διάρκεια πειθαρχικής διαδικασίας — Ευθύνη λόγω της κινήσεως πειθαρχικής διαδικασίας η οποία περατώθηκε χωρίς την επιβολή κυρώσεων)	43

2013/C 252/74	Υπόθεση F-106/11: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 26ης Ιουνίου 2013 — BM κατά EKT («Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της EKT — Πειθαρχική διαδικασία — Πειθαρχική κύρωση — Γραπτή επίπληξη») 44	44
2013/C 252/75	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις F-135/11, F-51/12, F-110/12: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 26ης Ιουνίου 2013 — BU κατά EMA («Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτος υπάλληλος — Μη ανανέωση συμβάσεως ορισμένου χρόνου — Βλαπτική πράξη — Αίτηση κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — Αίτηση αναχαρκτηρισμού της συμβάσεως — Εύλογη προθεσμία — Διοικητική ένσταση κατά απορριπτικής διοικητικής ενστάσεως — Άρθρο 8 του ΚΛΠ — Καθήκον μέριμνας») 44	44
2013/C 252/76	Υπόθεση F-5/12: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2013 — Bogusz κατά Frontex (Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Προσωπικό του Frontex — Τροποποίηση των όρων που ισχύουν για τη δοκιμαστική περίοδο κατά το άρθρο 14 του ΚΛΠ — Απόλυση κατά το πέρας της δοκιμαστικής περιόδου — Καθορισμός των σκοπών — Λόγος ακυρώσεως που προβάλλεται για πρώτη φορά κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση) 45	45
2013/C 252/77	Υπόθεση F-8/12: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 19ης Ιουνίου 2013 — BY κατά AESA (Προσωπικό της AESA — Έκτακτος υπάλληλος — Απόλυση λόγω επαγγελματικής ανεπάρκειας — Καθήκον αρωγής — Αιτία εξωτερική σε σχέση με τις επαγγελματικές δυσκολίες — Ηθική παρενόχληση — Ασθένεια — Αποζημίωση) 45	45
2013/C 252/78	Υπόθεση F-12/12: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 26ης Ιουνίου 2013 — Di Prospero κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Διορισμός — Επιτυχία σε διαγωνισμό κατόπιν προσκλήσεως προς την προσφεύγουσα να διαγωνισθεί στο πλαίσιο εκτελέσεως δικαστικής αποφάσεως — Κατάταξη σε βαθμό με αναδρομική ισχύ) 45	45
2013/C 252/79	Υπόθεση F-21/12: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 26ης Ιουνίου 2013 — Achab κατά EΟΚΕ (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αποδοχές — Επίδομα αποδημίας — Προϋπόθεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Αναζήτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων) 46	46
2013/C 252/80	Υπόθεση F-40/12: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2013 — CF κατά AESA («Υπαλληλική υπόθεση — Πρώην έκτακτος υπάλληλος — Σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου — Απόλυση κατά τη διάρκεια αναρρωτικής άδειας — Άρθρο 16 του ΚΛΥ — Άρθρο 48, στοιχείο β', του ΚΛΥ — Ηθική παρενόχληση») 46	46
2013/C 252/81	Υπόθεση F-56/12: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 26ης Ιουνίου 2013 — Buschak κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτος υπάλληλος — Επίδομα ανεργίας — Συνταξιοδοτικές εισφορές — Εκπρόθεσμη διοικητική ένσταση) 47	47
2013/C 252/82	Υπόθεση F-115/10: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (μονομελές τμήμα) της 18ης Ιουνίου 2013 — Biwer κ.λπ. κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Αποδοχές — Οικογενειακά επιδόματα — Σχολικό επίδομα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Αφαίρεση ομοειδούς επιδόματος που εισπράττεται από άλλη πηγή — Προσφυγή προδήλως αβάσιμη) 47	47
2013/C 252/83	Υπόθεση F-40/11: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (μονομελούς) της 3ης Μαΐου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Κοινωνική ασφάλιση — Πρώην μόνιμος υπάλληλος ο οποίος συνταξιοδοτήθηκε λόγω αναπηρίας — Ατύχημα — Δεν υφίσταται κάλυψη — Προσφυγή άνευ αντικειμένου — Κατάργηση της δίκης) 47	47
2013/C 252/84	Υπόθεση F-71/11: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 8ης Μαΐου 2013 — Z κατά Δικαστηρίου (Υπαλληλική υπόθεση — Κατάργηση της δίκης) 48	48

2013/C 252/85	Υπόθεση F-98/11: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (μονομελές τμήμα) της 18ης Ιουνίου 2013 — Jargeas κ.λπ. κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Αποδοχές — Οικογενειακά επιδόματα — Σχολικό επίδομα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Αφαίρεση επιδόματος της ίδιας φύσεως το οποίο λαμβάνεται από άλλη πηγή — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη) 48	48
2013/C 252/86	Υπόθεση F-100/11: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα τμήμα) της 18ης Ιουνίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αμοιβή — Ημερήσια αποζημίωση — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Πραγματική εγκατάσταση στον τόπο υπηρεσίας — Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος — Δικαστικά έξοδα — Άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας) 48	48
2013/C 252/87	Υπόθεση F-102/11: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 30ής Μαΐου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Άρθρο 34, παράγραφοι 1 και 6, του Κανονισμού Διαδικασίας — Δικόγραφο προσφυγής το οποίο κατατέθηκε εμπροθέσμως δια τηλεομοιοτυπίας — Χειρόγραφη υπογραφή επί της τηλεομοιοτυπίας που διαφέρει από εκείνη επί του πρωτοτύπου του ταχυδρομικώς αποσταλέντος δικογράφου της προσφυγής — Εκπρόθεσμο της προσφυγής — Προδήλως απαράδεκτο) 49	49
2013/C 252/88	Υπόθεση F-114/11: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (μονομελές τμήμα) της 18ης Ιουνίου 2013 — Rodrigues Regalo Corrêa κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Αποδοχές — Οικογενειακά επιδόματα — Σχολικό επίδομα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Αφαίρεση επιδόματος της ίδιας φύσεως το οποίο λαμβάνεται από άλλη πηγή — Προδήλως αβάσιμη προσφυγή) 49	49
2013/C 252/89	Υπόθεση F-119/11: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (μονομελές τμήμα) της 4ης Ιουνίου 2013 Marcuccio κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Άρθρο 34, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας — Δικόγραφο προσφυγής κατατεθέν με τηλεομοιοτυπία εντός της σχετικής προθεσμίας και υπογραφέν με σφραγίδα ή με άλλο τρόπο αναπαραγωγής της υπογραφής του δικηγόρου — Εκπρόθεσμη άσκηση της προσφυγής) 49	49
2013/C 252/90	Υπόθεση F-141/11: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 30ής Μαΐου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Άρθρο 34, παράγραφοι 1 και 6, του Κανονισμού Διαδικασίας — Δικόγραφο προσφυγής το οποίο κατατέθηκε εμπροθέσμως δια τηλεομοιοτυπίας — Χειρόγραφη υπογραφή του δικηγόρου που διαφέρει από εκείνη επί του πρωτοτύπου του ταχυδρομικώς αποσταλέντος δικογράφου της προσφυγής — Εκπρόθεσμο της προσφυγής — Προδήλως απαράδεκτο) 50	50
2013/C 252/91	Υπόθεση F-143/11: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (μονομελές τμήμα) της 18ης Ιουνίου 2013 Marcuccio κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Απόρριψη από την ΑΔΑ αιτήματος καταβολής των εξόδων που δαπανήθηκαν λόγω της δίκης — Προσφυγή ακυρώσεως έχουσα το ίδιο αντικείμενο με μια αίτηση καθορισμού των δικαστικών εξόδων — Προδήλως απαράδεκτη) 50	50
2013/C 252/92	Υπόθεση F-144/11: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 24ης Ιουνίου 2013 — Mateo Pérez κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός διαγωνισμός — Προσφυγή ακυρώσεως διορθωτικού σε προκήρυξη διαγωνισμού — Διορθωτικό το οποίο δεν προβλέπει τις προϋποθέσεις αποκλεισμού του προσφεύγοντος — Απουσία βλαπτικής πράξεως — Αποκλεισμός από τις δοκιμασίες αξιολογήσεως — Παραδεκτό — Προθεσμίες ασκήσεως προσφυγής — Εκπρόθεσμο — Προδήλως απαράδεκτο) 50	50
2013/C 252/93	Υπόθεση F-28/12: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Αίτημα διαγραφής μιας φράσεως από ιατρική έκθεση — Ατύχημα ή επαγγελματική ασθένεια — Σιωπηρή απόρριψη του αιτήματος) 51	51
2013/C 252/94	Υπόθεση F-87/12: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 8ης Μαΐου 2013 — FK (*) κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτος υπάλληλος — Ανανέωση της συμβάσεως — Μερική ακύρωση — Τροποποίηση) 51	51

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2013/C 252/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 245 της 24.8.2013

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 233 της 10.8.2013

EE C 226 της 3.8.2013

EE C 215 της 27.7.2013

EE C 207 της 20.7.2013

EE C 189 της 29.6.2013

EE C 178 της 22.6.2013

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Ορκωμοσία νέου μέλους του Δικαστηρίου

(2013/C 252/02)

Διορισθείς δικαστής στο Δικαστήριο με απόφαση των αντιπροσώπων των Κυβερνήσεων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 1ης Ιουλίου 2013 ⁽¹⁾, για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 2013 μέχρι 6 Οκτωβρίου 2015, ο S. Rodin ορκίστηκε ενώπιον του Δικαστηρίου στις 4 Ιουλίου 2013.

⁽¹⁾ EE L 184 της 3ης Ιουλίου 2013, σ. 6.

Αποφάσεις που έλαβε το Δικαστήριο κατά τη σύσκεψή του επί γενικών ζητημάτων της 9ης Ιουλίου 2013

(2013/C 252/03)

Κατά τη σύσκεψή του επί γενικών ζητημάτων της 9ης Ιουλίου 2013 το Δικαστήριο αποφάσισε να τοποθετήσει τον S. Rodin στο πρώτο και στο έκτο τμήμα.

Κατά συνέπεια, το πρώτο και το έκτο τμήμα έχουν την ακόλουθη σύνθεση.

Πρώτο τμήμα

A. Tizzano, πρόεδρος τμήματος,
M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits, J.-J. Kasel και S. Rodin, δικαστές.

Έκτο τμήμα

M. Berger, πρόεδρος τμήματος,
A. Borg Barthet, E. Levits, J.-J. Kasel και S. Rodin, δικαστές.

Πίνακες που χρησιμεύουν για τον προσδιορισμό της συνθέσεως των δικαστικών σχηματισμών

(2013/C 252/04)

Κατά την από 9 Ιουλίου 2013 σύσκεψή του το Δικαστήριο κατάρτισε τον πίνακα για τον ορισμό των μελών του τμήματος μείζονος συνθέσεως ως ακολούθως:

A. Rosas
S. Rodin
E. Juhász
C. Vajda
Γ. Αρέστης
J. L. da Cruz Vilaça
A. Borg Barthet
C. G. Fernlund
J. Malenovský

E. Jarašiūnas
U. Lõhmus
A. Prechal
E. Levits
M. Berger
A. Ó Caoimh
D. Šváby
J.-C. Bonichot
M. Safjan
M. Arabadjiev
J.-J. Kasel
C. Toader

Κατά την από 9 Ιουλίου 2013 σύσκεψή του το Δικαστήριο κατάρτισε τον πίνακα για τον ορισμό της συνδέσεως του πρώτου πενταμελούς τμήματος ως ακολούθως:

A. Borg Barthet
S. Rodin
E. Levits
M. Berger
J.-J. Kasel

Κατά την από 9 Ιουλίου 2013 σύσκεψή του το Δικαστήριο κατάρτισε τον πίνακα για τον ορισμό της συνδέσεως του έκτου τριμελούς τμήματος ως ακολούθως:

A. Borg Barthet
E. Levits
J.-J. Kasel
S. Rodin

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Ορκωμοσία νέου δικαστή του Γενικού Δικαστηρίου

(2013/C 252/05)

Διορισθείσα δικαστής στο Γενικό Δικαστήριο με απόφαση των αντιπροσώπων των Κυβερνήσεων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 1ης Ιουλίου 2013 ⁽¹⁾, για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 2013 μέχρι 31 Αυγούστου 2013, η V. Tomljenović ορκίστηκε ενώπιον του Δικαστηρίου στις 4 Ιουλίου 2013.

⁽¹⁾ ΕΕ L 184 της 3ης Ιουλίου 2013, σ. 5.

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-545/10) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Μεταφορές — Οδηγία 91/440/ΕΟΚ — Ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων — Άρθρο 10, παράγραφος 7 — Ρυθμιστικός φορέας — Αρμοδιότητες — Οδηγία 2001/14/ΕΚ — Κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Πλαίσιο χρεώσεως — Άρθρο 6, παράγραφος 2 — Παροχή κινήτρων στον διαχειριστή υποδομής για τη μείωση του κόστους παροχής της υποδομής και του ύψους των τελών προσβάσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3 — Καθορισμός των τελών που εισπράττονται για τη δέσμη των ελάχιστων παροχών και την τροχαία πρόσβαση σε εγκαταστάσεις υπηρεσιών — Κόστος άμεσα συναρτώμενο με την παροχή σιδηροδρομικών υπηρεσιών — Άρθρο 11 — Σύστημα βελτιώσεως των επιδόσεων — Άρθρο 30, παράγραφος 5 — Ρυθμιστικός φορέας έχων δικαιοδοσία ελέγχου — Αρμοδιότητες — Διοικητική προσφυγή κατά των αποφάσεων του ρυθμιστικού φορέα)

(2013/C 252/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Šimerdová και H. Støvlbæk)

Καθής: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek και T. Müller)

Παρεμβαίνουν υπέρ της καθής: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: S. Centeno Huerta)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θεσπίσεως όλων των διατάξεων που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς το άρθρο 10, παράγραφος 7, της οδηγίας 91/440/ΕΟΚ, του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για την ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων (ΕΕ L 237, σ. 25), καθώς και προς τα άρθρα 4, παράγραφος 1, 6, παράγραφος 2, 7, παράγραφος 3, 11 και 30, παράγραφος 5, της οδηγίας 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχε-

τικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής, καθώς και με την πιστοποίηση ασφαλείας (ΕΕ L 75, σ. 29)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Τσεχική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα για να συμμορφωθεί προς τα άρθρα 4, παράγραφος 1, 6, παράγραφος 2, 11 και 30, παράγραφος 5, της οδηγίας 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 2004/49/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις αυτές.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Τσεχική Δημοκρατία και το Βασίλειο της Ισπανίας φέρουν τα έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 38 της 5.2.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ολλανδίας

(Υπόθεση C-576/10) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Κατά χρόνο πεδίο εφαρμογής — Σύμβαση παραχωρήσεως δημοσίου έργου — Πώληση εκτάσεως γης από δημόσιο οργανισμό — Πρόγραμμα ανεγέρσεως κτιρίων και αναπλάσεως κοινόχρηστων χώρων που έχει καθοριστεί από τον οργανισμό αυτό)

(2013/C 252/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. van Beek, A. Tokár και C. Zadra)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: C. Wissels και J. Langer)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και J. Möller, καθώς και A. Wiedmann)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 2 και του τίτλου III της οδηγίας 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114) — Σύμβαση παραχωρήσεως δημοσίου έργου — Κανόνες — Δήμος του Eindhoven

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 55 της 19.2.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας

(Υπόθεση C-627/10) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Μεταφορές — Οδηγία 91/440/ΕΟΚ — Ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων — Οδηγία 2001/14/ΕΚ — Κατανομή της χωρητικότητας της σιδηροδρομικής υποδομής — Άρθρο 6, παράγραφος 3, και παράρτημα II της οδηγίας 91/440 — Άρθρο 14, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/14 — Διαχειριστής της υποδομής — Συμμετοχή στην κατάρτιση του πίνακα δρομολογίων — Διαχείριση της κυκλοφορίας των συρμών — Άρθρο 6, παράγραφοι 2 έως 5, της οδηγίας 2001/14 — Μη ύπαρξη μέτρων που να παρέχουν κίνητρα για την εκ μέρους των διαχειριστών της υποδομής μείωση του κόστους παροχής της υποδομής και του επιπέδου των τελών πρόσβασης — Άρθρα 7, παράγραφος 3, και 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/14 — Κόστος που προκύπτει άμεσα ως αποτέλεσμα της εκτέλεσης των σιδηροδρομικών υπηρεσιών — Άρθρο 11 της οδηγίας 2001/14 — Σύστημα βελτίωσης των επιδόσεων)

(2013/C 252/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. Støvlbæk, D. Kukovec και M. Žebre)

Καθής: Δημοκρατία της Σλοβενίας (εκπρόσωποι: N. Pintar Gosenca, A. Vran και V. Kamproš)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της καθής: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek και T. Müller), Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: S. Centeno Huerta)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θέσπισης όλων των αναγκαίων διατάξεων προς συμμόρφωση με το άρθρο 6, παράγραφος 3, και το παράρτημα II της οδηγίας 91/440/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για την ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων (ΕΕ L 237, σ. 25), όπως έχει τροποποιηθεί, καθώς και με τα άρθρα 6, παράγραφοι 2 έως 5, 7, παράγραφος 3, 8, παράγραφος 1, 11, 14, παράγραφος 2, και 30, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής καθώς και με την πιστοποίηση ασφαλείας (ΕΕ L 75, σ. 29)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Σλοβενίας, μη θεσπίζοντας τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί:

— με το άρθρο 6, παράγραφος 3, και το παράρτημα II της οδηγίας 91/440/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για την ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2004/51/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, καθώς και με το άρθρο 14, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2004/49/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, και

— με τα άρθρα 6, παράγραφοι 2 έως 5, 7, παράγραφος 3, 8, παράγραφος 1, και 11 της οδηγίας 2001/14, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2004/49,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις αυτές.

- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Δημοκρατία της Σλοβενίας, η Τσεχική Δημοκρατία και το Βασίλειο της Ισπανίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 103 της 2.4.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 [αίτηση του Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gábor Csonka, Tibor Isztl, Dávid Juhász, János Kiss, Csaba Szontág κατά Magyar Állam

(Υπόθεση C-409/11) ⁽¹⁾

(Κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων — Ασφάλιση αστικής ευθύνης — Οδηγία 72/166/ΕΟΚ — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Οδηγία 84/5/ΕΟΚ — Άρθρο 1, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο — Αφερεγγυότητα του ασφαλιστή — Απουσία παρεμβάσεως του οργανισμού αποζημιώσεως)

(2013/C 252/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Gábor Csonka, Tibor Isztl, Dávid Juhász, János Kiss, Csaba Szontág

κατά

Magyar Állam

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Fővárosi Bíróság — Ερμηνεία της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Απριλίου 1972, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και με τον έλεγχο της υποχρέωσης προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 136) — Υποχρέωση των κρατών μελών να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα έτσι ώστε όλα τα συμβόλαια υποχρεωτικής ασφάλισης αστικής ευθύνης να καλύπτουν όλο το έδαφος της Κοινοτήτας — Ανάκληση της άδειας λειτουργίας ασφαλιστικής εταιρίας αυτοκινήτων, συνεπαγόμενη την υποχρέωση των ιδιωτών που είχαν συνάψει συμβάσεις με την εν λόγω ασφαλιστική εταιρία να καλύπτουν οι ίδιοι, με την προσωπική τους περιουσία, τις ζημιές που προξένησαν σε άλλους — Ευθύνη του κράτους σε περιπτώσεις πλημμελούς μεταφοράς μιας οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Απριλίου 1972, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και με τον έλεγχο της υποχρέωσης προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 2005/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 1, παράγραφος 4, της δεύτερης οδηγίας 84/5/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Δεκεμβρίου 1983, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων, όπως έχει

τροποποιηθεί από την οδηγία 2005/14, έχει την έννοια ότι στις υποχρεώσεις που η διάταξη αυτή επιβάλλει στα κράτη μέλη δεν περιλαμβάνεται η ίδρυση οργανισμού αρμόδιου για την αποζημίωση των θυμάτων τροχαίων ατυχημάτων σε περίπτωση που, ενώ ο υπαίτιος του ατυχήματος έχει ασφάλιση αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία οχημάτων, ο ασφαλιστής έχει καταστεί αφερέγγυος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 347 της 26.11.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-412/11) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Μεταφορές — Ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων — Οδηγία 91/440/ΕΟΚ — Άρθρο 6, παράγραφος 3, και παράρτημα II — Οδηγία 2001/14/ΕΚ — Άρθρο 14, παράγραφος 2 — Ανεξαρτησία του φορέα στον οποίο έχει ανατεθεί η άσκηση των βασικών καθηκόντων)

(2013/C 252/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-P. Kerpenne και H. Støvlbæk)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωπος: C. Schiltz)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θεσπίσεως όλων των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς το άρθρο 6, παράγραφος 3, και το παράρτημα II της οδηγίας 91/440/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για την ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων (ΕΕ L 237, σ. 25), όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 2001/12/ΕΚ (ΕΕ L 75, σ. 1), καθώς και προς άρθρο 14, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής, καθώς και με την πιστοποίηση ασφαλείας (ΕΕ L 75, σ. 29) — Παράλειψη διασφάλισης της ανεξαρτησίας ως προς την άσκηση των βασικών καθηκόντων

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 298 της 8.10.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 — Gosselin Group NV κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Stichting Administratiekantoor Portielje

(Υπόθεση C-429/11 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσης — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Άρθρα 81 ΕΚ και 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ — Αγορά υπηρεσιών διεθνών μετακομίσεων στο Βέλγιο — Άμεσος και έμμεσος καθορισμός των τιμών, κατανομή της αγοράς και καταστρατήγηση της διαδικασίας υποβολής προσφορών — Χαρακτηρισμός — Εξ αντικειμένου περιορισμός του ανταγωνισμού — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τον επηρεασμό του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών — Νομική ισχύς — Υποχρέωση ορισμού της σχετικής αγοράς — Έκταση — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων (2006) — Ποσοστό επί της αξίας των πωλήσεων — Σοβαρότητα της παράβασης — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 25 — Παραγραφή — Παράβαση κατ' εξακολούθηση]

(2013/C 252/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Gosselin Group NV (εκπρόσωποι: F. Wijckmans, H. Burez και S. De Keer, advocaten)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bouquet, F. Ronkes Agerbeek), Stichting Administratiekantoor Portielje

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 16ης Ιουνίου 2011, T-208/08, Gosselin Group κατά Επιτροπής και T-209/08, Stichting Administratiekantoor Portielje, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε, στην υπόθεση T-208/08, την απόφαση C(2008) 926 τελικό της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2008, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/38.543 — Υπηρεσίες διεθνών μετακομίσεων), στο μέτρο που η Επιτροπή είχε διαπιστώσει ότι η Gosselin Group NV μετείχε σε παράβαση του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ κατά την περίοδο από τις 30 Οκτωβρίου 1993 έως τις 14 Νοεμβρίου 1996, και στην υπόθεση T-209/08, την απόφαση C(2008) 926, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση C(2009) 5810, καθόσον αφορούσε το Stichting Administratiekantoor Portielje.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει την Gosselin Group NV στα δικαστικά έξοδα.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 — Ziegler SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-439/11 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσης — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Άρθρα 81 ΕΚ και 53 της συμφωνίας ΕΟΧ — Αγορά υπηρεσιών διεθνών μετακομίσεων στο Βέλγιο — Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τον επηρεασμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών — Δεσμευτική νομική ισχύς — Υποχρέωση ορισμού της σχετικής αγοράς — Περιεχόμενο — Δικαίωμα για δίκαιη δίκη — Αρχή της χρηστής διοίκησης — Αντικειμενική αμεροληψία της Επιτροπής — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων (2006) — Ποσοστό επί της αξίας των πωλήσεων — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Μείωση του προστίμου λόγω αδυναμίας πληρωμής ή λόγω των ιδιαιτεροτήτων της υποθέσεως — Ίση μεταχείριση]

(2013/C 252/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ziegler SA (εκπρόσωποι: J.-F. Bellis, M. Favart και A. Bailleux, avocats)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bouquet και N. von Lingen)

Αντικείμενο

Αναίρεση ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 16ης Ιουνίου 2011, T-199/08, Ziegler κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως C(2008) 926 τελικό της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2008, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/38.543 — Υπηρεσίες διεθνών μετακομίσεων) — Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Πλάνη περί το δίκαιο — Αισθητός επηρεασμός του μεταξύ κρατών μελών εμπορίου — Πρόσβολη — Προσβολή του δικαιώματος για δίκαιη δίκη και παραβίαση της αρχής της ισότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων

Διατακτικό

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει την Ziegler SA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 331 της 12.11.2011.

⁽¹⁾ EE C 347 της 26.11.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Stichting Administratiekantoor Portielje, Gosselin Group NV

(Υπόθεση C-440/11 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσης — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Άρθρο 81 ΕΚ και άρθρο 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ — Αγορά υπηρεσιών διεθνών μετακομίσεων στο Βέλγιο — Άμεσος και έμμεσος καθορισμός των τιμών, κατανομή της αγοράς και καταστράτηγηση της διαδικασίας υποβολής προσφορών — Δυνατότητα καταλογισμού της ευθύνης για την παράβαση στο νομικό πρόσωπο που ελέγχει, μέσω των μεριδίων συμμετοχής του, την εταιρία — Έννοια «επιχείρηση» — Τεκμήριο ότι ασκείται στην πράξη αποφασιστική επιρροή — Εξ αντικειμένου περιορισμός του ανταγωνισμού — Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τον επηρεασμό του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων (2006) — Ελαφρυντικές περιστάσεις]

(2013/C 252/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bouquet, S. Noë και F. Ronkes Agerbeek)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Stichting Administratiekantoor Portielje (εκπρόσωποι: D. Van hove, F. Wijckmans, S. De Keer και H. Burez, advocaten), Gosselin Group NV

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 16ης Ιουνίου 2011, T-208/08 και T-209/08, Gosselin Group και Stichting Administratiekantoor Portielje κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε, στην υπόθεση T-208/08, την απόφαση C(2008) 926 τελικό της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2008, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/38.543 — Υπηρεσίες διεθνών μετακομίσεων), στο μέτρο που η Επιτροπή είχε διαπιστώσει ότι η Gosselin Group NV μετείχε σε παράβαση του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ κατά την περίοδο από τις 30 Οκτωβρίου 1993 έως τις 14 Νοεμβρίου 1996, και στην υπόθεση T-209/08, την απόφαση C(2008) 926, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση C(2009) 5810, καθόσον αφορούσε το Stichting Administratiekantoor Portielje.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει τα σημεία 4 και 6 του διατακτικού της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 16ης Ιουνίου 2011, T-208/08 και T-209/08, Gosselin Group και Stichting Administratiekantoor Portielje κατά Επιτροπής.
- 2) Ακυρώνει την προσφυγή του Stichting Administratiekantoor Portielje στην υπόθεση T-209/08.
- 3) Καταδικάζει το Stichting Administratiekantoor Portielje στα δικαστικά έξοδα τόσο της διαδικασίας στην υπόθεση T-209/08 όσο και της ανααιρετικής διαδικασίας.

⁽¹⁾ EE C 331 της 12.11.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 — Team Relocations NV, Amertranseuro International Holdings Ltd, Trans Euro Ltd, Team Relocations Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-444/11 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσης — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Άρθρα 81 ΕΚ και 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ — Αγορά υπηρεσιών διεθνών μετακομίσεων στο Βέλγιο — Άμεσος και έμμεσος καθορισμός των τιμών, κατανομή της αγοράς και καταστράτηγηση της διαδικασίας υποβολής προσφορών — Ενιαία και διαρκής παράβαση — Δυνατότητα καταλογισμού — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων (2006) — Αξία των πωλήσεων — Έννοια — Ποσοστό — Πρόσθετο ποσό — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Δυνατότητα καταλογισμού της παράβασης στη μητρική εταιρία — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 23, παράγραφος 2 — Ανώτατο όριο του 10 % του κύκλου εργασιών — Αναλογικότητα]

(2013/C 252/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Team Relocations NV (εκπρόσωποι: H. Gilliams, J. Bocken και L. Gyselen, advocaten), Amertranseuro International Holdings Ltd, Trans Euro Ltd, Team Relocations Ltd

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bouquet, N. von Lingen και A. Αντωνιάδης)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 16ης Ιουνίου 2011, T-204/08 και T-212/08, Team Relocations NV κ.λπ. κατά Επιτροπής, περί απόρριψης της προσφυγής που είχε ως αίτημα, αφενός, τη μερική ακύρωση της απόφασης C(2008) 926 τελικό της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2008, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/38.543 — Υπηρεσίες διεθνών μετακομίσεων), σχετικά με σύμπραξη στη βελγική αγορά υπηρεσιών διεθνών μετακομίσεων, η οποία αφορούσε τον άμεσο ή έμμεσο καθορισμό των τιμών, την κατανομή της αγοράς και την καταστράτηγηση της διαδικασίας υποβολής προσφορών και, αφετέρου, την ακύρωση του επιβληθέντος στις ανααιρεσείουσες προστίμου ή, επικουρικά, τη μείωσή του.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει τις Team Relocations NV, Amertranseuro International Holdings Ltd, Trans Euro Ltd και Team Relocations Ltd στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 347 της 26.11.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Amazon.com International Sales Inc., Amazon EU Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon.com GmbH, in Liquidation, Amazon Logistik GmbH κατά Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

(Υπόθεση C-521/11) ⁽¹⁾

(Προσέγγιση των νομοθεσιών — Πνευματική ιδιοκτησία — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Αποκλειστικό δικαίωμα αναπαραγωγής — Οδηγία 2001/29/EK — Άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β' — Δίκαιη αποζημίωση — Άνευ διακρίσεως επιβολή, με ενδεχόμενο δικαίωμα επιστροφής, τέλους ιδιωτικής αντιγραφής που εισπράττεται για χρηματοδότηση της αποζημιώσεως — Καταβολή των εισπραττομένων εσόδων εν μέρει στους δικαιούχους του δικαιώματος και εν μέρει σε οργανισμούς κοινωνικών και πολιτιστικών σκοπών — Διπλή καταβολή του τέλους ιδιωτικής αντιγραφής στο πλαίσιο διασυννοριακής πράξεως)

(2013/C 252/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Amazon.com International Sales Inc., Amazon EU Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon.com GmbH, in Liquidation, Amazon Logistik GmbH

κατά

Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Oberster Gerichtshof — Ερμηνεία των άρθρων 2 και 5 της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕL 167, σ. 10) — Δικαίωμα αναπαραγωγής — Ερμηνεία του όρου «δίκαιη αποζημίωση» κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/29/EK — Ρύθμιση κράτους μέλους η οποία προβλέπει, αφενός, την καταβολή, άνευ εξαιρέσεων, αμοιβής για ιδιωτική αντιγραφή ως προς όλους τους υλικούς φορείς που είναι κατάλληλοι για την αναπαραγωγή έργων και, αφετέρου, την επιστροφή της αμοιβής αυτής σε περίπτωση εξαγωγής του υλικού φορέα πριν από την πώλησή του στον τελικό καταναλωτή ή σε περίπτωση που ο δικαιούχος έχει επιτρέψει την αναπαραγωγή του οικείου έργου

Διατακτικό

1) Το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβου-

λίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε νομοθεσία κράτους μέλους η οποία επιβάλλει άνευ διακρίσεων τέλος ιδιωτικής αντιγραφής στην πρώτη θέση σε κυκλοφορία στο έδαφός του, για εμπορικούς σκοπούς και έναντι αντιτίμου, υποθεμάτων εγγραφής κατάλληλων για την αναπαραγωγή, προβλέποντας, συγχρόνως, δικαίωμα επιστροφής των καταβληθέντων τελών σε περίπτωση κατά την οποία η τελική χρήση των υποθεμάτων αυτών δεν εμπίπτει στην περίπτωση την οποία αφορά η διάταξη αυτή όταν, όπερ απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξετάσει, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων περιστάσεων κάθε εθνικού συστήματος και των επιβαλλομένων με την οδηγία αυτή ορίων, πρακτικές δυσχέρειες δικαιολογούν το σύστημα αυτό χρηματοδότησεως της δίκαιης αποζημιώσεως και το εν λόγω δικαίωμα επιστροφής είναι πραγματικό και δεν καθιστά εξαιρετικώς δυσχερή την επιστροφή του καταβληθέντος τέλους.

2) Το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/29 έχει την έννοια ότι, στο πλαίσιο συστημάτων χρηματοδότησεως της δίκαιης αποζημιώσεως, για την οποία γίνεται λόγος στη διάταξη αυτή, μέσω επιβολής τέλους ιδιωτικής αντιγραφής εις βάρος των προσώπων τα οποία προβαίνουν στη θέση σε κυκλοφορία στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους υποθεμάτων εγγραφής κατάλληλων για την αναπαραγωγή, για εμπορικούς σκοπούς και έναντι αντιτίμου, δεν αντιβαίνει προς τη διάταξη αυτή η πρόβλεψη εκ μέρους του εν λόγω κράτους μέλους μαχητού τεκμηρίου ιδιωτικής χρήσεως των εν λόγω υποθεμάτων κατά τη διάθεσή τους σε φυσικά πρόσωπα, όταν πρακτικές δυσχέρειες σχετικά με τον καθορισμό της ιδιωτικής χρήσεως των επίμαχων υποθεμάτων δικαιολογούν την πρόβλεψη τέτοιου τεκμηρίου και καθόσον το προβλεπόμενο τεκμήριο δεν καταλήγει στην επιβολή του τέλους ιδιωτικής αντιγραφής στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η τελική χρήση των υποθεμάτων αυτών δεν εμπίπτει προδήλως στην περίπτωση την οποία αφορά η διάταξη αυτή.

3) Το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/29 έχει την έννοια ότι το δικαίωμα της δίκαιης αποζημιώσεως, το οποίο αφορά η διάταξη αυτή, ή το τέλος ιδιωτικής αντιγραφής προς χρηματοδότηση της αποζημιώσεως αυτής, δεν μπορεί να αποκλείεται λόγω του ότι το ήμισυ των εσόδων, που εισπράττονται βάσει της αποζημιώσεως ή του τέλους αυτού, δεν καταβάλλεται απευθείας στους δικαιούχους της ίδιας αυτής αποζημιώσεως, αλλά σε οργανισμούς κοινωνικών και πολιτιστικών σκοπών υπέρ των δικαιούχων αυτών, καθόσον οι εν λόγω οργανισμοί κοινωνικών και πολιτιστικών σκοπών λειτουργούν πράγματι προς όφελος των δικαιούχων αυτών και οι λεπτομέρειες λειτουργίας τους δεν δημιουργούν δυσμενείς διακρίσεις, όπερ απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξετάσει.

4) Το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/29 έχει την έννοια ότι η επιβαλλόμενη από κράτος μέλος υποχρέωση καταβολής, κατά τη θέση σε κυκλοφορία για εμπορικούς σκοπούς και έναντι αντιτίμου υποθεμάτων εγγραφής κατάλληλων για την αναπαραγωγή, τέλους ιδιωτικής αντιγραφής προς χρηματοδότηση της δίκαιης αποζημιώσεως, την οποία αφορά η διάταξη αυτή, δεν μπορεί να αποκλείεται λόγω του ότι έχει ήδη καταβληθεί σε άλλο κράτος μέλος ανάλογο τέλος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 25 της 28.1.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Ιουνίου 2013 [αίτηση του Oberlandesgericht Wien — (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bundeswettbewerbsbehörde κατά Donau Chemie AG, Donauchem GmbH, DC Druck-Chemie Süd GmbH & Co KG, Brenntag Austria Holding GmbH, Brenntag CEE GmbH, ASK Chemicals GmbH, πρώην Ashland-Südchemie-Kernfest GmbH, ASK Chemicals Austria GmbH, πρώην Ashland Südchemie Hantos GmbH

(Υπόθεση C-536/11) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Πρόσβαση στον φάκελο — Ένδικη διαδικασία σχετική με την επιβολή προστίμων για παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ — Τρίτες επιχειρήσεις οι οποίες προτίθενται να ασκήσουν αγωγή αποζημιώσεως — Εθνική ρύθμιση η οποία εξαρτά την πρόσβαση στη δικογραφία από τη συναίνεση όλων των διαδίκων — Αρχή της αποτελεσματικότητας)

(2013/C 252/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bundeswettbewerbsbehörde

κατά

Donau Chemie AG, Donauchem GmbH, DC Druck-Chemie Süd GmbH & Co KG, Brenntag Austria Holding GmbH, Brenntag CEE GmbH, ASK Chemicals GmbH, πρώην Ashland-Südchemie-Kernfest GmbH, ASK Chemicals Austria GmbH, πρώην Ashland Südchemie Hantos GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Oberlandesgericht Wien — Ερμηνεία των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης οι οποίες αφορούν τις συμπεριλάσεις — Πρόσβαση στον φάκελο — Εθνική ρύθμιση η οποία εξαρτά, στο πλαίσιο της διοικητικής δίκης επί υποθέσεων ανταγωνισμού, την πρόσβαση των τρίτων στη δικογραφία από τη συναίνεση όλων των διαδίκων στην οικεία διαδικασία αποκλείοντας κάθε δυνατότητα σταθμίσεως των διακυβευόμενων συμφερόντων, ενώ παρόμοια στάθμιση πραγματοποιείται για την πρόσβαση στον φάκελο σε αντίστοιχες αστικές ή ποινικές δίκες

Διατακτικό

Αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης, και πιο συγκεκριμένα στην αρχή της αποτελεσματικότητας, διάταξη του εσωτερικού δικαίου κράτους μέλους η οποία προβλέπει ότι, για να επιτραπεί η πρόσβαση σε έγγραφα του φακέλου μιας εθνικής διαδικασίας σχετικής με την εφαρμογή του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, περιλαμβανομένων των εγγράφων που έχουν παρασχεθεί στο πλαίσιο προγράμματος επιείκειας, σε τρίτους οι οποίοι δεν ήταν διάδικοι της εν λόγω διαδικασίας και προτίθενται να ασκήσουν αγωγή αποζημιώσεως κατά των μετεχόντων σε μια σύμπραξη, πρέπει να συνανέσουν οπωσδήποτε όλοι οι διάδικοι της ως άνω διαδικασίας, χωρίς να ανα-

γνωρίζεται στον εθνικό δικαστή οποιαδήποτε δυνατότητα να σταθμίσει τα συμφέροντα που διακυβεύονται.

⁽¹⁾ EE C 13 της 14.01.2012

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 — Γαλλική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-601/11 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Προστασία από τις μεταδοτικές σπογγώδεις εγκεφαλοπάθειες — Κανονισμός (ΕΚ) 746/2008 — Κανονισμός ο οποίος επιτρέπει μέτρα εποπτείας και εξαλείψεως λιγότερο δεσμευτικά από εκείνα που είχαν προηγουμένως προβλεφθεί — Αρχή της προφυλάξεως — Επίπεδο προστασίας της υγείας του ανθρώπου — Νέα στοιχεία τα οποία δεν είναι ικανά να μεταβάλουν την αντίληψη του κινδύνου — Έλλειψη αιτιολογίας — Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών — Πλάνη περί το δίκαιο]

(2013/C 252/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: E. Belliard, C. Candat, R. Loosli-Surrans, G. de Bergues και S. Menez)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Jimeno Fernández και D. Bianchi), Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 9ης Σεπτεμβρίου 2011, T-257/07, Γαλλία κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το αίτημα περί ακυρώσεως του κανονισμού 746/2008 της Επιτροπής, της 17ης Ιουνίου 2008, για την τροποποίηση του παραρτήματος VII του κανονισμού (ΕΚ) 999/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση κανόνων πρόληψης, καταπολέμησης και εξάλειψης ορισμένων μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών (EE L 202, σ. 11), κατά το μέρος που προβλέπει μέτρα επιτηρήσεως και εξαλείψεως λιγότερο περιοριστικά από τα προϊσχύοντα για τα κοπάδια αιγοπροβάτων — Έλλειψη αιτιολογίας — Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών — Εσφαλμένος νομικός χαρακτηρισμός των πραγματικών περιστατικών — Παραβίαση της αρχής της προλήψεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 80 της 17.3.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 [αίτηση του Hof van Cassatie van België (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Belgian Electronic Sorting Technology NV κατά Bert Peelaers, Visys NV

(Υπόθεση C-657/11) ⁽¹⁾

(Οδηγίες 84/450/ΕΟΚ και 2006/114/ΕΚ — Παραπλανητική και συγκριτική διαφήμιση — Έννοια της διαφημίσεως — Καταχώριση και χρήση ονόματος τομέα — Χρήση μεταετικετών στα μεταδεδομένα ιστοτόπου)

(2013/C 252/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van Cassatie van België

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Belgian Electronic Sorting Technology NV

κατά

Bert Peelaers, Visys NV

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Hof van Cassatie van België — Ερμηνεία του άρθρου 2 της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Σεπτεμβρίου 1984, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παραπλανητική διαφήμιση (ΕΕ L 250, σ. 17), και του άρθρου 2 της οδηγίας 2006/114/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για την παραπλανητική και τη συγκριτική διαφήμιση (ΕΕ L 376, σ. 21) — Έννοια της διαφημίσεως — Καταχώριση και χρήση ονόματος τομέα — Χρήση μεταετικετών στα μεταδεδομένα ιστοτόπου

Διατακτικό

Το άρθρο 2, σημείο 1, της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Σεπτεμβρίου 1984, σχετικά με την παραπλανητική και τη συγκριτική διαφήμιση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές»), και το άρθρο 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/114/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για την παραπλανητική και τη συγκριτική διαφήμιση (κωδικοποίηση), έχουν την έννοια ότι ο όρος «διαφήμιση», κατά τις διατάξεις αυτές, περιλαμβάνει, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, τη χρήση ονόματος τομέα και τη χρήση μεταετικετών στα μεταδεδομένα ιστοτόπου. Αντιθέτως, στο σημασιολογικό περιεχόμενο του όρου αυτού δεν περιλαμβάνεται αφεαυτής η καταχώριση ονόματος τομέα.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 [αίτηση του Cour constitutionnelle (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL κατά Commission communautaire commune de Bruxelles-Capitale

(Υπόθεση C-57/12) ⁽¹⁾

(Οδηγία 2006/123/ΕΚ — Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής — Υπηρεσίες υγειονομικής περιθάλψεως — Κοινωνικές υπηρεσίες — Κέντρα ημερήσιας και νυχτερινής υποδοχής ηλικιωμένων τα οποία παρέχουν αρωγή και περίθαλψη στα άτομα αυτά)

(2013/C 252/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour constitutionnelle

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL

κατά

Commission communautaire commune de Bruxelles-Capitale

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Cour constitutionnelle — Ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο στ' και ι', της οδηγίας 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 376, σ. 36) — Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής — Υπηρεσίες ιατρικής περιθάλψεως — Κοινωνικές υπηρεσίες — Ζήτημα του αν εμπίπτουν στις έννοιες αυτές τα κέντρα ημερήσιας υποδοχής που παρέχουν την κατάλληλη αρωγή και περίθαλψη λόγω της απώλειας αυτονομίας των ηλικιωμένων — Ζήτημα του αν εμπίπτουν στις έννοιες αυτές τα κέντρα νυχτερινής υποδοχής που παρέχουν την αρωγή και την ιατρική περίθαλψη την οποία αδυνατούν να παρέχουν διαρκώς στους ηλικιωμένους οι οικείοι τους

Διατακτικό

Το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο στ', της οδηγίας 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, έχει την έννοια ότι η εξαίρεση των υπηρεσιών υγειονομικής περιθάλψεως από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αυτής περιλαμβάνει κάθε δραστηριότητα που σκοπεύει στην εκτίμηση, διατήρηση ή αποκατάσταση της υγείας των ασθενών, εφόσον η δραστηριότητα αυτή ασκείται από επαγγελματίες αναγνωρισμένους από τη νομοθεσία του οικείου κράτους μέλους, τούτο δε ανεξαρτήτως του τρόπου οργανώσεως και χρηματοδοτήσεως ή από το αν οι υπηρεσίες παρέχονται εντός δημοσίου ή ιδιωτικού ιδρύματος. Στο εθνικό δικαστήριο απόκειται να διακριβώσει αν τα κέντρα ημερήσιας και τα κέντρα νυχτερινής υποδοχής, λαμβανομένου υπόψη του είδους των δραστηριοτήτων που ασκούν εντός αυτών επαγγελματίες της υγείας και του γεγονότος ότι η παροχή των υπηρεσιών αυτών αποτελεί την κύρια δραστηριότητα των κέντρων αυτών, εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 73 της 10.3.2012.

Το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο ι', της οδηγίας 2006/123 έχει την έννοια ότι η εξαίρεση των κοινωνικών υπηρεσιών από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αυτής περιλαμβάνει κάθε δραστηριότητα σχετική ιδίως με την παροχή αρωγής και βοήθειας στους ηλικιωμένους, υπό τον όρο ότι έχει ανατεθεί σε ιδιώτη παρέχοντα υπηρεσίες ο οποίος εξουσιοδοτήθηκε από το κράτος με πράξη διά της οποίας ανατίθεται με τρόπο σαφή και διαφανή πραγματική υποχρέωση παροχής τέτοιων υπηρεσιών, τηρουμένων ορισμένων ειδικών όρων ως προς την άσκηση. Στο εθνικό δικαστήριο απόκειται να διακριβώσει αν τα κέντρα ημερήσιας και τα κέντρα νυχτερινής υποδοχής, λαμβανομένου υπόψη του είδους των δραστηριοτήτων παροχής αρωγής και βοήθειας προς τους ηλικιωμένους τις οποίες ασκούν πρωτίτως και του νομικού καθεστώτος τους, όπως προκύπτει από την εφαρμοστέα βελγική νομοθεσία, εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας.

(¹) EE C 118 της 21.4.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières κατά Harry Winston SARL

(Υπόθεση C-273/12) (¹)

[Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 — Άρθρο 206 — Γένεση τελωνειακής οφειλής — Κλοπή εμπορευμάτων τα οποία έχουν τεθεί υπό καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης — Έννοια του όρου «ανεπανόρθωτη απώλεια εμπορευμάτων λόγω ανωτέρας βίας» — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 71 — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Γενεσιουργός αιτία — Απαιτητό του φόρου]

(2013/C 252/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières

κατά

Harry Winston SARL

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Cour de cassation (Γαλλία) — Ερμηνεία των άρθρων 206 του κανονισμού 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1) και 71 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Εμπορεύματα τελούντα υπό καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης — Κλοπή εμπορευμάτων — Έννοια της ανεπανόρθωτης απώλειας του εμπορεύματος — Περίπτωση ανωτέρας βίας — Γένεση τελωνειακής οφειλής κατά την εισαγωγή — Γενεσιουργός γεγονός που καθιστά απαιτητό τον φόρο προστιθέμενης αξίας

Διατακτικό

1) Το άρθρο 203, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1791/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2006, έχει την έννοια ότι κλοπή εμπορευμάτων έχουν τεθεί υπό καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης συνιστά απομάκρυνση κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου η οποία γεννά τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή και το άρθρο 206 του εν λόγω κανονισμού μπορεί να τύχει εφαρμογής μόνο σε περιπτώσεις κατά τις οποίες είναι δυνατό να γεννηθεί τελωνειακή οφειλή κατ' εφαρμογή των άρθρων 202 και 204, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού.

2) Το άρθρο 71, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι η κλοπή εμπορευμάτων τα οποία έχουν τεθεί υπό καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης συνεπάγεται γενεσιουργό αιτία που καθιστά απαιτητό τον φόρο προστιθέμενης αξίας.

(¹) EE C 235 της 4.8.2012.

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Μαΐου 2013 η Bimbo, SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 20 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-277/12: Bimbo, SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-285/13 P)

(2013/C 252/21)

Γλώσσα της διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Bimbo, SA (εκπρόσωπος: N. Fernández Fernández-Pacheco, abogado)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Café do Brasil SpA

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση της 20ής Μαρτίου 2013, με την οποία δεν έγινε δεκτή η αίτηση καταχώρισης υπ' αριθ. 3.478.311 του κοινοτικού σήματος «KIMBO Caffé & design» σε σχέση με τα ακόλουθα προϊόντα της κλάσεως 30: «Καφές, τσάι, κακάο, ζάχαρη, ρύζι, ταπίοκα, σάγο (αλεύρι κολλαρίσματος), υποκατάστατα καφέ· άλευρα και παρασκευάσματα από δημητριακά, παγωτά· μέλι, σιρόπι μελάσας· μαγιά, μπέικιν πάουντερ· αλάτι, μουστάρδα, ξύδι, σάλτσες (καρυκεύματα)· πάγος», και να επικυρώσει την ίδια απόφαση στον βαθμό που απέρριψε την αίτηση καταχώρισης υπ' αριθ. 3.478.311 του κοινοτικού σήματος «Caffé KIMBO & design» για τα προϊόντα «παρασκευάσματα από δημητριακά, άρτος, γλυκά».

- Επικουρικώς, να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 20ης Μαρτίου 2013, περί αρνήσεως καταχώρισεως της αιτήσεως με αριθμό 3.478.311 του κοινοτικού σήματος «Caffé KIMBO & design» για τα ακόλουθα προϊόντα της κλάσης 30: «αλεύρι, είδη ζαχαροπλαστικής, παγωτά, μαγιά και μπέικιν πάουντερ», και να επικυρώσει την απόφαση καθόσον απέρριψε την αίτηση καταχώρισεως με αριθμό 3.478.311 του κοινοτικού σήματος «KIMBO Caffé & design» για τα προϊόντα «παρασκευάσματα από δημητριακά, άρτος, γλυκά».
- Να καταδικάσει τους αναιρεσίβλητους στα δικαστικά έξοδα.

Motivos y principales alegaciones

Η παρούσα αναίρεση στηρίζεται στους ακόλουθους λόγους:

- Κανόνας 19 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 ⁽¹⁾

Κατά την εκτίμηση της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως μεταξύ του κοινοτικού σήματος «Caffé KIMBO & Design» του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση με τη με αριθμό 3.478.311 αίτηση και του σήματος BIMBO, προγενεστέρως καταχωρισμένου στην Ισπανία με αριθμό 291.655, αμφότερα για προϊόντα της κλάσεως 30, το προγενέστερο σήμα δεν ελήφθη υπόψη ως καταχωρισμένο σήμα αλλά ως παγκοίνως γνωστό εμπορικό σήμα.

Η αναρρεσείουσα απέδειξε δεόντως την ύπαρξη της προηγούμενης καταχώρισης που ήταν και εξακολουθεί να είναι σε ισχύ, παρά το γεγονός ότι δεν προσκομίστηκε έγγραφο που να αποδεικνύει την ανανέωση της καταχώρισης.

- 3.2. — Άρθρα 8.1, 8.2, 8.4, 8.5 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 ⁽²⁾. Άρθρο 6α της Σύμβασης των Παρισίων.

Κατά την εκτίμηση της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως μεταξύ του κοινοτικού σήματος «Caffé KIMBO & Design» του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση με τη με αριθμό 3.478.311 αίτηση και του σήματος BIMBO, προγενεστέρως καταχωρισμένου στην Ισπανία με αριθμό 291.655, αμφότερα για προϊόντα της κλάσεως 30, το προγενέστερο σήμα δεν ελήφθη υπόψη ως σήμα που χαιρεί μεγάλης φήμης, αλλά ως παγκοίνως γνωστό σήμα.

Η αναρρεσείουσα απέδειξε ότι το BIMBO είναι σήμα που χαιρεί μεγάλης φήμης, αναφερόμενη στην απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-357/11, της 14ης Δεκεμβρίου 2012, με την οποία αναγνωρίζεται ότι το σήμα BIMBO είναι σήμα που χαιρεί μεγάλης φήμης.

Τόσο ως παγκοίνως γνωστό σήμα όσο και ως σήμα που χαιρεί μεγάλης φήμης, η σύγκριση μεταξύ των προϊόντων παρουσιάζει υψηλό κίνδυνο συγχύσεως, ο οποίος δεν ελήφθη υπόψη, δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο θεώρησε ότι τα σήματα ήσαν αρκετά διαφορετικά και δεν υπήρχε σύγχυση μεταξύ προϊόντων της ίδιας φύσης, προέλευσης, προορισμού και διαύλων πώλησης.

Μία ακριβέστερη σύγκριση θα κατέληγε στο ότι υφίσταται υψηλός κίνδυνος σύγχυσης και, ως εκ τούτου, έπρεπε να μη γίνει δεκτό το σήμα για όλα τα προϊόντα της κλάσης 30, συμπεριλαμβανομένων, βεβαίως, των προϊόντων «αλεύρι, είδη ζαχαροπλαστικής, παγωτά, μαγιά και μπέικιν πάουντερ».

Τόσο ως παγκοίνως γνωστό σήμα όσο και ως σήμα που χαιρεί μεγάλης φήμης, η σύγκριση μεταξύ των σημείων παρουσιάζει

υψηλό κίνδυνο συγχύσεως. Η BIMBO απέδειξε ότι το σήμα της έχει αναγνωρισιμότητα κατά 92 %, κατέχει μερίδιο αγοράς της τάξεως του 60 %, και δικαιούται ειδικής προστασίας. Ως εκ τούτου πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της η αίτηση καταχώρισης υπ' αριθμ. 3.478.311 του κοινοτικού σήματος «Caffé KIMBO & Design» για προϊόντα της κλάσεως 30.

Η καταχώριση της υπ' αριθμ. 3.478.311 αιτήσεως του κοινοτικού σήματος «Caffé KIMBO & Design» θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος από το διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του κοινοτικού σήματος ή θα έβλαπτε τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη.

- ⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα, ΕΕ L 303, σ. 1
- ⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα, ΕΕ L 78, σ. 1

Αναίρεση που άσκησαν στις 24 Μαΐου 2013 οι Dole Food Company, Inc., Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα τμήμα) στις 14 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-588/08, Dole Food Company, Inc., Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-286/13 P)

(2013/C 252/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσες: Dole Food Company, Inc., Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. (εκπρόσωπος: J.-F. Bellis, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των αναρρεσειουσών:

Οι αναρρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρρέσει εν όλω ή εν μέρει την αναρρεσιβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέρος που απορρίπτει την προσφυγή των αναρρεσειουσών,
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 15ης Οκτωβρίου 2008 ως προς τις αναρρεσειουσες,
- να ακυρώσει ή να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στις αναρρεσειουσες, στο πλαίσιο της απεριόριστης δικαιοδοσίας που διαθέτει δυνάμει του άρθρου 261 ΣΛΕΕ,
- επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς επανεκδίκαση σύμφωνα με την απόφαση που πρόκειται να εκδώσει το Δικαστήριο,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να φέρει τα δικαστικά έξοδα της κατ' αναίρεση διαδικασίας, καθώς και της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, ο οποίος διαιρείται σε πέντε σκέλη, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε δικονομικά σφάλματα κατά την άσκηση του ελέγχου του:

Το Γενικό Δικαστήριο κακώς επέτρεψε στην Επιτροπή να αντικρούσει, για πρώτη φορά κατά τη δίκη, στοιχεία που αναιρούν τις διαπιστώσεις που περιλαμβάνονται στην απόφαση της Επιτροπής.

Το Γενικό Δικαστήριο κακώς απέρριψε ως απαράδεκτα τα στοιχεία που προσκόμισαν οι αναιρεσείουσες από τον φάκελο της υποθέσεως που τηρεί η Επιτροπή, προς αντίκρουση ισχυρισμού τον οποίον η Επιτροπή προέβαλε για πρώτη φορά με το υπόμνημα ανταπαντήσεως.

Το Γενικό Δικαστήριο κακώς απέρριψε ως απαράδεκτο το παράρτημα που προσκόμισαν οι αναιρεσείουσες, προς στήριξη του επιχειρήματός του ότι η Επιτροπή απέσπασε από το πλαίσιο τους δηλώσεις στις οποίες είχαν προβεί οι αναιρεσείουσες κατά τη διοικητική διαδικασία,

Το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την αρχή της δικονομικής ισότητας, διότι δεν έλαβε υπόψη του στοιχεία που προσκόμισαν οι αναιρεσείουσες κατά τη δίκη,

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο δεν έσφαλε ως προς την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε πραγματικά περιστατικά που είναι κρίσιμα για την ορθή εκτίμηση της καταλογιζόμενης συμπεριφοράς εντός του νομικού και οικονομικού πλαισίου της.

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, ο οποίος διαιρείται σε πέντε σκέλη, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν ότι το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε εσφαλμένως τα αποδεικτικά στοιχεία:

Το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε επαρκώς την επικύρωση των υπολογισμών των μεριδίων αγοράς, στους οποίους στηρίχθηκε η Επιτροπή για τον προσδιορισμό της διαρθρώσεως της αγοράς.

Το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε εσφαλμένως ότι η Επιτροπή δεν είναι απαραίτητο να διευκρινίσει το περιεχόμενο των συζητήσεων μεταξύ των αναιρεσείουσών και άλλων επιχειρήσεων, συζητήσεων οι οποίες συνιστούν εξ αντικειμένου περιορισμό του ανταγωνισμού.

Το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε εσφαλμένως ότι η Επιτροπή περιέγραψε με σαφήνεια το περιεχόμενο των συζητήσεων αυτών μεταξύ των αναιρεσείουσών και άλλων επιχειρήσεων, συζητήσεων οι οποίες συνιστούν εξ αντικειμένου περιορισμό του ανταγωνισμού.

Το Γενικό Δικαστήριο δεν απάντησε στο επιχειρήμα των αναιρεσείουσών ότι ορισμένοι εργαζόμενοι δεν ήταν δυνατόν να ανταλλάξουν αξιόπιστα πληροφοριακά στοιχεία.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένο νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών, καθώς δέχθηκε ότι οι προαναφερθείσες συζητήσεις συνιστούν εξ αντικειμένου περιορισμό του ανταγωνισμού.

Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, ο οποίος διαιρείται σε δύο σκέλη, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε διάφορα σφάλματα κατά τον υπολογισμό του προστίμου:

Το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε, διότι υπολόγισε το πρόστιμο βάσει των πωλήσεων που είχαν πραγματοποιήσει εταιρίες για τις οποίες διαπιστώθηκε ότι δεν είχαν υποπέσει σε παράβαση.

Το Γενικό Δικαστήριο υπολόγισε εις διπλούν τις πωλήσεις των ιδίων προϊόντων κατά τον υπολογισμό του προστίμου.

Αναίρεση που άσκησαν στις 27 Μαΐου 2013 οι Bilbaína de Alquitranes, SA, Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland Sp. z o.o. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 7 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-93/10: Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA)

(Υπόθεση C-287/13 P)

(2013/C 252/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Bilbaína de Alquitranes, SA, Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland Sp. z o.o. (εκπρόσωπος: K. Van Maldegem, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA)

Αιτήματα των αναιρεσείουσών

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-93/10· και
- να ακυρώσει την απόφαση ED/68/2009 του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA) (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση) με την οποία η πίσσα από λιθανθρακόπισσα υψηλής θερμοκρασίας, αριθμός CAS 65996-93-2, χαρακτηρίστηκε ως ουσία που έπρεπε να καταχωρισθεί στον κατάλογο των υποψηφίων ουσιών, σύμφωνα με το άρθρο 59 του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 (REACH) ⁽¹⁾ , ή
- επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της προσφυγής ακυρώσεως των αναιρεσείουσών· και
- να υποχρεώσει τον αναιρεσίβλητο να καταβάλει όλα τα έξοδα της παρούσας ένδικης διαδικασίας (περιλαμβανομένων των εξόδων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου).

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι, απορρίπτοντας την προσφυγή τους περί μερικής ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε το κοινοτικό δίκαιο. Ειδικότερα, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επανειλημμένως σε πλάνη κατά την εκ μέρους του ερμηνεία του νομικού πλαισίου, όπως αυτό έχει εφαρμογή στην περίπτωση των αναιρεσείουσων. Τούτο είχε ως αποτέλεσμα να υποπέσει πολλαπλώς το Γενικό Δικαστήριο σε πλάνη περί το δίκαιο, ειδικότερα:

- διαπιστώνοντας ότι η υπόθεση αφορούσε περίπλοκα στοιχεία επιστημονικής και τεχνικής φύσεως και ότι ο χαρακτηρισμός της πίσσας από λιθανθρακόπισσα υψηλής θερμοκρασίας ως έχουσας ιδιότητες ABT και αΑαΒ βάσει των συστατικών της με πυκνότητα τουλάχιστον 0,1 % δεν έπασχε πρόδηλη πλάνη·
- ότι τα συστατικά της πίσσας από λιθανθρακόπισσα υψηλής θερμοκρασίας δεν χρειάζεται να χαρακτηρισθούν ατομικώς ως έχοντα ιδιότητες ABT ή αΑαΒ με χωριστή απόφαση του ECHA βάσει εμπεριστατωμένης αξιολογήσεως προς τούτο· και
- ότι δεν συνέτρεξε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

Για τους λόγους αυτούς, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-93/10 πρέπει να αναρριχθεί και ότι η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1)

Αναίρεση που άσκησαν στις 27 Μαΐου 2013 οι Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Bilbaína de Alquitranes, SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 7 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-94/10: Rütgers Germany GmbH κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA)

(Υπόθεση C-288/13 P)

(2013/C 252/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Bilbaína de Alquitranes, SA (εκπρόσωπος: K. Van Maldegem, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA)

Αιτήματα των αναιρεσείουσων

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρριχθεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-94/10· και
- να ακυρώσει την απόφαση ED/68/2009 του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA) (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση) με την οποία το έλαιο ανθρακένιου χαρακτηρίστηκε ως ουσία που έπρεπε να καταχωριστεί στον κατάλογο των υποψηφίων ουσιών, σύμφωνα με το άρθρο 59 του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 (REACH) (¹)
- επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της προσφυγής ακυρώσεως των αναιρεσείουσων· και
- να υποχρεώσει τον αναιρεσίβλητο να καταβάλει όλα τα έξοδα της παρούσας ένδικης διαδικασίας (περιλαμβανομένων των εξόδων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου).

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι, απορρίπτοντας την προσφυγή τους περί μερικής ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε το κοινοτικό δίκαιο. Ειδικότερα, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επανειλημμένως σε πλάνη κατά την εκ μέρους του ερμηνεία του νομικού πλαισίου, όπως αυτό έχει εφαρμογή στην περίπτωση των αναιρεσείουσων. Τούτο είχε ως αποτέλεσμα να υποπέσει πολλαπλώς το Γενικό Δικαστήριο σε πλάνη περί το δίκαιο, ειδικότερα:

- διαπιστώνοντας ότι η υπόθεση αφορούσε περίπλοκα στοιχεία επιστημονικής και τεχνικής φύσεως και ότι ο χαρακτηρισμός του ελαίου ανθρακένιου ως έχοντος ιδιότητες ABT και αΑαΒ βάσει των συστατικών του με πυκνότητα τουλάχιστον 0,1 % δεν έπασχε πρόδηλη πλάνη·
- τα συστατικά δεν χρειάζεται να χαρακτηρισθούν ατομικώς ως έχοντα ιδιότητες ABT ή αΑαΒ με χωριστή απόφαση του ECHA βάσει εμπεριστατωμένης αξιολογήσεως προς τούτο·
- το άρθρο 59, παράγραφος 3, και το παράρτημα XV του REACH δεν παραβιάστηκαν επειδή οι πληροφορίες για τις εναλλακτικές ουσίες δεν περιελήφθησαν στον φάκελο που προβλέπει το παράρτημα XV· και
- δεν συνέτρεξε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

Για τους λόγους αυτούς, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-94/10 πρέπει να αναρριχθεί και ότι η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1)

Αναίρεση που άσκησαν στις 27 Μαΐου 2013 οι Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 7 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-95/10: CINDU Chemicals BV κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA)

(Υπόθεση C-289/13 P)

(2013/C 252/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd (εκπρόσωπος: K. Van Maldegem, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA), Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των ανααιρεσιουσών

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-95/10· και
- να ακυρώσει την απόφαση ED/68/2009 του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA) (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση) με την οποία το έλαιο ανθρακένιου (χαμηλής περιεκτικότητας σε ανθράκνιο) χαρακτηρίστηκε ως ουσία που έπρεπε να καταχωρισθεί στον κατάλογο των υποψηφίων ουσιών, σύμφωνα με το άρθρο 59 του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 (REACH) ⁽¹⁾, ή
- επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της προσφυγής ακυρώσεως των ανααιρεσιουσών· και
- να υποχρεώσει τον ανααιρεσίβλητο να καταβάλει όλα τα έξοδα της παρούσας ένδικης διαδικασίας (περιλαμβανομένων των εξόδων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου).

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Οι ανααιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι, απορρίπτοντας την προσφυγή τους περί μερικής ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε το κοινοτικό δίκαιο. Ειδικότερα, οι ανααιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επανειλημμένως σε πλάνη κατά την εκ μέρους του ερμηνεία του νομικού πλαισίου, όπως αυτό έχει εφαρμογή στην περίπτωση των ανααιρεσιουσών. Τούτο είχε ως αποτέλεσμα να υποπέσει πολλαπλώς το Γενικό Δικαστήριο σε πλάνη περί το δίκαιο, ειδικότερα:

- διαπιστώνοντας ότι η υπόθεση αφορούσε περίπλοκα στοιχεία επιστημονικής και τεχνικής φύσεως και ότι ο χαρακτηρισμός του ελαίου ανθρακένιου (χαμηλής περιεκτικότητας σε ανθράκνιο) ως έχοντος ιδιότητες ABT και αΑaB βάσει των συστατικών του με πυκνότητα τουλάχιστον 0,1 % δεν έπασχε πρόδηλη πλάνη·
- τα συστατικά δεν χρειάζεται να χαρακτηρισθούν ατομικώς ως έχοντα ιδιότητες ABT ή αΑaB με χωριστή απόφαση του ECHA βάσει εμπεριστατωμένης αξιολογήσεως προς τούτο·

— το άρθρο 59, παράγραφος 3, και το παράρτημα XV του REACH δεν παραβιάστηκαν επειδή οι πληροφορίες για τις εναλλακτικές ουσίες δεν περιελήφθησαν στον φάκελο που προβλέπει το παράρτημα XV· και

— δεν συνέτρεξε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

Για τους λόγους αυτούς, οι ανααιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-95/10 πρέπει να ανατραπεί και ότι η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1)

Αναίρεση που άσκησαν στις 27 Μαΐου 2013 οι Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 7 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-96/10: Rütgers Germany GmbH κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA)

(Υπόθεση C-290/13 P)

(2013/C 252/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd (εκπρόσωπος: K. Van Maldegem, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA)

Αιτήματα των ανααιρεσιουσών

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-96/10· και
- να ακυρώσει την απόφαση ED/68/2009 του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA) (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση) με την οποία το έλαιο (πάστα) ανθρακένιου χαρακτηρίστηκε ως ουσία που έπρεπε να καταχωρισθεί στον κατάλογο των υποψηφίων ουσιών, σύμφωνα με το άρθρο 59 του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 (REACH) ⁽¹⁾
- επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της προσφυγής ακυρώσεως των ανααιρεσιουσών· και
- να υποχρεώσει τον ανααιρεσίβλητο να καταβάλει όλα τα έξοδα της παρούσας ένδικης διαδικασίας (περιλαμβανομένων των εξόδων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου).

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι, απορρίπτοντας την προσφυγή τους περί μερικής ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε το κοινοτικό δίκαιο. Ειδικότερα, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επανειλημμένως σε πλάνη κατά την εκ μέρους του ερμηνεία του νομικού πλαισίου, όπως αυτό έχει εφαρμογή στην περίπτωση των αναιρεσειουσών. Τούτο είχε ως αποτέλεσμα να υποπέσει πολλαπλώς το Γενικό Δικαστήριο σε πλάνη περί το δίκαιο, ειδικότερα:

- διαπιστώνοντας ότι η υπόθεση αφορούσε περίπλοκα στοιχεία επιστημονικής και τεχνικής φύσεως και ότι ο χαρακτηρισμός του ελαίου (πάστας) ανθρακένιου ως έχοντος ιδιότητες ABT και αΑαΒ βάσει των συστατικών του με πυκνότητα τουλάχιστον 0,1 % δεν έπασχε πρόδηλη πλάνη·
- τα συστατικά δεν χρειάζεται να χαρακτηρισθούν ατομικώς ως έχοντα ιδιότητες ABT ή αΑαΒ με χωριστή απόφαση του ΕCHA βάσει εμπεριστατωμένης αξιολογήσεως προς τούτο·
- το άρθρο 59, παράγραφος 3, και το παράρτημα XV του REACH δεν παραβιάστηκαν επειδή οι πληροφορίες για τις εναλλακτικές ουσίες δεν περιελήφθησαν στον φάκελο που προβλέπει το παράρτημα XV· και
- δεν συνέτρεξε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

Για τους λόγους αυτούς, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-96/10 πρέπει να αναρριθεί και ότι η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1)

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Μαΐου 2013 η Fresh Del Monte Produce, Inc. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα τμήμα) στις 14 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-293/13 P, Fresh Del Monte Produce, Inc. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά

(Υπόθεση C-293/13 P P)

(2013/C 252/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Fresh Del Monte Produce, Inc. (εκπρόσωποι: B. Meyring, Rechtsanwalt, L. Suhr, advocate, O. Van Ermengem, avocat)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Internationale Fruchthandels-Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρριθεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Μαρτίου 2013, στην υπόθεση T-587/08,
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 15ης Οκτωβρίου 2008 [C(2008) 5955 τελικό] στην υπόθεση COMP/39.188 — Μπανάνες, ως προς την αναιρεσείουσα και
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει τα έξοδα τόσο της πρωτοβάθμιας όσο και της κατ' αναίρεση δίκης.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή και το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσαν εσφαλμένως το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ (νυν άρθρο 101 ΣΛΕΕ) και το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 (¹), καταλογίζοντας στη Del Monte ευθύνη για την παράβαση. Για τον καταλογισμό ευθύνης στη μητρική εταιρία απαιτείται η θυγατρική να μη λαμβάνει αυτόνομα τις αποφάσεις όσον αφορά την εμπορική πολιτική της. Τούτο σημαίνει ότι ευθύνη στη μητρική εταιρία μπορεί να καταλογιστεί μόνον εάν η θυγατρική ακολουθεί από κάθε άποψη τις εντολές της μητρικής εταιρίας. Η Επιτροπή και το Γενικό Δικαστήριο καταλόγισαν στη Del Monte ευθύνη για τη συμπεριφορά της Weichert, παρά το γεγονός ότι αναγνωρίζουν ότι η «Weichert δεν ακολουθούσε [πάντοτε] τις εντολές της Del Monte» και ότι «οι αποφάσεις της Weichert όσον αφορά τις τιμές ενδεχομένως δεν ικανοποιούσαν την Del Monte». Επιπλέον, ούτε από την απόφαση της Επιτροπής ούτε από την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου προκύπτει ότι η Weichert όντως ακολουθούσε τις εντολές της Del Monte. Η αναιρεσείουσα προβάλλει ακόμη ότι η εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου στηρίχθηκε σε ορισμένα μόνο στοιχεία, από τα οποία προκύπτει ότι η Del Monte ασκούσε κάποια επιρροή, χωρίς όμως να εφαρμόζει το νομολογιακό κριτήριο βάσει του οποίου διαπιστώνεται αν πρόκειται για «αποφασιστική» επιρροή.

Επικουρικώς, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία, ιδίως όσον αφορά την εκτίμηση της συμφωνίας συνεργασίας με τη Weichert, καθώς και τις δηλώσεις άλλων εισαγωγών.

Η αναιρεσείουσα προβάλλει, περαιτέρω, ότι, απορρίπτοντας μεμονωμένα στοιχεία με μόνη αιτιολογία το ότι τα στοιχεία αυτά δεν αποδεικνύουν την απουσία αποφασιστικής επιρροής, το Γενικό Δικαστήριο αντέστρεψε το βάρος αποδείξεως. Τούτο συνιστά παραβίαση του άρθρου 48 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τεκμήριο αθωότητας), του άρθρου 6, παράγραφος 2, της Ευρωπαϊκής Συνθήκης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, καθώς και της αρχής *in dubio pro reo*.

Τέλος, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο, δεχόμενο ότι οι Dole, Chiquita and Weichert μετείχαν σε ενιαία και διαρκή παράβαση, παρά το γεγονός ότι η Weichert δεν γνώριζε για τις επαφές μεταξύ Chiquita και Dole, παρέβη το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ.

(¹) Κανονισμός 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης ΟJ L 1, p. 1

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Μαΐου 2013 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα τμήμα) στις 14 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-587/08, Fresh Del Monte Produce, Inc. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-294/13 P P)

(2013/C 252/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Biolan, M. Kellerbauer, P.J.O. Van Nuffel)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Fresh Del Monte Produce, Inc., Internationale Fruchthandels Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει το πρώτο σημείο του διατακτικού της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-587/08, Fresh Del Monte Produce Inc. κατά Επιτροπής,
- να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς, ορίζοντας το ποσό του προστίμου για τη Fresh Del Monte Produce Inc. σε 9 800 000 ευρώ,
- να καταδικάσει τη Fresh Del Monte Produce Inc. στα δικαστικά έξοδα της ανααιρετικής δίκης, καθώς και το μέρος των δικαστικών εξόδων της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου που θεωρεί εύλογο.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 23 του κανονισμού 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με την Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (καρτέλ) ⁽²⁾ και την αρχή της αποτελεσματικής εφαρμογής των άρθρων 101 και 102 ΣΛΕΕ, δεχόμενο ότι τα στοιχεία που προσκομίστηκαν στην Επιτροπή, σε απάντηση αιτήσεως προσκομίσεως πληροφοριακών στοιχείων, πρέπει να συνεκτιμηθούν προς μείωση του προστίμου, επειδή συνιστούν οικειοθελή συνεργασία που διευκόλυνε την έρευνα της Επιτροπής.

Επικουρικώς, η Επιτροπή προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 23 του κανονισμού 1/2003 και παραβίασε την υποχρέωση αιτιολογήσεως, διότι μείωσε το πρόστιμο που επιβλήθηκε στη Del Monte λόγω συνεργασίας της Weicherts κατά τη διοικητική διαδικασία, παρά το γεγονός ότι οι Del Monte και

Weichert δεν αποτελούσαν πλέον τμήμα της ίδιας επιχειρήσεως όταν η Weichert φέρεται να συνεργάστηκε με την Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ L 1, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ C 45, σ. 3.

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Ιουνίου 2013 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 20 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-92/11, Jørgen Andersen κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-303/13 P)

(2013/C 252/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Armati, T. Maxian Rusche)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Jørgen Andersen, Βασίλειο της Δανίας, Danske Statsbaner (DSB)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2013, η οποία κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή στις 22 Μαρτίου 2013, επί της υποθέσεως T-92/11, Jørgen Andersen κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής,
 - να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως 2011/3/ΕΕ ⁽¹⁾ της 24ης Φεβρουαρίου 2010 της Επιτροπής σχετικά με τις συμβάσεις παροχής υπηρεσίας δημοσίων μεταφορών μεταξύ του υπουργείου μεταφορών της Δανίας και της Danske Statsbaner [κρατική ενίσχυση C 41/08 (πρώην NN 35/08)], και
 - να καταδικάσει τον προσφεύγοντα του πρώτου βαθμού στα δικαστικά έξοδα,
- επικουρικώς,
- να κρίνει αβάσιμο τον τρίτο λόγο ακυρώσεως που προβλήθηκε στον πρώτο βαθμό και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου να εξεταστούν ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως που προβλήθηκαν στον πρώτο βαθμό,
 - να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα του πρώτου και του δεύτερου βαθμού.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή προβάλλει ένα και μόνο λόγο αναίρεσεως, ήτοι την παράβαση των άρθρων 108, παράγραφοι 2 και 3, 288 και 297, παράγραφος 1 ΣΛΕΕ, επειδή το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή εφάρμοσε τον κανονισμό 1370/2007 ⁽²⁾ αναδρομικά.

Η Επιτροπή εκτιμά ότι η αξιολόγηση της επίδικης κρατικής ενισχύσεως βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007 δεν είχε ως συνέπεια την αναδρομική εφαρμογή του αλλά συνάδει προς την αρχή της άμεσης εφαρμογής, βάσει της οποίας διάταξη του δικαίου της Ένωσης εφαρμόζεται από την έναρξη ισχύος της επί των μελλοντικών αποτελεσμάτων καταστάσεως η οποία ανέκυψε υπό την ισχύ του προγενέστερου κανόνα.

Η νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης διακρίνει, αναφορικά με την αναδρομικότητα, μεταξύ οριστικά διαμορφωμένης έννομης καταστάσεως (επί της οποίας ο νέος κανόνας δεν εφαρμόζεται) και μη οριστικώς διαμορφωμένων καταστάσεων οι οποίες ανεφύησαν μεν υπό την ισχύ του παλαιού κανόνα, αλλά η διαμόρφωσή τους συνεχίζεται (επί των οποίων εφαρμόζεται ο νέος κανόνας).

Η Επιτροπή εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε από κράτος μέλος κατά παράβαση της υποχρεώσεως ενημερώσεως και της υποχρεώσεως standstill αποτελεί οριστικά διαμορφωμένη έννομη κατάσταση και όχι προσωρινή. Προκύπτει από τη νομοθεσία και τη νομολογία περί ανακτήσεως παράνομης κρατικής ενισχύσεως ότι ο δικαιούχος τέτοιας ενισχύσεως δεν δύναται να θεωρηθεί ότι την έλαβε οριστικά πριν η Επιτροπή την εγκρίνει και οριστικοποιηθεί η σχετική εγκριτική απόφαση. Λαμβανομένου υπόψη του υποχρεωτικού χαρακτήρα του ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων από την Επιτροπή βάσει του άρθρου 108 ΣΛΕΕ οι επιχειρήσεις που έχουν λάβει κρατική ενίσχυση δεν μπορούν να έχουν, καταρχήν, δικαιολογημένη προσδοκία ότι η ενίσχυση συμβιβάζεται με το δίκαιο της Ένωσης παρά μόνο εάν χορηγήθηκε κατόπιν τηρήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο.

Τέλος, η Επιτροπή επισημαίνει επίσης ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιφάσκει προφανώς και ευθέως προς την προγενέστερη νομολογία του Δικαστηρίου επί του ίδιου ζητήματος.

(¹) ΕΕ L 7, σ. 1.

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1370/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για τις δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΟΚ) 1191/69 και (ΕΟΚ) 1107/70 (ΕΕ L 315, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Βέλγιο) στις 4 Ιουνίου 2013 — LVP NV κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-306/13)

(2013/C 252/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: LVP NV

Εναγόμενο: Belgische Staat

Προδικαστικό ερώτημα

Συνιστά ο κανονισμός (ΕΚ) 1964/2005 του Συμβουλίου, της 29ης Νοεμβρίου 2005, σχετικά με τους δασμούς για τις μπανάνες (ΕΕ L 316, σ. 1), όπως εφαρμόστηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση κατά την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2006 έως και τις 15 Δεκεμβρίου 2009, παράβαση των άρθρων I, XIII, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο d, XXVIII και/ή οποιουδήποτε άλλου εφαρμοστέου άρθρου της GATT 1994, χωριστά ή από κοινού, επειδή επέβαλε εισαγωγικό δασμό 176 ευρώ ανά τόνο για μπανάνες (κωδικός ΣΟ 0803 00 19), σε αντίθεση με τις παραχωρήσεις τις οποίες η ΕΚ διαπραγματεύθηκε για μπανάνες, πριν εν προκειμένω επιτευχθεί κατόπιν διαπραγματεύσεων νέα συμφωνία στο πλαίσιο του ΠΟΕ;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) στις 7 Ιουνίου 2013 — O. Tümer κατά Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Υπόθεση C-311/13)

(2013/C 252/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Centrale Raad van Beroep

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείων: O. Tümer

Εφεσίβλητο: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει, λαμβανομένης υπόψη επίσης της νομικής της βάσεως η οποία είναι το άρθρο 137, παράγραφος 2, ΣΕΚ (νυν άρθρο 153, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ), η οδηγία περί αφερεγγυότητας (¹), και ειδικότερα τα άρθρα της 2, 3 και 4, να ερμηνευθεί κατά τέτοιον τρόπο ώστε να είναι ασύμβατη με αυτήν μια εθνική ρύθμιση, όπως τα άρθρα 3, παράγραφος 3, και 61 του WW, βάσει της οποίας ένας αλλοδαπός, που είναι υπήκοος τρίτης χώρας και δεν έχει νόμιμη διαμονή στις Κάτω Χώρες κατά την έννοια του άρθρου 8, στοιχεία a έως και e και l, του Vreemdelingenwet 2000, δεν θεωρείται μισθωτός, επίσης σε μια περίπτωση όπως αυτή του εφεσιοντος ο οποίος έχει ζητήσει παροχή αφερεγγυότητας, αλλά κατά το αστικό δίκαιο πρέπει να θεωρηθεί μισθωτός και πληροί τις λοιπές προϋποθέσεις για τη χορήγηση της παροχής αυτής;

(¹) Οδηγία 2008/94/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, περί προστασίας των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη (κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ L 283, σ. 36).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen (Βέλγιο) στις 7 Ιουνίου 2013 — Openbaar Ministerie κατά Edgard Jan De Clercq κ.λπ.

(Υπόθεση C-315/13)

(2013/C 252/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Διώκουσα αρχή: Openbaar Ministerie

Κατηγορούμενοι/εγκαλούμενοι: Edgard Jan De Clercq, Emiel Amede Rosa De Clercq, Nancy Genevieve Wilhelmina Rottiers, Ermelinda Jozef Martha Tampère και Thermotec NV

Προδικαστικό ερώτημα

Μήπως οι διατάξεις των άρθρων 56 και 57 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρων 49 και 50 ΕΚ) και του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 10, της οδηγίας 96/71/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών (ΕΕ 1997, L 18, 21 Ιανουαρίου 1997), σε συνδυασμό ή όχι με το άρθρο 19 της οδηγίας 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ, L 376, 27 Δεκεμβρίου 2006), αντιτίθενται στο άρθρο 141 του προγραμματικού νόμου (I) της 27ης Δεκεμβρίου 2006, βάσει του οποίου το πρόσωπο στο οποίο ή για το οποίο παρέχεται, ευθέως ή μέσω υπεργολαβίας, εργασία από αποσπασμένους μισθωτούς ή αποσπασμένους ασκούμενους έχει την υποχρέωση να δηλώσει στον Rijksdienst voor Sociale Zekerheid με ηλεκτρονικό τρόπο (ή σε περίπτωση αδυναμίας με τηλεομοιοτυπία ή ταχυδρομικά) πριν από την έναρξη της απασχολήσεως των προσώπων αυτών τα στοιχεία ταυτοποίησής των προσώπων αυτών που δεν είναι σε θέση να προσκομίσουν την παρασχεθείσα στον εργοδότη τους απόδειξη παραλαβής της προηγούμενης δηλώσεώς του, σε συνδυασμό με το άρθρο 157 του Programmatiewet (I) της 27ης Δεκεμβρίου 2006 και με το άρθρο 183, παράγραφος 1, 1^ο, του Sociaal strafwetboek, το οποίο προβλέπει ποινές πλημμελήματος για τη μη τήρηση της υποχρέωσης αυτής;

Προσφυγή της 13ης Ιουνίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-323/13)

(2013/C 252/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Pignataro-Nolin και A. Alcover San Pedro)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, καθόσον μέρος των αστικών αποβλήτων που εναποτίθεται στους χώρους υγειονομικής ταφής του SubATO di Roma, περιλαμβανομένων των χώρων της Malagrotta και στους χώρους του SubATO Latina δεν υποβάλλεται σε επεξεργασία με επαρκή διαλογή των διαφόρων κλασμάτων αποβλήτων και σταθεροποίηση του οργανικού κλάσματος, και καθόσον δεν δημιουργήθηκε στο Lazio ολοκληρωμένο και κατάλληλο δίκτυο εγκαταστάσεων διαθέσεως των αποβλήτων λαμβάνοντας υπόψη τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, στοιχείο α', της οδηγίας 1999/31/ΕΚ ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 1999/31/ΕΚ και τα άρθρα 4 και 13 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ ⁽²⁾ και το άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/98/ΕΚ·

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 1999/31/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 16 Ιουλίου 2001.

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2008/98/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 12 Δεκεμβρίου 2010.

⁽¹⁾ Οδηγία 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων (ΕΕ L 182, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών (ΕΕ L 312, σ. 3).

Προσφυγή της 20ής Ιουνίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-339/13)

(2013/C 252/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Bianchi και B. Schima)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Ιταλία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3 και 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 1999/74/ΕΚ ⁽¹⁾·

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά του άρθρου 5 της οδηγίας 1999/74/EK στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Ιανουαρίου 2012.

(¹) Οδηγία 1999/74/EK του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 1999, περί των στοιχειωδών απαιτήσεων για την προστασία των ωοπαράγωγών ορνίθων (ΕΕ L 203, σ. 53).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το *cour d'appel de Mons* (Βέλγιο) στις 25 Ιουνίου 2013 — *Ville de Mons* κατά *KPN Group Belgium SA*

(Υπόθεση C-346/13)

(2013/C 252/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Mons

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: *Ville de Mons*

Εφεσίβλητη: *KPN Group Belgium SA*

Προδικαστικό ερώτημα

Απαγορεύει το άρθρο 13 της οδηγίας 2002/20/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών [(οδηγίας για την αδειοδότηση)] (¹), στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοικήσεως να επιβάλλουν φορολογική επιβάρυνση, για σχετικούς με τον προϋπολογισμό ή για άλλους λόγους, στην οικονομική δραστηριότητα των φορέων που εκμεταλλεύονται δίκτυα τηλεπικοινωνιών η οποία διεξάγεται, στο έδαφος των οργανισμών αυτών, με τη διατήρηση πυλώνων, ιστών ή κεραιών κινητής τηλεφωνίας που χρησιμοποιούνται για τη δραστηριότητα αυτή;

(¹) ΕΕ L 108, σ. 21.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το *Augstākās tiesas Senāts* (Λεττονία) στις 25 Ιουνίου 2013 — *Antonio Gramsci Shipping Corp.* κ.λπ. κατά *Aivars Lembergs*

(Υπόθεση C-350/13)

(2013/C 252/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākās tiesas Senāts

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: *Antonio Gramsci Shipping Corp.*, *Apollo Holdings Corp.*, *Arctic Seal Shipping Co. Ltd*, *Atlantic Leader Shipping Co. Ltd*, *Cape Wind Trading Co. Ltd*, *Clipstone Navigation SA*, *Dawnlight Shipping Co. Ltd*, *Dzons Rids Shipping Co.*, *Faroship Navigation Co. Ltd*, *Gaida Shipping Co.*, *Gevostar Shipping Co. Ltd*, *Hose Marti Shipping Co.*, *Imanta Shipping Co. Ltd*, *Kemer Navigation Co.*, *Klements Gotvalds Shipping Co.*, *Latgale Shipping Co. Ltd*, *Limetree Shipping Co. Ltd*, *Majori Shipping Co. Ltd*, *Noella Maritime Co. Ltd*, *Razna Shipping Co.*, *Sagewood Trading Inc.*, *Samburga Shipping Co. Ltd*, *Saturn Trading Co.*, *Taganroga Shipping Co.*, *Talava Shipping Co. Ltd*, *Tangent Shipping Co. Ltd*, *Viktorio Shipping Co.*, *Wilcox Holding Ltd*, *Zemgale Shipping Co. Ltd*, *Zoja Shipping Co. Ltd*

Εφεσίβλητο: *Aivars Lembergs*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 34, παράγραφος 1, του Κανονισμού Βρυξελλών I (¹) την έννοια ότι στο πλαίσιο διαδικασίας αναγνώρισης αλλοδαπής δικαστικής αποφάσεως, η ενδεχόμενη προσβολή των δικαιωμάτων προσώπων που δεν εμπλέκονται στη διαφορά της κύριας υποθέσεως μπορεί να δικαιολογήσει την εφαρμογή της ρήτρας της δημόσιας τάξεως, την οποία προβλέπει το εν λόγω άρθρο 34, παράγραφος 1, του Κανονισμού Βρυξελλών I, και τη μη αναγνώριση της εν λόγω αλλοδαπής αποφάσεως, στον βαθμό που θίγει πρόσωπα που δεν είναι διάδικοι στη δίκη της κύριας υποθέσεως;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχει το άρθρο 47 του Χάρτη την έννοια ότι η αρχή της δικαιοσύνης, την οποία κατοχυρώνει ο Χάρτης, επιτρέπει, οσάκις διατάσσονται ασφαλιστικά μέτρα, να επιβάλλονται περιορισμοί σε εμπράγματα δικαιώματα προσώπου που δεν ήταν διάδικος στην εν λόγω δίκη, έστω και αν προβλέπεται ότι οποιοσδήποτε θίγεται από την απόφαση με την οποία διατάσσονται ασφαλιστικά μέτρα έχει δικαίωμα ανά πάσα στιγμή να ζητήσει από το δικαστήριο να μεταρρυθμίσει ή να ανακαλέσει την επίμαχη δικαστική απόφαση, και να επαφίεται στους αιτούντες το ασφαλιστικό μέτρο η κοινοποίηση της αποφάσεως στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το *Retten i Kolding, Civilretten* (Δανία) στις 27 Ιουνίου 2013 — *FOA*, ενεργούσα για λογαριασμό του *Karsten Kaltoft* κατά *Billund Kommune*

(Υπόθεση C-354/13)

(2013/C 252/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Retten i Kolding, Civilretten

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: FOA, ενεργούσα για λογαριασμό του Karsten Kaltoft

Εναγόμενος: Billund Kommune

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι αντίθετη προς το ενωσιακό δίκαιο, όπως αυτό αποτυπώνεται, παραδείγματος χάριν, στο σχετικό με τα θεμελιώδη δικαιώματα άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η γενικώς ή ειδικώς σε σχέση με εργοδότη του δημόσιου τομέα δυσμενής διάκριση λόγω παχυσαρκίας στην αγορά εργασίας;
- 2) Υφίσταται ενδεχομένως κατά το ενωσιακό δίκαιο άμεσα εφαρμόσιμη απαγόρευση δυσμενούς διακρίσεως λόγω παχυσαρκίας στη σχέση μεταξύ ενός Δανού πολίτη και του εργοδότη του, ο οποίος είναι δημόσια αρχή;
- 3) Αν το Δικαστήριο κρίνει ότι στην ΕΕ υφίσταται γενικώς ή ειδικώς σε σχέση με εργοδότη του δημόσιου τομέα δυσμενής διάκριση λόγω παχυσαρκίας στην αγορά εργασίας, πρέπει η εκτίμηση του ζητήματος αν υπάρχει συμπεριφορά αντίθετη προς ενδεχόμενη απαγόρευση δυσμενούς διακρίσεως λόγω παχυσαρκίας να πραγματοποιείται ενδεχομένως σύμφωνα με το καταναεμένο βάρος αποδείξεως, ώστε, όταν επαληθεύεται αυτή η διάκριση, η αποτελεσματική εφαρμογή της απαγορεύσεως να επιβάλει τη μετάθεση του βάρους αποδείξεως στον εναγόμενο/εγκαλούμενο εργοδότη (βλ. την αιτιολογική σκέψη 18 της οδηγίας 97/80/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με το βάρος αποδείξεως σε περιπτώσεις διακριτικής μεταχείρισης λόγω φύλου);
- 4) Μπορεί η παχυσαρκία να θεωρηθεί ως περίπτωση ειδικής ανάγκης που εμπίπτει στην προστασία της οδηγίας 2000/78/EK ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, και ποια κριτήρια θα είναι ενδεχομένως καθοριστικά για να εκτιμηθεί αν η παχυσαρκία ενός προσώπου έχει συγκεκριμένα ως συνέπεια ότι το εν λόγω πρόσωπο προστατεύεται από την απαγόρευση δυσμενούς διακρίσεως λόγω ειδικής ανάγκης κατ' αυτή την οδηγία;

⁽¹⁾ ΕΕ L 14, σ. 6.

⁽²⁾ ΕΕ L 303, σ. 16.

Αναίρεση που άσκησε την 1η Ιουλίου 2013 η Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 25 Απριλίου 2013 στην υπόθεση T-284/11, Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-374/13 P)

(2013/C 252/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL (εκπρόσωπος: J. Carbonell Callicó, abogado)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 25 Απριλίου 2013 στην υπόθεση T-284/11, δεχόμενο κατά συνέπεια την υπ' αριθ. 7.112.113 αίτηση καταχώρισης του κοινοτικού σήματος «METROINVEST» για υπηρεσίες της κλάσεως 36,

— να καταδικάσει τους αντίδικους στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει έναν και μοναδικό λόγο αναιρέσεως, ο οποίος αφορά:

— **Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 ⁽¹⁾**

Εντούτοις, ο λόγος αυτός υποδιαιρείται σε τέσσερα σκέλη:

— Πλάνη του Γενικού Δικαστηρίου και του ΓΕΕΑ όσον αφορά την εκτίμηση περί της ομοιότητας των σημείων.

— Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τη νομολογία που έχει εφαρμογή στο πλαίσιο της σφαιρικής εκτίμησης του κινδύνου συγχύσεως.

— Έλλειψη συνοχής με άλλες αποφάσεις του ΓΕΕΑ σε υποθέσεις με τους ίδιους διαδίκους και οι οποίες αφορούν σχετικά σήματα.

— Αρμονική συνύπαρξη με άλλα σήματα που περιέχουν τη λέξη «METRO» σε διάφορες κλάσεις, περιλαμβανομένης και της κλάσεως 36.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Βουλγαρίας

(Υπόθεση C-376/13)

(2013/C 252/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Braun, G. Koleva, L. Malferrari)

Καθής: Δημοκρατία της Βουλγαρίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Βουλγαρίας αθέτησε τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας για τον ανταγωνισμό, καθότι περιόρισε, δυνάμει του άρθρου 5α, παράγραφοι 1 και 2, των μεταβατικών και τελικών διατάξεων του ZES (Νόμος περί ηλεκτρονικών επικοινωνιών) σε δυο τον αριθμό των επιχειρήσεων, στις οποίες είναι δυνατόν να εκχωρηθούν ραδιοσυχνότητες για επίγεια ψηφιακή εκπομπή και στις οποίες χορηγείται άδεια για την παροχή της αντίστοιχης υπηρεσίας ηλεκτρονικών υπηρεσιών (ενώ ο αριθμός των σχετικών επιχειρήσεων μπορεί ενδεχομένως να φθάσει τις πέντε),
- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Βουλγαρίας αθέτησε τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2, παράγραφος 2, και το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας για τον ανταγωνισμό, από το άρθρο 7, παράγραφος 3, της οδηγίας για την αδειοδότηση και από το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας-πλαίσου, καθόσον απαγορεύει, δυνάμει του άρθρου 47α, παράγραφοι 1 και 2 και του άρθρου 48, παράγραφος 3, του ZES, σε επιχειρήσεις, οι οποίες προσφέρουν τηλεοπτικά προγράμματα που δεν μεταδίδονται στη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, καθώς και στα πρόσωπα που συνδέονται με αυτές, να λαμβάνουν μέρος σε διαγωνισμούς για την εκχώρηση ραδιοσυχνοτήτων για επίγεια ψηφιακή εκπομπή και να παρέχουν τις αντίστοιχες [υπηρεσίες],
- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Βουλγαρίας αθέτησε τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2, παράγραφος 2, και το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας για τον ανταγωνισμό, από το άρθρο 7, παράγραφος 3, της οδηγίας για την αδειοδότηση και από το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας-πλαίσου, καθόσον απαγορεύει, δυνάμει του άρθρου 48, παράγραφος 5 3, του ZES, στους δικαιούχους ραδιοσυχνοτήτων για επίγεια ψηφιακή εκπομπή να δημιουργούν υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών για τη μετάδοση ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων,
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διατείνεται ότι η Δημοκρατία της Βουλγαρίας αθέτησε τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 2, παράγραφοι 1 και 2, και του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/77/ΕΚ ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 16ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με τον ανταγωνισμό στις αγορές δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για τον ανταγωνισμό), του άρθρου 7, παράγραφος 3, της οδηγίας 2002/20/ΕΚ ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση) και του άρθρου 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/21/ΕΚ ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία-πλαίσιο).

— Η Δημοκρατία της Βουλγαρίας δεν εκπλήρωσε τις απαιτήσεις του άρθρου 2, παράγραφος 1, της οδηγίας για τον ανταγωνισμό, κατά το οποίο τα κράτη μέλη δεν χορηγούν ή διατηρούν σε ισχύ αποκλειστικά ή ειδικά δικαιώματα για τη δημιουργία ή/και τη λειτουργία δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή για την παροχή διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Η Δημοκρατία της Βουλγαρίας περιόρισε με νόμο σε δυο (ενώ ο αριθμός των σχετικών επιχειρήσεων μπορεί ενδεχομένως να φθάσει τις πέντε) τον αριθμό των επιχειρήσεων στις οποίες εκχωρούνται ραδιοσυχνότητες για επίγεια ψηφιακή εκπομπή και οι οποίοι παρέχουν πολυπλεκτικές υπηρεσίες στο έδαφός της. Τούτο έγινε βάσει μη αναλογικών και μη αντικειμενικών κριτηρίων. Κατ' αυτόν τον τρόπο η Δημοκρατία της Βουλγαρίας εισήγαγε ειδικά δικαιώματα για την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

— Η Δημοκρατία της Βουλγαρίας δεν εκπλήρωσε τις απαιτήσεις του άρθρου 2, παράγραφος 2, και του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας για τον ανταγωνισμό, του άρθρου 7, παράγραφος 3, της οδηγίας για την αδειοδότηση και του άρθρου 9, παράγραφος 1, της οδηγίας-πλαίσου, κατά τα οποία η εκχώρηση ραδιοσυχνοτήτων για τις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών πρέπει να βασίζεται σε αντικειμενικά, διαφανή, αμερόληπτα και αναλογικά κριτήρια. Η Δημοκρατία της Βουλγαρίας καθόρισε κριτήρια για τη συμμετοχή σε διαγωνισμούς για την εκχώρηση ραδιοσυχνοτήτων για επίγεια ψηφιακή εκπομπή τα οποία δεν είναι ανάλογα των επιδιωκόμενων σκοπών. Θέτοντας κριτήρια για την εκχώρηση ραδιοσυχνοτήτων για επίγεια ψηφιακή εκπομπή, τα οποία δεν είναι αναλογικά με αποτέλεσμα να παρακωλύονται ενδεχομένως πολλές επιχειρήσεις από τη συμμετοχή στον διαγωνισμό αυτό, η Δημοκρατία της Βουλγαρίας αθέτησε την υποχρέωσή της βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 2, της οδηγίας για τον ανταγωνισμό, να εξασφαλίσει σε κάθε επιχείρηση το δικαίωμα παροχής υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

⁽¹⁾ ΕΕ L 249, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ L 108, σ. 21.

⁽³⁾ ΕΕ L 108, σ. 33.

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Ιουλίου 2013 η Ιταλική Δημοκρατία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 19 Απριλίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-99/09 και T-308/09, Ιταλική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-385/13 P)

(2013/C 252/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri και P. Gentile)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσιούσας

Η αναιρεσιούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 19 Απριλίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-99/09 και T-308/09, και η οποία κοινοποιήθηκε στην Ιταλική Κυβέρνηση στις 24 Απριλίου 2013,
- να αποφανθεί επί της ουσίας και να ακυρώσει τις ακόλουθες πράξεις:
 - το έγγραφο της 2ας Φεβρουαρίου 2009, αριθ. 000841, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Πολιτικής, με αντικείμενο τις «Πληρωμές από την Επιτροπή ποσών διαφορετικών από το αιτηθέν ποσό», το οποίο περιέχει την ακόλουθη απόφαση: «Συνεπώς, η ημερομηνία από την οποία η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θεωρεί απαράδεκτες τις δαπάνες σχετικά με το μέτρο 1.7 του ΠΕΠ 2000-2006 είναι η 29η Ιουνίου 2007 και όχι η 17η Μαΐου 2006, όπως αναφέρθηκε στο προμνησθέν σημείωμα της 22ης Δεκεμβρίου 2008»
 - το έγγραφο της 6ης Φεβρουαρίου 2009, αριθ. 001059, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Πολιτικής, με αντικείμενο την «Αναστολή της αιτήσεως πληρωμής και αιτήσεις παροχής πληροφοριών σχετικά με τις δημοσιονομικές διορθώσεις κατ' εφαρμογήν του άρθρου 39 του κανονισμού 1260/1999 ΕΠ Καμπανίας» το οποίο περιέχει την ακόλουθη απόφαση: «Συνεπώς, η ημερομηνία από την οποία η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θεωρεί απαράδεκτες τις δαπάνες σχετικά με το μέτρο 1.7 του ΠΕΠ 2000-2006 είναι η 29η Ιουνίου 2007 και όχι η 17η Μαΐου 2006, όπως προαναφέρθηκε»
 - το έγγραφο της 22ας Δεκεμβρίου 2008, αριθ. 012480, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Πολιτικής, με αντικείμενο την ΠΕΠ Καμπανίας 2000-2006 (CCI αριθ. 1999 IT 16 1 PO 007) — Συνέπειες της διαδικασίας επί παραβάσει 2007/2195 όσον αφορά τη διαχείριση των αποβλήτων στην Καμπανία, με το οποίο έγγραφο «η Επιτροπή ζητεί την αφαίρεση, αρχής γενομένης από την επόμενη αίτηση πληρωμής, όλων των δαπανών που αφορούν το μέτρο 1.7 και οι οποίες πραγματοποιήθηκαν μετά τις 29 Ιουνίου 2007»

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, η Ιταλική Δημοκρατία προβάλλει τους ακόλουθους οκτώ λόγους:

Πρώτος λόγος: παράβαση του άρθρου 9, στοιχεία ε', στ', η', ι', ια', ιβ', ιγ', του άρθρου 32, παράγραφοι 3, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ', 4 και 5, και του άρθρου 31, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1260/99 (1).

Για να μπορέσει να κριθεί απαράδεκτη μια αίτηση πληρωμής των συνεισφορών ενός διαρθρωτικού ταμείου για τις δράσεις που προβλέπει ένα μέτρο λόγω του ότι εκκρεμεί διαδικασία επί παραβάσει,

είναι αναγκαίο μεταξύ της παραβάσεως και του μέτρου να υφίσταται ειδική και όχι γενική σχέση και η Επιτροπή πρέπει να αποδείξει τον συγκεκριμένο κίνδυνο η χρηματοδότηση του μέτρου να καταλήξει στη χρηματοδότηση της παραβάσεως. Δεν αρκεί, όπως έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, ένας «επαρκώς άμεσος σύνδεσμος» χωρίς άλλο χαρακτηρισμό.

Δεύτερος λόγος: παράβαση του άρθρου 32, παράγραφος 3, στοιχείο στ', δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1260/1999.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, εν πάση περιπτώσει, ο σύνδεσμος αυτός δεν υπάρχει, διότι το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι από τον φάκελο προέκυπτε ότι στη διαδικασία επί παραβάσει αναφερόταν η ανεπαρκής διαφοροποιημένη συλλογή ως παράλληλη αιτία της ανεπάρκειας των χώρων υγειονομικής ταφής και ότι στο μέτρο 1.7 προβλέπονταν ενισχύσεις προς τους Δήμους για την ανάπτυξη της διαφοροποιημένης συλλογής. Το Γενικό Δικαστήριο δεν μπόρεσε συνεπώς να διευκρινίσει αν ο σύνδεσμος μεταξύ παραβάσεως και μέτρου συνίστατο στο ότι η χρηματοδότηση του μέτρου μετρίαζε ή, αντιθέτως, επιδείνωνε την παράβαση. Για τον λόγο αυτό, θα έπρεπε να αποκλείσει την ύπαρξη οποιουδήποτε συνδέσμου και να δεχθεί τον πρώτο λόγο της προσφυγής.

Τρίτος λόγος: έλλειψη αιτιολογίας.

Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως που προβλήθηκε με την προσφυγή, η Ιταλική Κυβέρνηση απέδειξε επακριβώς ότι ουδόλως συνέπιπταν το μέτρο και η παράβαση. Το Γενικό Δικαστήριο, απορρίπτοντας τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, έκρινε το αντίθετο, χωρίς να εξετάσει την απόδειξη που προσκόμισε η Ιταλική Κυβέρνηση, οπότε η απόφαση πάσχει έλλειψη αιτιολογίας.

Τέταρτος λόγος: παράβαση του άρθρου 32, παράγραφος 3, στοιχείο στ', του κανονισμού 1260/1999. Έλλειψη αιτιολογίας.

Οι προαναφερθείσες παραβάσεις κατέστησαν πλημμελή και τα τμήματα της αποφάσεως στα οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως που προβλήθηκε με την προσφυγή.

Πέμπτος λόγος: έλλειψη αιτιολογίας.

Έλλειψη αιτιολογίας πάσχει και η απόρριψη του τρίτου λόγου ακυρώσεως που προβλήθηκε με την προσφυγή και με τον οποίο η Ιταλική Κυβέρνηση υποστήριξε ότι οι επικρινόμενες διαδικασίες στήριζαν την αιτιολογία τους σε ένα σημείωμα της Επιτροπής της 20ής Οκτωβρίου 2008, το οποίο διαπίστωνε πραγματικά περιστατικά τα οποία δεν ελήφθησαν υπόψη στο πλαίσιο της διαδικασίας επί παραβάσει. Το επιχείρημα αυτό ουδόλως εξετάστηκε από το Γενικό Δικαστήριο.

Έκτος λόγος: παράβαση του άρθρου 32, παράγραφος 3, στοιχείο στ', δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1260/1999.

Εν πάση περιπτώσει, αποφαινόμενο επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε πράγματι ότι το σημείωμα της 20ής Οκτωβρίου 2008 παρέπεμπε σε πραγματικά περιστατικά που δεν είχαν σχέση με τη διαδικασία επί παραβάσει για τον λόγο αυτό θα έπρεπε να δεχθεί τον τρίτο λόγο ακυρώσεως. Επειδή όμως δεν το έπραξε αυτό, παρέβη το άρθρο 32, παράγραφος 3, στοιχείο στ', δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1260/1999.

Έβδομος λόγος: παράβαση του άρθρου 32, παράγραφος 3, στοιχείο στ', πρώτη και δεύτερη περίπτωση, και του άρθρου 39, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1260/1999.

Κακώς το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, με τον οποίο καταγγελλόταν ότι η Επιτροπή, πράγματι, είχε αναστείλει τις πληρωμές, επικαλούμενη ανησυχίες όσον αφορά την εύρυθμη διαχείριση του μέτρου· προς τούτο όμως θα έπρεπε να ακολουθηθεί η διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 39, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού, η οποία υπενθυμίζεται στο άρθρο 32, παράγραφος 3, στοιχείο στ', πρώτη περίπτωση. Το Γενικό Δικαστήριο δεν κατόρθωσε να αντικρούσει πράγματι τη θέση της Ιταλικής Κυβερνήσεως ότι τούτο ήταν ο λόγος της αποφάσεως που εξέδωσε η Επιτροπή.

Όγδοος λόγος: παράβαση του άρθρου 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

Κακώς το Γενικό Δικαστήριο απέκλεισε ότι η αιτιολογία της Επιτροπής ήταν ελλιπής. Λαμβανομένου υπόψη ότι η πτυχή αυτή ήταν ουσιώδης, η Επιτροπή θα έπρεπε να εξηγήσει γιατί δεν υπήρχε αντίφαση μεταξύ της επιβολής κυρώσεως, στο πλαίσιο της διαδικασίας επί παραβάσει, για την ανεπάρκεια της διαφοροποιημένης συλλογής, και της αρνήσεως της χρηματοδοτήσεως του μέτρου που αποσκοπούσε ακριβώς στην ανάπτυξη της διαφοροποιημένης συλλογής.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά ταμεία (ΕΕ L 161, σ. 1).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2013 — BVGD κατά Επιτροπής(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-104/07 και 339/08) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις και κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Αγορά ακατέργαστων διαμαντιών — Σύστημα διανομής SOC — Απόφαση περί απορρίψεως καταγγελίας — Έλλειψη κοινοτικού ενδιαφέροντος — Νομική βάση — Διαδικαστικά δικαιώματα καταγγέλλοντος — Πρόσβαση σε έγγραφα — Υποχρεώσεις όσον αφορά την εξέταση καταγγελίας — Αποτελέσματα αποκλεισμού από την αγορά — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)

(2013/C 252/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Belgische Vereniging van handelaars in- en uitvoerders geslepen diamant (BVGd) (Αμβέρσα, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: αρχικά L. Levi και C. Ronzi καθώς και, στην υπόθεση T-104/07, G. Vandersanden, έπειτα L. Levi και M. Vandenbussche, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικά F. Castillo de la Torre, R. Sauer και J. Bourke, έπειτα F. Castillo de la Torre και R. Sauer, επικουρούμενοι, στην υπόθεση T-104/07, αρχικά από τους Σ. Δρακακάκη, δικηγόρο, και T. Soames, solicitor, έπειτα T. Soames, και, στην υπόθεση T-339/08, T. Soames)

Παραμβαίνουσες υπέρ της καθής: De Beers (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) και De Beers UK Ltd, πρώην The Diamond Trading Co. Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: αρχικά W. Allan και S. Horwitz, solicitors, έπειτα W. Allan, J. Ysewyn, δικηγόρος, και N. Gràcia Malfeito, solicitor, και τέλος N. Gràcia Malfeito, B. van de Walle de Ghelcke, J. Marchandise, δικηγόροι, και P. Riedel, solicitor)

Αντικείμενο

Αιτήματα ακυρώσεως των αποφάσεων της Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 2007 (υπόθεση COMP/39.221/B 2 — BVGD/De Beers) και της 5ης Ιουνίου 2008 (υπόθεση COMP/39.221/E-2 — De Beers/DTC Supplier of Choice) με τις οποίες απορρίφθηκε η καταγγελία την οποία υπέβαλε η προσφεύγουσα κατά των παρεμβαιουσών, λόγω παραβάσεως των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ στην αγορά των ακατέργαστων διαμαντιών, που προκύπτει από την εκ μέρους αυτών χρήση των συμφωνιών διανομής που είναι γνωστές ως «Supplier of Choice» (SOC).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Η Belgische Vereniging van handelaars in- en uitvoerders geslepen diamant (BVGd) φέρει τα δικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

3) Οι De Beers και De Beers UK Ltd φέρουν τα δικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 129 της 9.6.2007.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2013 — Spira κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-108/07 και T-354/08) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις και κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Αγορά ακατέργαστων διαμαντιών — Σύστημα διανομής SOC — Απόφαση περί απορρίψεως καταγγελίας — Έλλειψη κοινοτικού ενδιαφέροντος — Δικονομικά δικαιώματα του καταγγέλλοντος — Πρόσβαση στα έγγραφα — Υποχρεώσεις όσον αφορά την εξέταση μιας καταγγελίας — Αποτελέσματα αποκλεισμού από την αγορά — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως)

(2013/C 252/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Diamanthandel A. Spira BVBA (Αμβέρσα, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: Y. van Gerven, F. Louis, A. Vallery και J. Bourgeois, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς F. Castillo de la Torre, R. Sauer και J. Bourke, στη συνέχεια F. Castillo de la Torre και R. Sauer, επικουρούμενοι, στην υπόθεση T-108/07, αρχικώς από τον Σ. Δρακακάκη, δικηγόρο, και τον T. Soames, solicitor, στη συνέχεια από τον T. Soames, και, στην υπόθεση T-354/08, από τον T. Soames)

Παραμβαίνοντες υπέρ της καθής: De Beers (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) και De Beers UK Ltd, πρώην The Diamond Trading Co. Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: αρχικώς W. Allan, S. Horwitz, solicitors, και J. Ysewyn, δικηγόρος, στη συνέχεια W. Allan, J. Ysewyn και N. Gràcia Malfeito, solicitor, και τελικώς N. Gràcia Malfeito, B. van de Walle de Ghelcke, J. Marchandise, δικηγόροι, και P. Riedel, solicitor)

Αντικείμενο

Αιτήματα ακυρώσεως των αποφάσεων της Επιτροπής 26ης Ιανουαρίου 2007 (υπόθεση COMP/38.826/B-2 — Spira/De Beers/DTC Supplier of Choice) και της 5ης Ιουνίου 2008 (υπόθεση COMP/38.826/E-2 — De Beers/DTC Supplier of Choice) με τις οποίες απορρίφθηκε η καταγγελία που είχε υποβάλει η προσφεύγουσα κατά των παρεμβαίνόντων για παράβαση των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ στην αγορά ακατέργαστων διαμαντιών, εξαιτίας της εκ μέρους των τελευταίων χρήσεως των συμφωνιών διανομής που είναι γνωστές με το όνομα «Supplier of Choice» (SOC).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Καταδικάζει τη Diamanthandel A. Spira BVBA να φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 3) Οι De Beers και De Beers UK Ltd φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) EE C 129 της 9.6.2007.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2013 —
Hangzhou Duralamp Electronics κατά Συμβουλίου**

(Υπόθεση T-459/07) (¹)

[Ντάμπινγκ — Εισαγωγές λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα (CFL-i) καταγωγής Κίνας, Βιετνάμ, Πακιστάν και Φιλιππίνων — Λήξη της ισχύος των μέτρων αντιντάμπινγκ — Επανεξέταση — Ομοειδές προϊόν — Στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν για τον προσδιορισμό της ζημίας — Ανάλογη χώρα — Συμφέρον της Κοινότητας — Άρθρο 4, παράγραφος 1, και άρθρο 5, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 [νυν άρθρο 4, παράγραφος 1, και άρθρο 5, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009] — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας]

(2013/C 252/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd (Hangzhou, Κίνα) (εκπρόσωποι: M. Gambardella και V. Villante, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικά, J. P. Hix, επικουρούμενος από G. Berrisch και G. Wolf, δικηγόρους, J. P. Hix και B. Driessen, επικουρούμενοι από G. Berrisch)

Παραμβαίνοντες υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. van Vliet και K. Talabér-Ritz) και Osram GmbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: R. Bierwagen, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1205/2007 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2007, για την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα (CFL-i), καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, κατόπιν επανεξέτασης ενόψει της λήξης της ισχύος των μέτρων, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 και την επέκταση του δασμού στις εισαγωγές του ίδιου προϊόντος που αποστέλλονται από τη Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ, την Ισλαμική Δημοκρατία του Πακιστάν και τη Δημοκρατία των Φιλιππίνων (EE L 272, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, τα έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Osram GmbH.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικά της έξοδα.

(¹) EE C 51 της 23.2.2008.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2013 —
Philips Lighting Poland και Philips Lighting κατά
Συμβουλίου**

(Υπόθεση T-469/07) (¹)

[Ντάμπινγκ — Εισαγωγές λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα (CFL-i) καταγωγής Κίνας, Βιετνάμ, Πακιστάν και Φιλιππίνων — Λήξη της ισχύος των μέτρων αντιντάμπινγκ — Επανεξέταση — Άρθρο 4, παράγραφος 1, άρθρο 5, παράγραφος 4, και άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 [νυν άρθρο 4, παράγραφος 1, άρθρο 5, παράγραφος 4, και άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009] — Έννοια της κοινοτικής βιομηχανίας — Καθορισμός της ζημίας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]

(2013/C 252/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Philips Lighting Poland S.A. (Piła, Πολωνία) και Philips Lighting BV (Eindhoven, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: L. Catrain González, δικηγόρος, και E. Wright, barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς J.-P. Hix, επικουρούμενος από τους G. Berrisch και G. Wolf, δικηγόρους, στη συνέχεια, J.-P. Hix και B. Driessen, επικουρούμενοι από τον G. Berrisch)

Παραμβαίνουσες υπέρ των προσφευγουσών: Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd (Hangzhou, Κίνα) (εκπρόσωποι: M. Gambardella και V. Villante, δικηγόροι) και GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt) (Βουδαπέστη, Ουγγαρία) (εκπρόσωπος: P. De Baere, δικηγόρος)

Παραμβαίνουσες υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. van Vliet και K. Talabér-Ritz) και Osram GmbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: R. Bierwagen, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1205/2007 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2007, για την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα (CFL-i) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, κατόπιν επανεξέτασης ενόψει της λήξης της ισχύος των μέτρων, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96, και την επέκταση του δασμού στις εισαγωγές του ίδιου προϊόντος που αποστέλλονται από τη Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ, την Ισλαμική Δημοκρατία του Πακιστάν και τη Δημοκρατία των Φιλιππίνων (EE L 272, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Philips Lighting Poland S.A. και η Philips Lighting BV φέρουν τα δικαστικά έξοδα τους, καθώς και τα έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εξαιρουμένων των εξόδων του τελευταίου που σχετίζονται με τις παρεμβάσεις της Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd και της GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt), και τα έξοδα της Osram GmbH.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδα της.
- 4) Η Hangzhou Duralamp Electronics και η GE Hungary φέρουν εκάστη τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα έξοδα του Συμβουλίου που σχετίζονται με την παρέμβασή τους.

(¹) ΕΕ C 51 της 23.2.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2013 — Ισπανία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-358/08) (¹)

[«Ταμείο συνοχής — Κανονισμός (ΕΚ) 1164/94 — Σχέδιο αποχετευτικών έργων στη Σαραγόσα — Μερική κατάργηση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Δημόσιες συμβάσεις — Άρθρο 14, παράγραφοι 10 και 13, της οδηγίας 93/38/ΕΟΚ — Κατάτμηση συμβάσεων — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Προθεσμία λήψεως αποφάσεως — Καθορισμός των δημοσιονομικών διορθώσεων — Άρθρο Η, παράγραφος 2, του παραρτήματος II του κανονισμού 1164/94 — Αναλογικότητα — Παραγραφή»]

(2013/C 252/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Rodríguez Cárcamo, στη συνέχεια A. Rubio González, abogados del Estado)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Valero Jordana και A. Steiblytė)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2008) 3249 της Επιτροπής, της 25ης Ιουνίου 2008, για τη μείωση της ενισχύσεως που χορηγήθηκε από το Ταμείο Συνοχής στο Βασίλειο της Ισπανίας στο σχέδιο 96/11/61/018 — «Saneamiento de Zaragoza» με την απόφαση C(96) 2095 της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 1996.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 272 της 25.10.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2013 — SA.PAR. κατά ΓΕΕΑ — Salini Costruttori (GRUPPO SALINI)

(Υπόθεση T-321/10) (¹)

[«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Λεκτικό κοινοτικό σήμα GRUPPO SALINI — Κακή πίστη — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»]

(2013/C 252/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: SA.PAR. Srl (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Masetti Zannini de Concina, M. Bussoletti και G. Petrocchi, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: G. Mannucci και P. Bullock)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Salini Costruttori SpA (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι C. Bellomunno και S. Troilo, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 21ης Απριλίου 2010 (υπόθεση R 219/2009-1), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της Salini Costruttori SpA και της SA.PAR. Srl

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η SA.PAR. Srl καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 260 της 25.9.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2013 — Aventis Pharmaceuticals κατά ΓΕΕΑ — Fasel (CULTRA)

(Υπόθεση T-142/12) (¹)

[«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος CULTRA — Προγενέστερα λεκτικά εθνικά σήματα SCULPTRA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»]

(2013/C 252/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aventis Pharmaceuticals, Inc. (Bridgewater, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: R. Gilbey, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: F. Mattina)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Fasel Srl (Bologna, Ιταλία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 26ης Ιανουαρίου 2012 (υπόθεση R 2478/2010-1), σχετική με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Aventis Pharmaceuticals, Inc. και Fasel Srl.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 26ης Ιανουαρίου 2012 (υπόθεση R 2478/2010-1).
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Το ΓΕΕΑ φέρει τα δικαστικά του έξοδα, καθώς και τα έξοδα της Aventis Pharmaceuticals, Inc., όσον αφορά τις διαδικασίες ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

(¹) EE C 165 της 9.6.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2013 — Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones κατά ΓΕΕΑ — MIP Metro (METRO)

(Υπόθεση T-197/12) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος METRO — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα GRUPOMETROPOLIS — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Δικαίωμα για δίκαιη δίκη — Άρθρο 6 της Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών — Άρθρα 75 και 76 του κανονισμού 207/2009]

(2013/C 252/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Carbonell Callicó, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Poch)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Ντίσελντορφ, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J.-C. Plate και R. Kaase, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 1ης Μαρτίου 2012 (υπόθεση R 2440/2010-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL και της MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 209 της 14.7.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2013 — Think Schuhwerk κατά ΓΕΕΑ (Κόκκινα άκρα κορδονιών υποδημάτων)

(Υπόθεση T-208/12) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος — Κόκκινα άκρα κορδονιών υποδημάτων — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Διαδικασία εκδόσεως ερήμην αποφάσεως]

(2013/C 252/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Think Schuhwerk GmbH (Korping, Αυστρία) (εκπρόσωπος: M. Gail, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 23ης Φεβρουαρίου 2012 (υπόθεση R 1552/2011-1), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως ενός σημείου, το οποίο αποτελείται από κόκκινα άκρα κορδονιών υποδημάτων, ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Think Schuhwerk GmbH φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 209 της 14.7.2012.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιουλίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-238/11 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Επίδομα αναπηρίας — Καταβολή καθυστερουμένων — Τόκοι υπερημερίας — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2013/C 252/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Curral και C. Berardis-Kayser, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα) της 15ης Φεβρουαρίου 2011, F-81/09, Marcuccio κατά Επιτροπής (η οποία δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Ο Luigi Marcuccio φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

⁽¹⁾ EE C 186 της 25.6.2011.

Προσφυγή της 14ης Ιουνίου 2013 — Tsujimoto κατά ΓΕΕΑ — Kenzo (KENZO)

(Υπόθεση T-322/13)

(2013/C 252/51)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Kenzo Tsujimoto (Οσάκα, Ιαπωνία) (εκπρόσωπος: A. Wenninger-Lenz, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Kenzo (Παρίσι, Γαλλία)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 25ης Μαρτίου 2013 (υπόθεση R 1364/2012-2).

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Ο προσφεύγων

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα «KENZO», για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 41 και 43 — Κοινοτικό σήμα αριθ. 8 701 286

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Ο αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Κοινοτικό λεκτικό σήμα «KENZO», για προϊόντα των κλάσεων 3, 18 και 25

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως και απόρριψη του συνόλου της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση των άρθρων 76, παράγραφος 2, και 8, παράγραφος 5, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 14ης Ιουνίου 2013 — Pure Fishing κατά ΓΕΕΑ — Łabowicz (NANOFIL)

(Υπόθεση T-323/13)

(2013/C 252/52)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pure Fishing (Silver Lake, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: J. Dickerson, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Edward Łabowicz (Kłodzko, Πολωνία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ στην υπόθεση R 1241/2012-2,

— να κάνει δεκτή την υπ' αριθ. 9 611 872 αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος, και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «NANOFIL» για προϊόντα της κλάσης 28 — Αίτηση αριθ. 9 611 872 για την καταχώριση κοινοτικού σήματος

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα «NANO» για προϊόντα της κλάσης 28

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 17ης Ιουνίου 2013 — Endoceutics κατά ΓΕΕΑ — Merck (FEMIVIA)

(Υπόθεση T-324/13)

(2013/C 252/53)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Endoceutics, Inc. (Κεμπέκ, Καναδάς) (εκπρόσωπος: M. Wahlin, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Merck KGaA (Darmstadt, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 15ης Απριλίου 2013 στην υπόθεση R 1021/2012-4,
- να απορρίψει την ανακοπή της αντιδίκου ενώπιον του τμήματος προσφυγών και να επιτρέψει την καταχώριση του σήματος που ζητήθηκε, ήτοι να κάνει δεκτή την υπ' αριθ. 9 386 343 αίτηση για το σημείο FEMIVIA, και
- να καταδικάσει την αντίδικο τόσο στα δικαστικά έξοδα όσο και στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σημείο «FEMIVIA» για προϊόντα της κλάσης 5 — Αίτηση αριθ. 9 386 343 για την καταχώριση κοινοτικού σήματος

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το κοινοτικό λεκτικό σήμα «FEMIBION» για προϊόντα της κλάσης 5 και η διεθνής καταχώριση, της οποίας η προστασία έχει επεκταθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ασπρόμαυρου εικονιστικού σήματος με το λεκτικό στοιχείο «femibion» για προϊόντα των κλάσεων 5, 29 και 30

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της απόφασης του τμήματος ανακοπών και απόρριψη της αίτησης καταχώρισης στο σύνολό της

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 4ης Ιουνίου 2013 — Μαλλής και Μαλλή κατά Επιτροπής και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση T-327/13)

(2013/C 252/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Κωνσταντίνος Μαλλής (Λάρνακα, Κύπρος), Έλλη Μαλλή (Λάρνακα, Κύπρος) (εκπρόσωποι: Ε. Ευσταθίου, Κ. Ευσταθίου και Κ. Λιασίδου, δικηγόροι)

Καθών: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να κηρύξει την προσφυγή τους παραδεκτή και βάσιμη·
- Να ακυρώσει την απόφαση του Eurogroup της 25ης Μαρτίου 2013, η οποία έλαβε την τελική της μορφή με την απόφαση του Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου ως εκπροσωπούντος και/ή ως αντιπροσώπου του συστήματος Ευρωπαϊκών Τραπεζών της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας ημερομηνίας 29 Μαρτίου 2013 Κ.Δ.Π. 104/2013, με την οποία αποφασίσθηκε η «πώληση ορισμένων εργασιών» της Cyprus Popular Bank Public Co Ltd και η οποία στην ουσία αποτελεί κοινή απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας αλλά και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής·
- Επικουρικώς, να κηρύξει ότι η απόφαση του Eurogroup, ως ανωτέρω, αποτελεί στην ουσία απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και/ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής από κοινού ανεξαρτήτως της μορφής και του τύπου που αυτή περιεβλήθη·

— Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και/ή την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα έξοδα της παρούσης διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγοντες προβάλλουν τέσσερις λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από ακυρότητα, καθότι βρίσκεται πέραν των εξουσιών τις οποίες έχει παραχωρήσει η Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αλλά και προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, είναι δηλαδή πράξη η οποία εκδόθηκε καθ' υπέρβαση εξουσίας των δύο οργάνων.
- 2) Με το δεύτερο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προσβάλλει το δικαίωμα της ιδιοκτησίας, το οποίο προστατεύεται από το άρθρο 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του άρθρου 14 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όπως επιβεβαιώνεται και από το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι προδήλως νομικώς αβάσιμη και αστήριχτη και αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται ομοίως στις γενικώς παραδεγμένες αρχές Δικαίου οι οποίες διαχέουν το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως την αρχή, σύμφωνα με την οποία ουδείς δύναται να επικαλείται τις ίδιες αυτού παραλείψεις προς αποκόμιση οφέλους και/ή προς νομιμοποίηση συμπεριφοράς αδίκου και/ή παρανόμου.

Προσφυγή της 4ης Ιουνίου 2013 — Ταμείο Πρόνοιας Προσωπικού Τραπεζής Κύπρου κατά Επιτροπής και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση T-328/13)

(2013/C 252/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Ταμείο Πρόνοιας Προσωπικού Τραπεζής (Λευκωσία, Κύπρος) (εκπρόσωποι: Ε. Ευσταθίου, Κ. Ευσταθίου και Κ. Λιασίδου, δικηγόροι)

Καθών: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να κηρύξει την προσφυγή του παραδεκτή και βάσιμη·
- Να ακυρώσει την απόφαση του Eurogroup της 25ης Μαρτίου 2013, η οποία έλαβε την τελική της μορφή με την απόφαση του Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου ως εκπροσωπούντος και/ή ως αντιπροσώπου του συστήματος Ευρωπαϊκών Τραπεζών της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας ημερομηνίας 29

Μαρτίου 2013 Κ.Δ.Π. 104/2013, με την οποία αποφασίσθηκε η «πώληση ορισμένων εργασιών» της Cyprus Popular Bank Public Co Ltd και η οποία στην ουσία αποτελεί κοινή απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας αλλά και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής·

- Επικουρικώς, να κηρύξει ότι η απόφαση του Eurogroup, ως ανωτέρω, αποτελεί στην ουσία απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και/ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής από κοινού ανεξαρτήτως της μορφής και του τύπου που αυτή περιεβλήθη·
- Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και/ή την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα έξοδα της παρούσης διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής το προσφεύγον προβάλλει τέσσερις λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, το προσφεύγον υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από ακυρότητα, καθότι βρίσκεται πέραν των εξουσιών τις οποίες έχει παραχωρήσει η Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αλλά και προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, είναι δηλαδή πράξη η οποία εκδόθηκε καθ' υπέρβαση εξουσίας των δύο οργάνων.
- 2) Με το δεύτερο λόγο ακυρώσεως, το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προσβάλλει το δικαίωμα της ιδιοκτησίας, το οποίο προστατεύεται από το άρθρο 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του άρθρου 14 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όπως επιβεβαιώνεται και από το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, το προσφεύγον υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι προδήλως νομικώς αβάσιμη και αστήριχτη και αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται ομοίως στις γενικώς παραδεγμένες αρχές Δικαίου, οι οποίες διαχέουν το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως την αρχή, σύμφωνα με την οποία ουδείς δύναται να επικαλείται τις ίδιες αυτού παραλείψεις προς αποκόμιση οφέλους και/ή προς νομιμοποίηση συμπεριφοράς αδίκου και/ή παρανόμου.

Προσφυγή της 4ης Ιουνίου 2013 — Χατζηθωμά και Χατζηθωμά κατά Επιτροπής και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση T-329/13)

(2013/C 252/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Πέτρος Χατζηθωμά (Λευκωσία, Κύπρος) και Ελενίτσα Χατζηθωμά (Λευκωσία, Κύπρος) (εκπρόσωποι: Ε. Ευσταθίου, Κ. Ευσταθίου, και Κ. Λιασίδου, δικηγόροι)

Καθών: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να κηρύξει την προσφυγή τους παραδεκτή και βάσιμη·
- Να ακυρώσει την απόφαση του Eurogroup της 25ης Μαρτίου 2013, η οποία έλαβε την τελική της μορφή με την απόφαση του Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου ως εκπροσωπούντος και/ή ως αντιπροσώπου του συστήματος Ευρωπαϊκών Τραπεζών της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας ημερομηνίας 29 Μαρτίου 2013 Κ.Δ.Π. 104/2013, με την οποία αποφασίσθηκε η «πώληση ορισμένων εργασιών» της Cyprus Popular Bank Public Co Ltd και η οποία στην ουσία αποτελεί κοινή απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας αλλά και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής·
- Επικουρικώς, να κηρύξει ότι η απόφαση του Eurogroup, ως ανωτέρω, αποτελεί στην ουσία απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και/ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής από κοινού ανεξαρτήτως της μορφής και του τύπου που αυτή περιεβλήθη·
- Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και/ή την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα έξοδα της παρούσης διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγοντες προβάλλουν τέσσερις λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από ακυρότητα, καθότι βρίσκεται πέραν των εξουσιών τις οποίες έχει παραχωρήσει η Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αλλά και προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, είναι δηλαδή πράξη η οποία εκδόθηκε καθ' υπέρβαση εξουσίας των δύο οργάνων.
- 2) Με το δεύτερο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προσβάλλει το δικαίωμα της ιδιοκτησίας, το οποίο προστατεύεται από το άρθρο 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του άρθρου 14 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όπως επιβεβαιώνεται και από το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι προδήλως νομικώς αβάσιμη και αστήριχτη και αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται ομοίως στις γενικώς παραδεγμένες αρχές Δικαίου οι οποίες διαχέουν το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως την αρχή, σύμφωνα με την οποία ουδείς δύναται να επικαλείται τις ίδιες αυτού παραλείψεις προς αποκόμιση οφέλους και/ή προς νομιμοποίηση συμπεριφοράς αδίκου και/ή παρανόμου.

Προσφυγή της 4ης Ιουνίου 2013 — Χατζηιωάννου κατά Επιτροπής και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση T-330/13)

(2013/C 252/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Λέλλα Χατζηιωάννου (Λευκωσία, Κύπρος) (εκπρόσωποι: Ε. Ευσταθίου, Κ. Ευσταθίου και Κ. Λιασίδου, δικηγόροι)

Καθών: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να κηρύξει την προσφυγή της παραδεκτή και βάσιμη·
- Να ακυρώσει την απόφαση του Eurogroup της 25ης Μαρτίου 2013, η οποία έλαβε την τελική της μορφή με την απόφαση του Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου ως εκπροσωπούντος και/ή ως αντιπροσώπου του συστήματος Ευρωπαϊκών Τραπεζών της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας ημερομηνίας 29 Μαρτίου 2013 Κ.Δ.Π. 104/2013, με την οποία αποφασίσθηκε η «πώληση ορισμένων εργασιών» της Cyprus Popular Bank Public Co Ltd και η οποία στην ουσία αποτελεί κοινή απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας αλλά και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής·
- Επικουρικώς, να κηρύξει ότι η απόφαση του Eurogroup, ως ανωτέρω, αποτελεί στην ουσία απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και/ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής από κοινού ανεξαρτήτως της μορφής και του τύπου που αυτή περιεβλήθη·
- Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και/ή την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα έξοδα της παρούσης διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από ακυρότητα, καθότι βρίσκεται πέραν των εξουσιών τις οποίες έχει παραχωρήσει η Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αλλά και προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, είναι δηλαδή πράξη η οποία εκδόθηκε καθ' υπέρβαση εξουσίας των δύο οργάνων.
- 2) Με το δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προσβάλλει το δικαίωμα της ιδιοκτησίας, το οποίο προστατεύεται από το άρθρο 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του άρθρου 14 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όπως επιβεβαιώνεται και από το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι προδήλως νομικώς αβάσιμη και αστήριχτη και αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας.

4) Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται ομοίως στις γενικές παραδεγμένες αρχές Δικαίου οι οποίες διαχέουν το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως την αρχή, σύμφωνα με την οποία ουδείς δύναται να επικαλείται τις ίδιες αυτού παραλείψεις προς αποκόμιση οφέλους και/ή προς νομιμοποίηση συμπεριφοράς αδίκου και/ή παρανόμου.

Προσφυγή της 4ης Ιουνίου 2013 — Νικολάου κατά Επιτροπής και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση T-331/13)

(2013/C 252/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Μαρίνος Νικολάου (Λευκωσία, Κύπρος) (εκπρόσωποι: Ε. Ευσταθίου, Κ. Ευσταθίου και Κ. Λιασίδου, δικηγόροι)

Καθών: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να κηρύξει την προσφυγή του παραδεκτή και βάσιμη·
- Να ακυρώσει την απόφαση του Eurogroup της 25ης Μαρτίου 2013, η οποία έλαβε την τελική της μορφή με την απόφαση του Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου ως εκπροσωπούντος και/ή ως αντιπροσώπου του συστήματος Ευρωπαϊκών Τραπεζών της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας ημερομηνίας 29 Μαρτίου 2013 Κ.Δ.Π. 104/2013, με την οποία αποφασίσθηκε η «πώληση ορισμένων εργασιών» της Cyprus Popular Bank Public Co Ltd και η οποία στην ουσία αποτελεί κοινή απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας αλλά και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής·
- Επικουρικώς, να κηρύξει ότι η απόφαση του Eurogroup, ως ανωτέρω, αποτελεί στην ουσία απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και/ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής από κοινού ανεξαρτήτως της μορφής και του τύπου που αυτή περιεβλήθη·
- Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και/ή την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα έξοδα της παρούσης διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από ακυρότητα, καθότι βρίσκεται πέραν των εξουσιών τις οποίες έχει παραχωρήσει η Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αλλά και προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, είναι δηλαδή πράξη η οποία εκδόθηκε καθ' υπέρβαση εξουσίας των δύο οργάνων.
- 2) Με το δεύτερο λόγο ακυρώσεως, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προσβάλλει το δικαίωμα της ιδιοκτησίας, το οποίο προστατεύεται από το άρθρο 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του άρθρου 14 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όπως επιβεβαιώνεται και από το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι προδήλως νομικώς αβάσιμη και αστήριχτη και αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας.

4) Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται ομοίως στις γενικές παραδεγμένες αρχές Δικαίου οι οποίες διαχέουν το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως την αρχή, σύμφωνα με την οποία ουδείς δύναται να επικαλείται τις ίδιες αυτού παραλείψεις προς αποκόμιση οφέλους και/ή προς νομιμοποίηση συμπεριφοράς αδίκου και/ή παρανόμου.

Προσφυγή της 4ης Ιουνίου 2013 — Χριστοδούλου και Σταυρινού κατά Επιτροπής και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση T-332/13)

(2013/C 252/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Χρυσάνθη Χριστοδούλου (Πάφος, Κύπρος) και Μαρία Σταυρινού (Λάρνακα, Κύπρος) (εκπρόσωποι: Ε. Ευσταθίου, Κ. Ευσταθίου και Κ. Λιασίδου, Δικηγόροι)

Καθών: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να κηρύξει την προσφυγή τους παραδεκτή και βάσιμη·
- Να ακυρώσει την απόφαση του Eurogroup της 25ης Μαρτίου 2013, η οποία έλαβε την τελική της μορφή με την απόφαση του Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου ως εκπροσωπούντος και/ή ως αντιπροσώπου του συστήματος Ευρωπαϊκών Τραπεζών της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας ημερομηνίας 29 Μαρτίου 2013 Κ.Δ.Π. 104/2013, με την οποία αποφασίσθηκε η «πώληση ορισμένων εργασιών» της Cyprus Popular Bank Public Co Ltd και η οποία στην ουσία αποτελεί κοινή απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας αλλά και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής·
- Επικουρικώς, να κηρύξει ότι η απόφαση του Eurogroup, ως ανωτέρω, αποτελεί στην ουσία απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και/ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής από κοινού ανεξαρτήτως της μορφής και του τύπου που αυτή περιεβλήθη·
- Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και/ή την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα έξοδα της παρούσης διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από ακυρότητα, καθότι βρίσκεται πέραν των εξουσιών τις οποίες έχει παραχωρήσει η Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αλλά και προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, είναι δηλαδή πράξη η οποία εκδόθηκε καθ' υπέρβαση εξουσίας των δύο οργάνων.
- 2) Με το δεύτερο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προσβάλλει το δικαίωμα της ιδιοκτησίας, το οποίο προστατεύεται από το άρθρο 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του άρθρου 14 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όπως επιβεβαιώνεται και από το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι προδήλως νομικώς αβάσιμη και αστηρίχτη και αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται ομοίως στις γενικώς παραδεγμένες αρχές Δικαίου οι οποίες διαχέουν το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως την αρχή, σύμφωνα με την οποία ουδείς δύναται να επικαλείται τις ίδιες αυτού παραλείψεις προς αποκόμιση οφέλους και/ή προς νομιμοποίηση συμπεριφοράς αδίκου και/ή παρανόμου.

Προσφυγή της 17ης Ιουνίου 2013 — Westermann Lernspielverlag κατά ΓΕΕΑ — Diset (bambinoLÜK)

(Υπόθεση T-333/13)

(2013/C 252/60)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Westermann Lernspielverlag GmbH (Braunschweig, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Nordemann, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Diset, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) [ΓΕΕΑ] της 3ης Απριλίου 2013, υπόθεση R 1323/2012-2, σχετικά με τη δια-

δικασία ανακοπής Νο. B 1 724 593 [αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος 009080359] μεταξύ DISET, S.A. και Westermann Lernspielverlag GmbH·

- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα «bambinoLÜK», για προϊόντα των κλάσεων 9, 16 και 28 — Κοινοτικό σήμα αριθ. 9 080 359

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα «BAMBI-NO» για προϊόντα των κλάσεων 16, 28 και 41

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Μερική αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Μερική αποδοχή της προσφυγής και αποδοχή της αιτήσεως κοινοτικού σήματος για ορισμένα προϊόντα της κλάσεως 9

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 24ης Ιουνίου 2013 — Borghezio κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-336/13)

(2013/C 252/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mario Borghezio (Τορίνο, Ιταλία) (εκπρόσωπος: H. Laquay, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη και, κατά συνέπεια, να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η οποία έχει τη μορφή δηλώσεως του Προέδρου του ενώπιον της ολομελείας στις 10 Ιουνίου 2013, δυνάμει της οποίας ο προσφεύγων μετέχει στις συνεδριάσεις από τις 3 Ιουνίου 2013 με την ιδιότητα του «μη εγγεγραμμένου» βουλευτή και συνεπώς δεν αποτελεί από την ως άνω ημερομηνία μέλος της πολιτικής ομάδας «Ευρώπη ελευθερίας και δημοκρατίας».

- να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων κατά νόμο.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει —πέραν του ότι η απόφαση να λαμβάνει μέρος στις συνεδριάσεις ως μη εγγεγραμμένος βουλευτής παράγει έννομες συνέπειες, καθώς τον εμποδίζει να ασκεί τα βουλευτικά του καθήκοντα υπό τις ίδιες συνθήκες με εκείνες των βουλευτών που ανήκουν σε πολιτική ομάδα — δύο

λόγους επί της ουσίας. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το Κοινοβούλιο έχει την υποχρέωση να ελέγχει εάν το καταστατικό πολιτικής ομάδας ή μιας γενικής αρχής του δικαίου παραβιάσθηκαν κατά τρόπο σοβαρό και πρόδηλο.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από σοβαρή και πρόδηλη παράβαση του καταστατικού της πολιτικής ομάδας «Ευρώπη ελευθερίας και δημοκρατίας», καθώς η απόφαση αποβολής του προσφεύγοντος από την ομάδα ελήφθη πριν τη μέλλουσα να πραγματοποιηθεί συνεδρίαση της τελευταίας, αντιθέτως απ' ό,τι προβλέπεται στο καταστατικό της.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από προσβολή του δικαιώματος άμυνας του προσφεύγοντος, καθώς αυτός δεν μπόρεσε να προβάλει τους υπερασπιστικούς του ισχυρισμούς στο πλαίσιο συνεδρίασης της πολιτικής ομάδας «Ευρώπη ελευθερίας και δημοκρατίας».

Προσφυγή της 21ης Ιουνίου 2013 — Energa Power Trading Ανώνυμη Εταιρία Προμήθειας και Εμπορίας Ενέργειας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-338/13)

(2013/C 252/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Energa Power Trading Ανώνυμη Εταιρία Προμήθειας και Εμπορίας Ενέργειας (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να διαπιστώσει ότι η Επιτροπή παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη, επειδή παρέλειψε να λάβει θέση επί της καταγγελίας που υποβλήθηκε από την προσφεύγουσα στις 9 Δεκεμβρίου 2010, σχετικά με κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε παρανόμως στη ΔΕΗ από τις ελληνικές αρχές, και

— Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει ένα ισχυρισμό, ισχυριζόμενη ότι η Επιτροπή παρέλειψε να ενεργήσει σχετικά με την καταγγελλόμενη παράνομη κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε στη ΔΕΗ.

Μη λαμβάνοντας θέση –θετική ή αρνητική– επί της καταγγελίας της προσφεύγουσας με την οποία προέβαλε παράνομη κρατική ενίσχυση της ΔΕΗ, παρά την αποστολή εγγράφου οχλήσεως, για περίοδο μεγαλύτερη των 28 μηνών (και σε κάθε περίπτωση μεγαλύτερη

των 26 μηνών), η Επιτροπή παρέλειψε να περατώσει την προκαταρκτική έρευνα εντός εύλογης προθεσμίας. Κατά το μέτρο που η ως άνω καθυστέρηση δεν δύναται να δικαιολογηθεί βάσει εξαιρετικών περιστάσεων, η Επιτροπή παρέλειψε να ενεργήσει παρά τη σχετική αποκλειστική της αρμοδιότητα, παραβαίνοντας, κατά συνέπεια, τις σχετικές διατάξεις της Συνθήκης (ήτοι τα άρθρα 106, 107 και 265 ΣΛΕΕ) και του κανονισμού 659/1999 του Συμβουλίου της 22ας Μαρτίου 1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ.

Προσφυγή της 1ης Ιουλίου 2013 — Hawe Hydraulik κατά ΓΕΕΑ — HaWi Energietechnik (HAWI)

(Υπόθεση T-347/13)

(2013/C 252/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hawe Hydraulik SE (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: G. Württenberger και R. Kunze, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: HaWi Energietechnik AG (Eggensfelden, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 26ης Απριλίου 2013 στην υπόθεση R 1690/2012-4 σε σχέση με την αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 6 558 589 «HAWI»,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: HaWi Energietechnik AG

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «HAWI» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 7, 9, 35, 37 και 42 — αίτηση κοινοτικού σήματος αριθ. 6 558 589

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «HAWI», για προϊόντα των κλάσεων 7 και 9

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι:

- παράβαση του άρθρου 42, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 78, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 207/2009·
- προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως σε σχέση με την εσφαλμένη εκτίμηση της ένορκης βεβαιώσεως·
- προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως σε σχέση με την εσφαλμένη εκτίμηση των αποσπασμάτων από το Διαδίκτυο·
- προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως σε σχέση με την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων της χρήσεως στο σύνολό τους·
- προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως σε σχέση με τον μη συνυπολογισμό των αποδεικτικών στοιχείων της χρήσεως·
- παράβαση του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή-αγωγή της 1ης Ιουλίου 2013 — Orange Business Belgium κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-349/13)**

(2013/C 252/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Orange Business Belgium SA (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: B. Schutyser, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της ΓΔ DIGIT της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, κοινοποιηθείσα στην προσφεύγουσα-ενάγουσα στις 19 Απριλίου 2013, περί απορρίψεως της προσφοράς της προσφεύγουσας-ενάγουσας και περί αναθέσεως της συμβάσεως σε άλλον προσφέροντα·
- εάν, κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως, η Επιτροπή έχει ήδη υπογράψει τη σύμβαση για τις διευρωπαϊκές υπηρεσίες τηλεματικής μεταξύ διοικήσεων — νέα γενιά [Trans European Services for Telematics between Administrations — new generation] (στο εξής: TESTA-ng), να κρίνει ότι η σύμβαση αυτή είναι άκυρη· και
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων νομικού συμβούλου στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα-ενάγουσα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει δύο ισχυρισμούς.

1) Πρώτος ισχυρισμός με τον οποίο προβάλλεται ότι η καθής-

εναγομένη παρέβη τους όρους της προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών, άρθρο 89, παράγραφος 1, και άρθρο 100, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού 1605/2002 ⁽¹⁾ (άρθρο 102, παράγραφος 1, και άρθρο 113, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού 966/2012) και, συγκεκριμένα, προσέβαλε τις αρχές της διαφάνειας, της ισότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεως διότι α) δεν εφαρμόστηκαν ορισμένοι κοινοποιηθέντες κανόνες αξιολογήσεως, β) ορισμένοι κοινοποιηθέντες κανόνες αξιολογήσεως ήσαν εσφαλμένοι και εφαρμόστηκαν αντ' αυτών άλλοι, μη κοινοποιηθέντες, κανόνες αξιολογήσεως, και γ) δεν κοινοποιήθηκε πριν από την υποβολή προσφορών η μέθοδος για την τεχνική αξιολόγηση.

2) Δεύτερος ισχυρισμός με τον οποίο προβάλλεται ότι η καθής-εναγομένη προσέβαλε τις αρχές της διαφάνειας και της ίσης μεταχειρίσεως των προσφερόντων, οι οποίες περιλαμβάνονται στο άρθρο 89, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού 1605/2002 (άρθρο 102, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού 966/2012), όπερ καθιστά την προσβαλλόμενη απόφαση ανίσχυρη διότι η Επιτροπή δέχθηκε ότι η προσφορά άλλου προσφέροντος ήταν νομότυπη, παρά την ύπαρξη ασύμβατων θεμελιωδών στοιχείων, κατά παράβαση των τεχνικών απαιτήσεων των όρων της προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 2002, L 248, σ. 1).

Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2013 — Jordi Nogues κατά ΓΕΕΑ — Grupo Osborne (BADTORO)**(Υπόθεση T-350/13)**

(2013/C 252/65)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Jordi Nogues SL (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. R. Fernández Castellanos, M. J. Sanmartín Sanmartín και E. López Pares, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 16ης Απριλίου 2013 στην υπόθεση R 1446/2012-2·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «BADTORO» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 25, 34 και 35 — Κοινοτικό σήμα αριθ. 9 565 581

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Grupo Osborne, SA

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Εθνικό εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «TORO», εθνικό λεκτικό σήμα «EL TORO» και κοινοτικό λεκτικό σήμα «TORO», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 25, 34, 35

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι:

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

— Εσφαλμένη και μη αιτιολογημένη απόκλιση από τη γενική αρχή της συνολικής συγκρίσεως

Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2013 — Crown Equipment (Suzhou) και Crown Gabelstapler κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-351/13)

(2013/C 252/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd (Suzhou, Κίνα) και Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG (Roding, Γερμανία) (εκπρόσωποι: K. Neuhaus, H. J. Freund και B. Ecker, lawyers)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·

— να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 372/2013 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 22ας Απριλίου 2013, για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1008/2011 της 10ης Οκτωβρίου 2011, καθόσον αφορά τις προσφεύγουσες, και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους.

1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 ⁽²⁾ του Συμβουλίου ή του άρθρου 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθόσον το Συμβούλιο επιλέγοντας την Βραζιλία ως ανάλογη χώρα προκειμένου να καθορίσει την κανονική αξία υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ή παραβίασε την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει. Το Συμβούλιο εσφαλμένα έκρινε ότι υπήρχε επαρκής ανταγωνισμός στην αγορά της Βραζιλίας ή δεν αιτιολόγησε την κρίση του αυτή, ιδίως σε σχέση με τον βαθμό ανταγωνισμού μεταξύ των εγχώριων παραγωγών και σε σχέση με τον βαθμό ανταγωνισμού από τις εισαγωγές.

2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου ή του άρθρου 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ καθόσον το Συμβούλιο απορρίπτοντας το αίτημα προσαρμογής της κανονικής αξίας προκειμένου να ληφθεί υπόψη το αποτέλεσμα εισαγωγικού δασμού 14 % επί του επίμαχου προϊόντος στην ανάλογη χώρα Βραζιλία, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ή παραβίασε την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει.

3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το Συμβούλιο, συγκρίνοντας το περιθώριο ντάμπινγκ που καθορίζει ο προσβαλλόμενος κανονισμός με το επίπεδο εξαλείψεως της ζημίας που καθορίστηκε με την αρχική έρευνα του 2005 αντί να καθορίσει νέο επίπεδο εξαλείψεως της ζημίας, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του «κανόνα του χαμηλότερου δασμού».

⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 372/2013 του Συμβουλίου, της 22ας Απριλίου 2013, για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1008/2011 για την επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ στις εισαγωγές τροχοφόρων φορείων και των βασικών μερών τους, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, κατόπιν μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 (ΕΕ 2013 L 112, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009 L 343, σ. 51).

Αναίρεση που άσκησε στις 2 Ιουλίου 2013 ο ΒΧ κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 24 Απριλίου 2013 στην υπόθεση F-88/11, ΒΧ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-352/13 P)

(2013/C 252/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέων: ΒΧ (Ουάσινγκτον, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: R. Rata, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσιόντος

Ο αναιρεσιών ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ανατρέψει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 24ης Απριλίου 2013, στην υπόθεση F-88/11·
- Να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση της εξεταστικής επιτροπής περί μη εγγραφής του ονόματος του αναιρεσιόντος στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού EPSO/AD/148/09-RO (ΕΕ 2009 C 14 Α, σ.1)· και
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεως, ο αναιρεσιών προβάλλει έξι λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από το ότι η διαπίστωση στην οποία προβαίνει το Δικαστήριο (στη σκέψη 33 της αποφάσεώς του), εκ της οποίας προκύπτει ότι ο αναιρεσιών δεν ανταποκρίθηκε στο βάρος αποδείξεως, δεν μπορεί να ισχύσει στη συγκεκριμένη υπόθεση.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από το ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι υποψήφιος με αρχική βαθμολογία κατώτερη της βάσης, σύμφωνα με προκαθορισμένα κριτήρια, δεν δικαιούται συγκριτική αξιολόγηση (σκέψη 41), καθώς:
 - Κατά πάγια νομολογία, κάθε υποψήφιος σε διαγωνισμό της EPSO δικαιούται συγκριτική αξιολόγηση, ανεξαρτήτως του αν η αρχική του/της βαθμολογία είναι ανώτερη ή κατώτερη της βάσης.
 - Η εξεταστική επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της να προβεί σε συγκριτική αξιολόγηση, όχι μόνο έναντι του αναιρεσιόντος αλλά και έναντι όλων των άλλων υποψηφίων στην προφορική δοκιμασία, καθώς ο χρόνος που είχε προβλεφθεί για το στάδιο τελικής αξιολογήσεως ήταν προδήλως ανεπαρκής· και
 - Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν στηρίζεται στα επιχειρήματα που προέβαλε σχετικώς ο αναιρεσιών και δεν λαμβάνει υπόψη τις ανακολουθίες στα επιχειρήματα της καθής.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από το ότι η διαπίστωση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, στη σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι δεν παραβιάστηκε η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, είναι εσφαλμένη.
- 4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παράβαση των κανόνων που διέπουν τη σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής, καθώς:
 - Στην εξεταστική επιτροπή δεν υπήρξε ισόρροπη εκπροσώπηση (άρθρο 3, πέμπτη περίπτωση, του παραρτήματος III του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των Υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης):
 - Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας πως δεν αμφισβητήθηκε ότι η εξεταστική επιτροπή αποτελέτο από τρία μέλη κατά τη διάρκεια της προφορικής δοκιμασίας του αναιρεσιόντος (σκέψη 49 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως)·

— Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης εσφαλμένα αναφέρθηκε στην υπόθεση Bartha (σκέψη 49) προκειμένου να στηρίξει την κρίση του ότι δεν είχε παραβιαστεί η αρχή της ισόρροπης εκπροσωπήσεως ανδρών και γυναικών σε ό,τι αφορά τη σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής.

- Υπήρξε ταυτόχρονη παρουσία πλήρων και αναπληρωματικών μελών στην εξεταστική επιτροπή κατά την προφορική δοκιμασία, η οποία καθιστούσε παράνομες τις εργασίες της εξεταστικής επιτροπής στη συγκεκριμένη υπόθεση (παράγραφος 50)·
- Υπήρξε παραβίαση της αρχής της σταθερής συνθέσεως της εξεταστικής επιτροπής (παράγραφος 51).

5) Ο πέμπτος λόγος αντλείται από το ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έσφαλε στην κρίση του ότι οι περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως δεν δικαιολογούν εφαρμογή του άρθρου 87(2) του Κανονισμού Διαδικασίας αυτού (παράγραφος 81), αφού η καθής παραδέχτηκε ότι η απόρριψη των προηγούμενων διοικητικών προσφυγών του αναιρεσιόντος στηρίχθηκε σε εσφαλμένη αιτιολογία και συνεπώς η καθής έπρεπε να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

6) Ο έκτος λόγος αντλείται από το ότι ήταν δικαιολογημένη η ικανοποίηση της ηθικής βλάβης.

Προσφυγή της 9ης Ιουλίου 2013 — Ιταλία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-358/13)

(2013/C 252/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Salvatorelli, avvocato dello Stato, και G. Palmieri)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση 2013/209/ΕΕ της Επιτροπής, της 26ης Απριλίου 2013, κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2013) 2444 στις 29 Απριλίου 2013 με το υπ' αριθ. SG-Grefte (2013)D/5879 έγγραφο που περιήλθε στη μόνιμη αντιπροσωπεία της Ιταλίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση στις 29 Απριλίου 2013, και η οποία αφορά «την εκκαθάριση των λογαριασμών των οργανισμών πληρωμών των κρατών μελών όσον αφορά δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) για το οικονομικό έτος 2012» στο μέτρο κατά το οποίο η απόφαση αυτή, καταλέγοντας μεταξύ των «ποσών που δεν επαναχρησιμοποιούνται» το ποσό των 5 006 487,10 ευρώ σχετικά με τη Regione Basilicata, απέσυρε τους πόρους αυτούς από το όριο δαπανών του ΕΓΤΑΑ στο πλαίσιο του σχεδίου αγροτικής ανάπτυξης της Regione Basilicata με αποτέλεσμα να καταστεί αδύνατη η αξιοποίησή τους εντός του ορίου αυτού λόγω της ουσιαστικής αποδέσμευσής τους,
- να καταδικάσει την Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η Ιταλική Κυβέρνηση προσβάλλει την απόφαση 2013/209/ΕΕ της Επιτροπής, της 26ης Απριλίου 2013, η οποία κοινοποιήθηκε υπό τον αριθμό C(2013) 2444 στις 29 Απριλίου 2013 και αφορά «την εκκαθάριση των λογαριασμών των οργανισμών πληρωμών των κρατών μελών όσον αφορά δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) για το οικονομικό έτος 2012» στο μέτρο κατά το οποίο η απόφαση αυτή, καταλέγοντας μεταξύ των «ποσών που δεν επαναχρησιμοποιούνται» το ποσό των 5 006 487,10 ευρώ σχετικά με τη Regione Basilicata, απέσυρε τους πόρους αυτούς από το όριο δαπανών του ΕΓΤΑΑ στο πλαίσιο του σχεδίου αγροτικής ανάπτυξης της Regione Basilicata με αποτέλεσμα να καταστεί αδύνατη η αξιοποίησή τους εντός του ορίου αυτού λόγω της ουσιαστικής αποδέσμευσής τους.

Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η επίμαχη διόρθωση οφείλεται στο ότι, κατά την άποψη των υπηρεσιών της Επιτροπής, ορισμένα σχέδια που χρηματοδοτήθηκαν κατά τη διάρκεια του τέταρτου τριμήνου του 2011 δεν μπορούσαν να περιληφθούν στην τριμηνιαία δήλωση δαπανών καθόσον δεν ήταν σύμφωνα με το ισχύον σχέδιο αγροτικής ανάπτυξης.

Η θέση της Επιτροπής, που τελικώς διατυπώθηκε με την προσβαλλόμενη εκτελεστική απόφαση, είναι εσφαλμένη για διάφορους λόγους.

- Πρώτον, είναι θεμιτό να αμφισβητείται το αν ορθώς η απόφαση εκκαθάρισης των λογαριασμών καλύπτει και τη μείωση που απορρέει από το άρθρο 27 του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005, και η οποία χαρακτηρίστηκε ως «ποσό που δεν επαναχρησιμοποιείται», καθόσον, δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 5, του προαναφερθέντος κανονισμού, η εν λόγω απόφαση δεν πρέπει να λάβει υπόψη τα ποσά που αποτελούν αντικείμενο αναστολής ή μείωσης. Εκτός αυτού, η μείωση αυτή είναι εσφαλμένη και ως προς τον υπολογισμό του συγκεκριμένου ποσού.
- Δεύτερον, το επίμαχο μέτρο πάσχει από έλλειψη αιτιολογίας, καθόσον επίσης πρόκειται για ποσό τριμηνιαίας δήλωσης δαπανών που αποτελεί αντικείμενο μείωσης ή αναστολής από την Επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 209, της 11.8.2005, σ. 1).
- Τέλος, ο χαρακτηρισμός του ποσού ως μη επαναχρησιμοποιήσιμου ισοδυναμεί με αποδέσμευσή του, με αποτέλεσμα να καθίσταται αδύνατη η μελλοντική χρήση των σχετικών ποσών εντός του ορίου δαπανών στο πλαίσιο του σχεδίου αγροτικής ανάπτυξης της Regione Basilicata, τούτο δε παρά το γεγονός ότι η ισχύουσα νομοθεσία απαγορεύει την αποδέσμευση ποσών που έχουν αποτελέσει αντικείμενο αναστολής.

Προσφυγή της 11ης Ιουλίου 2013 — Spain Doce 13 κατά ΓΕΕΑ — Ovejero Jiménez και Becerra Guibert (VICTORIA DELEF)

(Υπόθεση T-359/13)

(2013/C 252/69)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Spain Doce 13, SL (Crevillente, Ισπανία) (εκπρόσωποι: S. Rizzo, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Gregorio Ovejero Jiménez και María Luisa Becerra Guibert (Αλικάντε, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 10ης Απριλίου 2013 στην υπόθεση R 1046/2012-5, καθόσον απορρίπτει την αριθ. 9 522 384 αίτηση καταχώρισης του κοινοτικού σήματος όσον αφορά τα εξής προϊόντα και υπηρεσίες:
- Κλάση 18: δέρμα και απομιμήσεις δέρματος που δεν περιλαμβάνονται στις άλλες κλάσεις·
- Κλάση 25: ενδύματα, υποδήματα και είδη πιλοποιίας·
- Κλάση 35: λιανική και χονδρική πώληση ενδυμάτων, υποδημάτων και συμπληρωμάτων·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα, δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «VICTORIA DELEF» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 18, 25 και 35 — Κοινοτικό σήμα αριθ. 9 522 384

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Gregorio Ovejero Jiménez και María Luisa Becerra Guibert

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Εθνικά εικονιστικά σήματα που περιέχουν τα λεκτικά στοιχεία «VICTORIA», «Victoria» και «victoria», για προϊόντα της κλάσεως 25

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Μερική αποδοχή της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

**Προσφυγή της 12ης Ιουλίου 2013 — Γαλλική Δημοκρατία
κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής**

(Υπόθεση T-366/13)

(2013/C 252/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: E. Belliard, G. de Bergues, D. Colas και N. Rouam)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με αριθμό C(2013) 1926 τελικό της 2ας Μαΐου 2013, σχετικά με την κρατική ενίσχυση με αριθμό SA.22843 2012, η οποία χορηγήθηκε από τη Γαλλία προς τη Société Nationale Corse Méditerranée και την Compagnie Méridionale de Navigation.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως C(2013) 1926 τελικό της Επιτροπής, της 2ας Μαΐου 2013, με την οποία η Επιτροπή, καταρχάς, χαρακτήρισε ως κρατικές ενισχύσεις τις χρηματικές αντισταθμίσεις που καταβλήθηκαν στη Société Nationale Corse Méditerranée (SNCM) και στην Compagnie Méridionale de Navigation (CNM), για την παροχή υπηρεσιών θαλασσίων μεταφορών μεταξύ Μασσαλίας και Κορσικής για τα έτη 2007-2013, στο πλαίσιο συμβάσεως παροχής δημόσιας υπηρεσίας. Ακολούθως, η Επιτροπή κήρυξε συμβατές προς την εσωτερική αγορά τις αντισταθμίσεις που καταβλήθηκαν στην SNCM και στην CNM για υπηρεσίες μεταφορών οι οποίες παρασχέθηκαν καθ' όλη τη διάρκεια του έτους (στο εξής «η καλούμενη “βασική υπηρεσία”»), αλλά κήρυξε ασύμβατες προς την εσωτερική αγορά τις αντισταθμίσεις οι οποίες καταβλήθηκαν για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν κατά τις περιόδους αιχμής, οι οποίες ήταν η περίοδος των Χριστουγέννων, του Φεβρουαρίου, της άνοιξης — του φθινοπώρου και/ή του καλοκαιριού (στο εξής «η καλούμενη “συμπληρωματική υπηρεσία”»). Τέλος, η Επιτροπή διέταξε την ανάκτηση των ενισχύσεων που κηρύχθηκαν ασύμβατες προς την εσωτερική αγορά [υπόθεση κρατικής ενισχύσεως SA.22843 2012/C (πρώην 2012/NN)].

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος, ο οποίος διαιρείται σε δύο σκέλη, αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία της έννοιας της κρατικής ενισχύσεως, κατά το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή χαρακτήρισε τις αντισταθμίσεις που καταβλήθηκαν στην SNCM

και στην CNM ως κρατικές ενισχύσεις, στο μέτρο που δεν ικανοποιούνταν πλήρως το πρώτο και το τέταρτο κριτήριο που τέθηκαν από την απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιουλίου 2003, Altmark Trans et Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, Συλλογή σ. I 7747).

— Η προσφεύγουσα με το πρώτο σκέλος του λόγου αυτού υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ερμηνεύει εσφαλμένα την έννοια της κρατικής ενισχύσεως, καθόσον η Επιτροπή έκρινε ότι το πρώτο κριτήριο της αποφάσεως Altmark εν μέρει δεν είχε ικανοποιηθεί. Σχετικά με το ζήτημα αυτό η προσφεύγουσα θεωρεί:

— πρώτον, ότι η Επιτροπή, διακρίνοντας μεταξύ της καλούμενης «βασικής υπηρεσίας» και της καλούμενης «συμπληρωματικής υπηρεσίας», υπέπεσε σε πλάνη περί τα πράγματα και το δίκαιο και δεν έλαβε υπόψη την ευρεία διακριτική ευχέρεια που διαθέτουν τα κράτη μέλη να ορίζουν τις υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος·

— δεύτερον, ότι, στο σύνολό τους, οι υπηρεσίες που καλύπτονται από τη σύμβαση παροχής δημόσιας υπηρεσίας η οποία συνήφθη μεταξύ της SNCM και της CNM αφενός και του Office des Transports de la Corse [Οργανισμού Μεταφορών της Κορσικής] και της Collectivité territoriale de Corse [Περιφέρειας της Κορσικής] αφετέρου, αποτελούν υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος και ότι η σύμβαση αυτή ικανοποιεί το πρώτο κριτήριο της αποφάσεως Altmark·

— τρίτον, ότι, ακόμα και αν υποτεθεί ότι πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ της καλούμενης «βασικής υπηρεσίας» και της καλούμενης «συμπληρωματικής υπηρεσίας», η καλούμενη «συμπληρωματική υπηρεσία» αποτελεί, όπως και η καλούμενη «βασική υπηρεσία», υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος και ικανοποιεί το πρώτο κριτήριο της αποφάσεως Altmark, στο μέτρο που υφίσταται πραγματική ανάγκη δημόσιας υπηρεσίας λόγω ανεπάρκειας των τακτικών γραμμών μεταφορών σε κατάσταση ελεύθερου ανταγωνισμού.

— Με το δεύτερο σκέλος του λόγου αυτού η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ερμηνεύει εσφαλμένα την έννοια της κρατικής ενισχύσεως, καθόσον η Επιτροπή έκρινε ότι δεν ικανοποιείται το τέταρτο κριτήριο της αποφάσεως Altmark. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η διαδικασία συνάψεως της συμβάσεως παροχής δημόσιας υπηρεσίας εξασφάλισε αποτελεσματικό ανταγωνισμό και, συνεπώς, επελέγη η πλέον συμφέρουσα, από οικονομικής απόψεως, προσφορά για την περιφέρεια.

- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται, επικουρικώς, από παράβαση του άρθρου 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή έκρινε ότι οι αντισταθμίσεις που καταβλήθηκαν στην SNCM για την καλούμενη «συμπληρωματική υπηρεσία» αποτελούσαν κρατικές ενισχύσεις ασύμβατες προς την εσωτερική αγορά, στο μέτρο που η υπηρεσία αυτή δεν αποτελούσε υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

**Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα)
της 26ης Ιουνίου 2013 — BM κατά EKT**

(Υπόθεση F-78/11) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της EKT — Αναδρομική παράταση δοκιμαστικής περιόδου — Απόφαση περί καταγγελίας της συμβάσεως κατά τη δοκιμαστική περίοδο — Πειθαρχική διαδικασία)

(2013/C 252/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: BM (Φρανκφούρτη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: L. Levi και M. Vandenbussche, δικηγόροι.)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: αρχικώς P. Embley, M. López Torres και E. Carlini, στη συνέχεια M. López Torres και E. Carlini, επικουρούμενες από τον B. Wägenbaur, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της EKT περί καταγγελίας της συμβάσεως του προσφεύγοντος κατά τη διάρκεια της δοκιμαστικής περιόδου υπηρεσίας λόγω πειθαρχικού παραπτώματος για το οποίο επιβλήθηκε η ποινή της επίπληξης.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 20ής Μαΐου 2011, περί καταγγελίας της συμβάσεως του BM από 31ης Οκτωβρίου 2011.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο BM.

⁽¹⁾ EE C 319 της 29.10.11, σ. 30.

**Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα)
της 19ης Ιουνίου 2013 — BY κατά EASA**

(Υπόθεση F-81/11) ⁽¹⁾

(«Προσωπικό του EASA — Έκτακτος υπάλληλος — Παραδεκτό — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Δυσμενής έκθεση αξιολογήσεως — Τοποθέτηση σε νέα θέση — Ηθική παρενόχληση — Κατάχρηση εξουσίας»)

(2013/C 252/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: BY (Lasne, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: B.-H. Vincent, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Ασφάλειας της Αεροπορίας (EASA) (εκπρόσωποι: F. Manuhtu, επικουρούμενος από τους D. Waelbroeck και A. Duron, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί ανατοποθετήσεως του προσφεύγοντος-εναγόντος σε μη διευθυντική θέση προς το συμφέρον της υπηρεσίας, κατόπιν δυσμενούς εκθέσεως αξιολογήσεως, καθώς και αίτημα επιδικάσεως στον προσφεύγοντα-εναγόντα αποζημιώσεως προς αποκατάσταση της ζημίας την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Ο BY φέρει τα δικαστικά έξοδά του και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Ασφάλειας της Αεροπορίας.

⁽¹⁾ EE C 340 της 19.11.2011, σ. 41.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2013 — Goetz κατά Επιτροπής των Περιφερειών

(Υπόθεση F-89/11) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Εξωσυμβατική ευθύνη — Αγωγή αποζημιώσεως — Παραδεκτό — Έναρξη προθεσμίας για την κίνηση διαδικασίας — Έρευνα της OLAF — Διοικητική έρευνα — Πειθαρχική διαδικασία ενώπιον του πειθαρχικού συμβουλίου — Υποχρέωση της διοικήσεως να ενεργεί επιμελώς — Διάρκεια πειθαρχικής διαδικασίας — Ευθύνη λόγω της κινήσεως πειθαρχικής διαδικασίας η οποία περατώθηκε χωρίς την επιβολή κυρώσεων)

(2013/C 252/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Goetz (Linkebeek, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: N. Lhoëst και A.-A. Minet, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Επιτροπή των Περιφερειών (εκπρόσωποι: J. C. Cañoto Argüelles, επικουρούμενος από τον B. Cambier, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής των Περιφερειών με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση του προσφεύγοντος-εναγόντος, βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, με αντικείμενο την καταβολή αποζημιώσεως για την αποκατάσταση της υλικής ζημίας και την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που αυτός υποστηρίζει ότι υπέστη στο πλαίσιο διοικητικής και πειθαρχικής διαδικασίας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Ο Goetz φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή των Περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(¹) EE C 347 της 26.11.2011, σ. 45.

**Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα)
της 26ης Ιουνίου 2013 — BM κατά EKT**

(Υπόθεση F-106/11) (¹)

(«Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της ΕΚΤ — Πειθαρχική διαδικασία — Πειθαρχική κύρωση — Γραπτή επίπληξη»)

(2013/C 252/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: BM (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωποι: L. Levi και M. Vandenbussche, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) (εκπρόσωποι: αρχικώς P. Embley, M. López Torres και E. Carlini, στη συνέχεια M. López Torres και E. Carlini, επικουρούμενοι από τον B. Wägenbaur, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή της Γενικής Διεύθυνσης Ανθρώπινου Δυναμικού, Προϋπολογισμού και Οργάνωσης της ΕΚΤ περί επιβολής στον προσφεύγοντα-ενάγοντα της ποινής της επιπλήξεως.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Ο BM φέρει τα δικαστικά έξοδά του και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

(¹) EE C 25 της 28.1.2012, σ. 68.

**Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα)
της 26ης Ιουνίου 2013 — BU κατά EMA**

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις F-135/11, F-51/12, F-110/12) (¹)

(«Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτος υπάλληλος — Μη ανανέωση συμβάσεως ορισμένου χρόνου — Βλαπτική πράξη — Αίτηση κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — Αίτηση αναχαρακτηρισμού της συμβάσεως — Εύλογη προθεσμία — Διοικητική ένσταση κατά απορρίψεως διοικητικής ενστάσεως — Άρθρο 8 του ΚΛΠ — Καθήκον μέριμνας»)

(2013/C 252/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: BU (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, J.-N. Louis και D. Abreu Caldas, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (ΕΜΑ) (εκπρόσωποι: στην υπόθεση F-135/11, αρχικώς S. Vincenzo, στη συνέχεια T. Jablonski και Γ. Γαβριλίδου, επικουρούμενοι από τους D. Waelbroeck και A. Duron, δικηγόρους: στην υπόθεση F-51/12, T. Jablonski και Γ. Γαβριλίδου, επικουρούμενοι από τους D. Waelbroeck και A. Duron, δικηγόρους, και στην υπόθεση F-110/12, T. Jablonski και Rampal Olmedo)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων περί μη ανανέωσης της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου του προσφεύγοντος-ενάγοντος.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων περί μη ανανέωσης της συμβάσεως του BU, η οποία κοινοποιήθηκε με επιστολή της 30ής Μαΐου 2011.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή F-135/11 κατά τα λοιπά.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή F-51/12 και την προσφυγή F-110/12.
- 4) Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων φέρει τα δικαστικά έξοδά του και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα του BU στις υποθέσεις F-135/11 και F-51/12.
- 5) Ο BU φέρει τα δικαστικά έξοδά του και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων στην υπόθεση F-110/12.

(¹) EE C 65 της 3.3.2012, σ. 24· EE C 209 της 14.7.2012, σ. 14· EE C 379 της 8.12.2012, σ. 34.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2013 — Bogusz κατά Frontex(Υπόθεση F-5/12) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Προσωπικό του Frontex — Τροποποίηση των όρων που ισχύουν για τη δοκιμαστική περίοδο κατά το άρθρο 14 του ΚΛΠ — Απόλυση κατά το πέρας της δοκιμαστικής περιόδου — Καθορισμός των σκοπών — Λόγος ακυρώσεως που προβάλλεται για πρώτη φορά κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση)

(2013/C 252/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Slawomir Bogusz (Dobroszyce, Πολωνία) (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκός οργανισμός για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Vuorensola και H. Caniard, επικουρούμενοι από τους A. Duron και D. Waelbroeck, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Το αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του Frontex με την οποία επεβλήθη κύρωση στον προσφεύγοντα καθώς και της αποφάσεως περί απολύσεώς του

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο Ευρωπαϊκός οργανισμός για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά έξοδά του και καταδικάζεται στο ένα τέταρτο των δικαστικών εξόδων του S. Bogusz.
- 3) Ο S. Bogusz φέρει τα τρία τέταρτα των εξόδων του.

⁽¹⁾ EE C 133, της 5.5.2012, σ. 29.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 19ης Ιουνίου 2013 — BY κατά AESA(Υπόθεση F-8/12) ⁽¹⁾

(Προσωπικό της AESA — Έκτακτος υπάλληλος — Απόλυση λόγω επαγγελματικής ανεπάρκειας — Καθήκον αρωγής — Αιτία εξωτερική σε σχέση με τις επαγγελματικές δυσκολίες — Ηθική παρενόχληση — Ασθένεια — Αποζημίωση)

(2013/C 252/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: BY (Lasne, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: B.-H. Vincent, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Ασφάλειας της Αεροπορίας (AESA) (εκπρόσωποι: F. Manuhtu επικουρούμενος από τους D. Waelbroeck και A. Duron, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως περί απολύσεως του προσφεύγοντος και ικανοποίηση της βλάβης που φέρεται ότι υπέστη εξαιτίας της απολύσεως και της προβαλλόμενης παρενοχλήσεως.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Ασφάλειας της Αεροπορίας (AESA) υποχρεούται να καταβάλει στον BY το ποσό που αντιστοιχεί σε εννέα μήνες των καθαρών αποδοχών που λάμβανε την παραμονή της απολύσεώς του.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 3) Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Ασφάλειας της Αεροπορίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα και τα δικαστικά έξοδα του BY.

⁽¹⁾ EE C 65 της 3.3.2012, σ. 28.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 26ης Ιουνίου 2013 — Di Prospero κατά Επιτροπής(Υπόθεση F-12/12) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Διορισμός — Επιτυχία σε διαγωνισμό κατόπιν προσκλήσεως προς την προσφεύγουσα να διαγωνισθεί στο πλαίσιο εκτελέσεως δικαστικής αποφάσεως — Κατάταξη σε βαθμό με αναδρομική ισχύ)

(2013/C 252/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Rita Di Prospero (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Rodrigues, A. Blot και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. J. Currall και Mme B. Eggers)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως της σιωπηρής απορριπτικής αποφάσεως της Επιτροπής επί του αιτήματος της προσφεύγουσας-ενάγουσας για κατάταξη της στον βαθμό AD 11 με αναδρομική ισχύ από 1ης Ιανουαρίου 2010 και αγωγή προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης τις οποίες φέρεται ότι υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την από 18 Οκτωβρίου 2011 απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περί απορρίψεως του αιτήματός της Rita Di Prospero για κατάταξη της στον βαθμό AD 11 από 1ης Ιανουαρίου 2010.

- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή-αγωγή.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της και υποχρεούται να φέρει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Rita Di Prospero.

(¹) EE C 138 της 12.05.12, σ. 32.

**Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα)
της 26ης Ιουνίου 2013 — Achab κατά ΕΟΚΕ**

(Υπόθεση F-21/12) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αποδοχές — Επίδομα αποδημίας — Προϋπόθεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Αναζήτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων)

(2013/C 252/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mohammed Achab (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: N. Lhoëst, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΕΟΚΕ) (εκπρόσωποι: M. Arsène και G. Boudot)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί καταργήσεως του επιδόματος αποδημίας του προσφεύγοντος και περί αναδρομικής παρακατήσεως του εν λόγω επιδόματος.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής της 9ης Ιουνίου 2011, καθόσον διατάσσει την επιστροφή των επιδομάτων αποδημίας που καταβλήθηκαν στον προσφεύγοντα από 1ης Ιουλίου 2010.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της και το ήμισυ των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο Mohammed Achab.
- 4) Ο Mohammed Achab φέρει το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του.

(¹) EE C 133 της 05.05.12, σ. 30.

**Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα)
της 19ης Ιουνίου 2013 — CF κατά AESA**

(Υπόθεση F-40/12) (¹)

(«Υπαλληλική υπόθεση — Πρώην έκτακτος υπάλληλος — Σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου — Απόλυση κατά τη διάρκεια αναρρωτικής άδειας — Άρθρο 16 του ΚΛΥ — Άρθρο 48, στοιχείο β', του ΚΛΥ — Ηθική παρενόχληση»)

(2013/C 252/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: CF (Bierges, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: A. Schwend, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Ασφάλειας της Αεροπορίας (AESA) (εκπρόσωπος: F. Manuhutu, επικουρούμενος από τους D. Waelbroeck και A. Duron, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί απολύσεως του προσφεύγοντος-εναγόντος και αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας που ισχυρίσθηκε ότι υπέστη από την απόλυση και την προβαλλόμενη παρενόχληση.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την από 24 Μαΐου 2011 απόφαση με την οποία η αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων αρχή του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Ασφάλειας της Αεροπορίας κατήγγειλε τη σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου του CF.
- 2) Καταδικάζει τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Ασφάλειας της Αεροπορίας να καταβάλει στον CF το ποσό των 88 189,76 ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 4) Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Ασφάλειας της Αεροπορίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα και καταδικάζεται στα τρία τέταρτα των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο CF.
- 5) Ο CF φέρει το ένα τέταρτο των δικαστικών του εξόδων.

(¹) EE C 184 της 23.6.2012, σ. 24.

**Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα)
της 26ης Ιουνίου 2013 — Buschak κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση F-56/12) ⁽¹⁾

**(Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτος υπάλληλος — Επίδομα
ανεργίας — Συνταξιοδοτικές εισφορές — Εκπρόθεσμη διοι-
κητική ένσταση)**

(2013/C 252/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Willy Buschak (Δρέσδη, Γερμανία) (εκπρό-
σωπος: T. Menssen,)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Eggers και
D. Martin)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής να μην καταβάλει
στον γερμανικό συνταξιοδοτικό φορέα ή στον αντίστοιχο της Ευρω-
παϊκής Ένωσης συνταξιοδοτικές εισφορές για τον προσφεύγοντα-
ενάγοντα, μετά τη λήξη της συμβάσεώς του εκτάκτου υπαλλήλου
για την περίοδο που ήταν άνεργος, και αίτημα εντάξεώς του στο
συνταξιοδοτικό καθεστώς της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή μεταφοράς των
συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων στο εθνικό καθεστώς.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Ο Willy Buschak φέρει τα έξοδά του, καθώς και αυτά στα
οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

⁽¹⁾ EE C 243 της 11.08.12, σ. 34.

**Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (μονομελές
τμήμα) της 18ης Ιουνίου 2013 — Biwer κ.λπ. κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση F-115/10) ⁽¹⁾

**(Υπαλληλική υπόθεση — Αποδοχές — Οικογενειακά επιδό-
ματα — Σχολικό επίδομα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως —
Αφαίρεση ομοειδούς επιδόματος που εισπράττεται από
άλλη πηγή — Προσφυγή προδήλως αβάσιμη)**

(2013/C 252/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Jacques Biwer κ.λπ. (Bascharage, Λουξεμβούργο)
(εκπρόσωπος: F. Frabetti, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και D. Martin)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής να θεωρήσει
ορισμένες οικονομικές ενισχύσεις, τις οποίες χορηγεί κράτος
μέλος στους σπουδαστές ανωτάτης εκπαίδευσης, ως επίδομα της
ίδιας φύσεως με τα οικογενειακά επιδόματα και να αφαιρέσει τις
οικονομικές αυτές ενισχύσεις από το σχολικό επίδομα το οποίο
χορηγεί στους υπαλλήλους γονείς των σπουδαστών αυτών.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή του J. Biwer και των πέντε άλλων
προσφευγόντων, των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο
παράρτημα, ως προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος.
- 2) Ο J. Biwer και οι πέντε άλλοι προσφεύγοντες, των οποίων τα
ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα, φέρουν τα δικαστικά
έξοδά τους και καταδικάζονται στα δικαστικά έξοδα της
Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

⁽¹⁾ EE C 30 της 29.1.2011, σ. 66.

**Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (μονομελούς)
της 3ης Μαΐου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση F-40/11) ⁽¹⁾

**(Υπαλληλική υπόθεση — Κοινωνική ασφάλιση — Πρώην
μόνιμος υπάλληλος ο οποίος συνταξιοδοτήθηκε λόγω ανα-
πηρίας — Ατύχημα — Δεν υφίσταται κάλυψη —
Προσφυγή άνευ αντικειμένου — Κατάργηση της δίκης)**

(2013/C 252/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G.
Cipressa, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και C. Berardis-Kayser,
επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως περί καθορισμού των παροχών που
δικαιούται ο προσφεύγων λόγω της μόνιμης μερικής αναπηρίας του

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Καταργείται η δίκη επί της προσφυγής F-40/11, Marcuccio
κατά Επιτροπής.
- 2) Ο L. Marcuccio φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα
δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτρο-
πή.

⁽¹⁾ EE C 186 της 25.6.2011, σ. 34.

**Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα)
της 8ης Μαΐου 2013 — Z κατά Δικαστηρίου**

(Υπόθεση F-71/11) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Κατάργηση της δίκης)

(2013/C 252/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Z (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο)

Καθού: Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. V. Placco)

Αντικείμενο

Αίτημα να ακυρωθεί η έκδοση βαθμολογίας για το διάστημα από 1ης Ιανουαρίου 2007 έως 31 Δεκεμβρίου 2007 και να υποχρεωθεί το καθού σε καταβολή χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής F-71/11, Z κατά Δικαστηρίου.
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ EE C 355 της 3.12.11, σ. 30.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (μονομελές τμήμα) της 18ης Ιουνίου 2013 — Jargeac κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-98/11) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Αποδοχές — Οικογενειακά επιδόματα — Σχολικό επίδομα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Αφαίρεση επιδόματος της ίδιας φύσεως το οποίο λαμβάνεται από άλλη πηγή — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2013/C 252/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Bernard Jargeac κ.λπ. (Hostert, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: αρχικώς F. Moyse και A. Salerno, δικηγόροι, εν συνεχεία A. Salerno, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και D. Martin)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής να θεωρήσει ορισμένες οικονομικές ενισχύσεις κράτους μέλους προς τους φοι-

τητές της τριτοβάθμιας εκπαίδευσής ως επιδόματα της ίδιας φύσεως με τα οικογενειακά και να προβεί στην αφαίρεσή τους από το χορηγούμενο στους υπαλλήλους, γονείς των εν λόγω φοιτητών, σχολικό επίδομα, καθώς και περί ακυρώσεως της αποφάσεως περί αναζητήσεως αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προς τον P. Finch ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή ως προς τους B. Jargeac, J.-A. Aliaga Artero, R. Charrière, R. Clarke, F. Domingues, H. Hughes, J. Lannelus και A.-I. Zein ως προδήλως στερούμενη κάθε νομικού ερείσματος.
- 3) Ο B. Jargeac και οι λοιποί οκτώ υπάλληλοι ή πρώην υπάλληλοι των οποίων τα ονόματα αναγράφονται στο παράρτημα φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

⁽¹⁾ EE C 347 της 26.11.11, σ. 47.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 18ης Ιουνίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-100/11) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αμοιβή — Ημερήσια αποζημίωση — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Πραγματική εγκατάσταση στον τόπο υπηρεσίας — Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος — Δικαστικά έξοδα — Άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας)

(2013/C 252/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και J. Baquero Cruz, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία αυτή αρνήθηκε να χορηγήσει στον προσφεύγοντα την ημερήσια αποζημίωση σχετικά με την απόφαση περί μεταφοράς του από την αντιπροσωπεία στην Αγκόλα στην έδρα των Βρυξελλών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως αβάσιμη.
- 2) Ο L. Marcuccio φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

- 3) Ο L. Marcuccio υποχρεούται να καταβάλει στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης ποσό ύψους 2 000 ευρώ.

(¹) EE C 25 της 28.1.2012, σ. 67.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 30ής Μαΐου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-102/11) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Άρθρο 34, παράγραφοι 1 και 6, του Κανονισμού Διαδικασίας — Δικόγραφο προσφυγής το οποίο κατατέθηκε εμπροθέσμως δια τηλεομοιοτυπίας — Χειρόγραφη υπογραφή επί της τηλεομοιοτυπίας που διαφέρει από εκείνη επί του πρωτοτύπου του ταχυδρομικώς αποσταλέντος δικογράφου της προσφυγής — Εκπρόθεσμο της προσφυγής — Προδήλως απαράδεκτο)

(2013/C 252/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και J. Baquero Cruz, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Ακύρωση της σιωπηρής απόφασης της Επιτροπής περί αρνήσεως καταβολής στον προσφεύγοντα των ετήσιων εξόδων ταξιδιού από τον τόπο υπηρεσίας στον τόπο καταγωγής του για τα έτη 2005 έως 2010.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Ο Luigi Marcuccio φέρει τα δικαστικά του έξοδα και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

(¹) EE C 126, της 28.04.12, σ. 27.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (μονομελές τμήμα) της 18ης Ιουνίου 2013 — Rodrigues Regalo Corrêa κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-114/11) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Αποδοχές — Οικογενειακά επιδόματα — Σχολικό επίδομα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Αφαίρεση επιδόματος της ίδιας φύσεως το οποίο λαμβάνεται από άλλη πηγή — Προδήλως αβάσιμη προσφυγή)

(2013/C 252/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: João Manuel Rodrigues Regalo Corrêa (Kehlen, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: A. Salerno, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: M. Ecker και V. Montebello-Demogeot)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως του Κοινοβουλίου να θεωρήσει ορισμένες οικονομικές ενισχύσεις κράτους μέλους προς τους φοιτητές της τριτοβάθμιας εκπαίδευσής ως επιδόματα της ίδιας φύσεως με τα οικογενειακά και να προβεί στην αφαίρεσή τους από το χορηγούμενο στον προσφεύγοντα σχολικό επίδομα καθώς και περί ακυρώσεως της αποφάσεως περί αναζητήσεως αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή του J.-M. Rodrigues Regalo Corrêa ως προδήλως στερούμενη κάθε νομικού ερείσματος.
- 2) Ο J.-M. Rodrigues Regalo Corrêa φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και τα έξοδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

(¹) EE C 6 της 7.1.12, σ. 28.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (μονομελές τμήμα) της 4ης Ιουνίου 2013 Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-119/11) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Άρθρο 34, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας — Δικόγραφο προσφυγής κατατεθέν με τηλεομοιοτυπία εντός της σχετικής προθεσμίας και υπογραφέν με σφραγίδα ή με άλλο τρόπο αναπαραγωγής της υπογραφής του δικηγόρου — Εκπρόθεσμη άσκηση της προσφυγής)

(2013/C 252/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και M. J. Baquero Cruz, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Η ακύρωση της σιωπηρής απόφασης της Επιτροπής περί απορρίψεως της αιτήσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος που αφορούσε, αφενός, την αποκατάσταση των ζημιών τις οποίες ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω της παράνομης εισόδου υπαλλήλων της Επιτροπής στην υπηρεσιακή κατοικία του στη Λουάντα στις 14, 16 και 19 Μαρτίου 2002, και, αφετέρου, τη διαβίβαση των αντιγράφων των φωτογραφιών που ελήφθησαν κατά την είσοδο αυτή και την καταστροφή όλων των σχετικών με το γεγονός αυτό εγγράφων.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη.
- 2) Ο L. Marcuccio φέρει τα δικαστικά έξοδά του και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) EE C 25, 28.01.2012, σ. 71.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 30ής Μαΐου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-141/11) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Άρθρο 34, παράγραφοι 1 και 6, του Κανονισμού Διαδικασίας — Δικόγραφο προσφυγής το οποίο κατατέθηκε εμπροθέσμως δια τηλεομοιοτυπίας — Χειρόγραφη υπογραφή του δικηγόρου που διαφέρει από εκείνη επί του πρωτοτύπου του ταχυδρομικώς αποσταλέντος δικογράφου της προσφυγής — Εκπρόθεσμο της προσφυγής — Προδήλως απαράδεκτο)

(2013/C 252/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και J. Baquero Cruz, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως της σιωπηρής αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση του προσφεύγοντος-ενάγοντος να του καταβληθούν οι καθυστερούμενες αποδοχές για τον Σεπτέμβριο έως τον Δεκέμβριο του 2010 και για τον Ιανουάριο του 2011.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Ο Luigi Marcuccio φέρει τα δικαστικά του έξοδα και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

(¹) EE C 65, της 03.03.12, σ. 25.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (μονομελές τμήμα) της 18ης Ιουνίου 2013 Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-143/11) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Απόρριψη από την ΑΔΑ αιτήματος καταβολής των εξόδων που δαπανήθηκαν λόγω της δίκης — Προσφυγή ακυρώσεως έχουσα το ίδιο αντικείμενο με μια αίτηση καθορισμού των δικαστικών εξόδων — Προδήλως απαράδεκτο)

(2013/C 252/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και M. J. Baquero Cruz, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Το αίτημα ακυρώσεως της σιωπηρής αποφάσεως της Επιτροπής περί μη καταβολής του ενός τετάρτου των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο προσφεύγων στο πλαίσιο της υποθέσεως F-81/09, Marcuccio κατά Επιτροπής, το οποίο υποχρεώθηκε να φέρει η καθής με απόφαση της 15ης Φεβρουαρίου 2011

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Ο L. Marcuccio φέρει τα δικαστικά έξοδά του και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) EE C 65, 03.03.2012, σ. 26.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 24ης Ιουνίου 2013 — Mateo Pérez κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-144/11) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός διαγωνισμός — Προσφυγή ακυρώσεως διορθωτικού σε προκήρυξη διαγωνισμού — Διορθωτικό το οποίο δεν προβλέπει τις προϋποθέσεις αποκλεισμού του προσφεύγοντος — Απουσία βλαπτικής πράξεως — Αποκλεισμός από τις δοκιμασίες αξιολογήσεως — Παραδεκτό — Προθεσμίες ασκήσεως προσφυγής — Εκπρόθεσμο — Προδήλως απαράδεκτο)

(2013/C 252/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Carlos Mateo Pérez (Alicante, Ισπανία) (εκπρόσωπος: I. Ruiz García, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και J. Baquero Cruz)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως με την οποία δεν επιτράπη στον προσφεύγοντα να μετάσχει στις δοκιμασίες επιλογής, μετά τη δημοσίευση διορθωτικού στην προκήρυξη του διαγωνισμού, με το οποίο ακυρώθηκε η βαθμολογία στη δοκιμασία δ', «Εκτίμηση συγκριμένης καταστάσεως», που συνεπάγεται τον αποκλεισμό από τον διαγωνισμό

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο Mateo Pérez από τις 14 Μαρτίου 2012, ημερομηνία καταθέσεως του υπομνήματός του αντικρούσεως.
- 3) Ο Mateo Pérez θα φέρει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε προ της 14ης Μαρτίου 2012.

(¹) EE C 65 της 3.3.2012, σ. 27.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-28/12) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Αίτημα διαγραφής μιας φράσεως από ιατρική έκθεση — Ατύχημα ή επαγγελματική ασθένεια — Σιωπηρή απόρριψη του αιτήματος)

(2013/C 252/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και G. Gattinara, επικουρούμενοι από A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Ακύρωση της σιωπηρής αποφάσεως περί απορρίψεως του αιτήματος του προσφεύγοντος, πρώτον, για διαγραφή μίας φράσεως από την ιατρική έκθεση της 28ης Φεβρουαρίου 2008, δεύτερον, για εκ νέου αποστολή νέας εκδόσεως διορθωμένης συναφώς σε ιατρό επιλογής του προσφεύγοντος και, τρίτον, για διαγραφή εν γένει από τον φάκελο εργατικών ατυχημάτων του προσφεύγοντος του κατά τον προσφεύγοντα ψευδούς στοιχείου ότι η λευκή σκόνη με την οποία ο προσφεύγων ήρθε σε επαφή αποδείχθηκε εν τέλει ότι επρόκειτο για λευκή σκόνη σε αντίτυπο εφημερίδας στην οποία ο προσφεύγων ήταν συνδρομητής

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.

2) Ο L. Marcuccio φέρει τα δικαστικά του έξοδα και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

3) Ο L. Marcuccio υποχρεούται να καταβάλει στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης το ποσό των 2 000 ευρώ.

(¹) EE C 174 της 16.06.2012, σ. 31.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 8ης Μαΐου 2013 — FK (*) κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-87/12) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτος υπάλληλος — Ανανέωση της συμβάσεως — Μερική ακύρωση — Τροποποίηση)

(2013/C 252/94)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: FK (*) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, J.-N. Louis, É. Marchal, A. Coolen και D. Abreu Caldas, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και D. Martin)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής περί περιορισμού του χρονικού διαστήματος κατά το οποίο παρατάθηκε η σύμβαση του προσφεύγοντος.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Ο FK (*) φέρει τα έξοδά του, καθώς και αυτά στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

(¹) EE C 319 της 20.10.12, σ. 19.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 4ης Ιουνίου 2013 — Marrone κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-89/12) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Διορισμός — Αρχή της ισοδυναμίας των σταδιοδρομιών — Κατάταξη σε βαθμό κατ' εφαρμογήν νέων λιγότερο ευνοϊκών κανόνων — Αίτημα ανακατατάξεως — Εκπρόθεσμο — Νέα πραγματικά περιστατικά — Δεν συντρέχουν — Προδήλως απαράδεκτο)

(2013/C 252/95)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Stefania Marrone (Wezembeek-Oppeem, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Rodrigues, A. Blot, και A. Tymen, δικηγόροι)

(*) Πληροφορίες που διεγράφησαν ή αντικαταστάθηκαν στο πλαίσιο της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και/ή εμπιστευτικότητας.

Καθής: Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και G. Berscheid)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής περί μη ανακατατάξεως της προσφεύγουσας σε βαθμό

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Η St. Marrone φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

(¹) EE C 331 της 27.10.12, σ. 33.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (μονομελές τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2013 Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-115/12) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημιώσεως — Ένσταση παράλληλης προσφυγής — Προδήλως απαράδεκτο)

(2013/C 252/96)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και G. Gattinara)

Αντικείμενο

Το αίτημα ακυρώσεως της σιωπηρής αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα αποκαταστάσεως των ζημιών τις οποίες διατείνεται ότι υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων λόγω της αποστολής, εκ μέρους της Επιτροπής, του εγγράφου για την παρακράτηση του ποσού ύψους 4 875 ευρώ, που αφορά τα δικαστικά έξοδα στα οποία καταδίκασε το τότε Πρωτοδικείο τον νυν προσφεύγοντα-ενάγοντα στο πλαίσιο της υποθέσεως T-241/03.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Ο L. Marcuccio φέρει τα δικαστικά έξοδά του και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) EE C 26, 26.01.2013, σ. 71.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 24ης Ιουνίου 2013 — Weissenfels κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-150/12) (¹)

(2013/C 252/97)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) EE C 147 της 25.5.13, σ. 36.

2013/C 252/95	Υπόθεση F-89/12: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 4ης Ιουνίου 2013 — Marrone κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Διορισμός — Αρχή της ισοδυναμίας των σταδιοδρομιών — Κατάταξη σε βαθμό κατ' εφαρμογήν νέων λιγότερο ευνοϊκών κανόνων — Αίτημα ανακατάταξης — Εκπρόθεσμο — Νέα πραγματικά περιστατικά — Δεν συντρέχουν — Προδήλως απαράδεκτο)	51
2013/C 252/96	Υπόθεση F-115/12: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (μονομελές τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2013 Marcuccio κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημιώσεως — Ένσταση παράλληλης προσφυγής — Προδήλως απαράδεκτο)	52
2013/C 252/97	Υπόθεση F-150/12: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 24ης Ιουνίου 2013 — Weissenfels κατά Κοινοβουλίου	52

Το EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL